II

(Aktai, priimti remiantis EB ir (arba) Euratomo steigimo sutartimis, kurių skelbti neprivaloma)

SPRENDIMAI

KOMISIJA

KOMISIJOS SPRENDIMAS

2007 m. balandžio 24 d.

dėl valstybės pagalbos, kurią Belgija suteikė InterFerryBoats [C 46/05 (ex NN 9/04 ir ex N 55/05)]

(pranešta dokumentu Nr. C(2007) 1180)

(Tekstas autentiškas tik prancūzų ir olandų kalbomis)

(Tekstas svarbus EEE)

(2009/608/EB)

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 88 straipsnio 2 dalies pirmąją pastraipą,

atsižvelgdama į Europos ekonominės erdvės susitarimą, ypač į jo 62 straipsnio 1 dalies a punktą,

pakvietusi suinteresuotąsias šalis pateikti savo pastabas pagal minėtų straipsnių nuostatas,

kadangi:

1. PROCEDŪRA

1.1. Bylos NN 9/04 ir N 55/05

(1) 2003 m. rugpjūčio 12 d. raštu, kuris Europos Komisijos buvo užregistruotas 2003 m. rugpjūčio 12 d. (TREN/A(03)27718), Belgijos valdžios institucijos pranešė apie sanavimo ir restruktūrizavimo priemones kurias pagal Sutarties 88 straipsnio 3 dalį bendrovė *Société Nationale des Chemins de Fer Belges* (SNCB) pritaikė savo filialui *Inter Ferry Boats* (IFB), 2003 m. balandžio 7 d. sudariusi pagrindų sutartį.

(2) 2003 m. spalio 13 d. (D(03)17546), Komisija kreipėsi į Belgijos valdžios institucijas prašydama pateikti papildomos informacijos. 2003 m. gruodžio 12 d. šiuo klausimu buvo surengtas dvišalis susitikimas su Belgijos valdžios atstovais. Susitikime Komisijai buvo įteiktas IFB restruktūrizavimo planas.

(3) Belgijos valdžios institucijos į Komisijos raštą atsakė 2004 m. sausio 7 d. raštu, kuris Komisijos užregistruotas 2004 m. sausio 13 d. (TREN/A(04)10708). Iš šio rašto paaiškėjo, kad pagalba, apie kurią buvo pranešta, buvo suteikta. Todėl buvo užregistruota byla Nr. NN 9/04. Antrasis susitikimas įvyko 2004 m. balandžio 30 d. Belgijos valdžios institucijos 2004 m. birželio 15 d. raštu, Komisijos užregistruotu 2004 m. birželio 21 d. (TREN/A(04)23691), atsiuntė Komisijos per šį susitikimą paprašytą papildomą informaciją.

(4) 2005 m. sausio 26 d. raštu (D(05)100339) Komisija paprašė Belgijos valdžios institucijų pateikti papildomos informacijos. Ji pateikta 2005 m. kovo 25 d. raštu, Komisijos užregistruotu 2005 m. kovo 30 d. (TREN/A(05)7712).

(5) 2005 m. sausio 28 d. raštu (SG(2005)A1133) Belgijos valdžios institucijos pranešė Komisijai apie SNCB ketinimą papildomai padidinti IFB kapitalą, toks padidinimas nenumatytas susitarimuose, apie kuriuos pranešta 2003 m. rugpjūčio 12 d. Komisija šį pranešimą užregistravo ir suteikė numerį N 55/2005.

(6) 2005 m. kovo 29 d. raštu (D(05)106199) Komisija paprašė Belgijos valdžios institucijų papildomos informacijos. Ji pateikta 2005 m. balandžio 28 d. raštu, Komisijos užregistruotu 2005 m. gegužės 3 d. (SG(2005)A(05)4155).

(7) 2005 m. gegužės 31 d. raštu (D(05)111096) Komisija paprašė Belgijos valdžios institucijų papildomos informacijos. Ji pateikta 2005 m. birželio 30 d. raštu, Komisijos užregistruotu 2005 m. liepos 1 d. (TREN/A(05)16598).

(8) 2005 m. rugsėjo 16 d. įvyko Komisijos ir Belgijos valdžios atstovų darbo susitikimas. Susitikimo metu Komisija paprašė Belgijos valdžios atstovų papildomos informacijos. Ji pateikta 2005 m. spalio 21 d. elektroniniu raštu, Komisijos užregistruotu 2005 m. spalio 24 d. (TREN/A(05)27067).

1.2. **Byla C 46/05**

(9) 2005 m. gruodžio 7 d. raštu Komisija pranešė Belgijai apie sprendimą pradėti procedūrą dėl čia aptariamų priemonių pagal Sutarties 88 straipsnio 2 dalį.

(10) Komisijos sprendimas pradėti procedūrą buvo paskelbtas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* [1]. Komisija paragino suinteresuotąsias šalis pateikti pastabas dėl šios pagalbos priemonės. Komisija iš trečiųjų suinteresuotųjų šalių šiuo klausimu pastabų negavo.

(11) Į raštą, kuriuo pradedama procedūra, Belgija atsakė 2006 m. vasario 14 d. raštu, Komisijos užregistruotu 2006 m. vasario 15 d. numeriu TREN/A/13934. Tuo pačiu 2006 m. vasario 14 d. raštu ji atsiėmė 2005 m. sausio 28 d. pranešimą.

(12) 2006 m. birželio 1 d. ir liepos 25 d. įvyko Komisijos ir Belgijos valdžios atstovų darbo susitikimai. 2006 m. birželio 29 d. raštu, užregistruotu tą pačią dieną numeriu TREN/A/25806, 2006 m. rugsėjo 20 d. raštu, užregistruotu tą pačią dieną numeriu TREN/A/32665, ir elektroniniais raštais, išsiųstais 2006 m. lapkričio 16 ir 21 dienomis bei užregistruotais numeriais TREN/A/37638 ir TREN/A/37981, Belgijos valdžios atstovai perdavė Komisijai papildomos informacijos.

(13) 2006 m. lapkričio 30 d. raštu, kurį Komisija gavo 2006 m. gruodžio 5 d. ir įregistravo numeriu TREN/A/39219, Belgijos valdžios institucijos perdavė su šia byla susijusį p. *Karel Vinck* raštą. Šį raštą Belgijos valdžios institucijos persiuntė, siekdamos paremti savo teiginį, kad SNCB sprendimai šioje byloje susiję ne su Belgijos vyriausybe, o tik su pačia bendrove SNCB.

(14) 2007 m. vasario 5 d. raštu (D(07)302095) Komisija paprašė Belgijos papildomos informacijos. Belgija šią informaciją perdavė 2007 m. vasario 7 d. raštu (A(07)24246), 2007 m. vasario 8 d. raštu, Komisijos užregistruotu 2007 m. vasario 9 d. (A(07)23613), 2007 m. vasario 13 d. raštu, Komisijos užregistruotu 2007 m. vasario 15 d. (A(07)24201), ir 2007 m. vasario 15 d. raštu, Komisijos užregistruotu 2007 m. vasario 16 d. (A(07)24362).

(15) 2007 m. kovo 15 d. raštu (D(07)306248), taip pat 2007 m. kovo 16 d. darbo susitikimo metu Komisija paprašė Belgijos valdžios atstovų papildomos informacijos. Šią informaciją Belgija perdavė 2007 m. kovo 30 d. raštu, Komisijos užregistruotu tą pačią dieną (A(07)28411).

2. IŠSAMUS SANAVIMO IR RESTRUKTŪRIZAVIMO PRIEMONIŲ APRAŠYMAS

2.1. Pagrindų sutarties dėl IFB sanavimo ir restruktūrizavimo šalys

2.1.1. *IFB*

2.1.1.1. Bendrovės aprašymas

(16) IFB yra pagal Belgijos teisę veikianti uždara akcinė bendrovė. SNCB valdo 89,03 % bendrovės kapitalo. Kiti akcininkai yra CNC *Transports*, filialas, kurio 93,8 % priklauso SNCF (7,41 %), ICF (2,08 %), ir EWS (*English Welsh and Scottish Railway* – 1,22 %).

(17) IFB įsteigta 1998 m. balandžio 1 d. susijungus šioms trims bendrovėms: *Ferry Boats* SA, *Interferry* SA ir *Edmond Depaire* Ltd geležinkelio departamentui. Kaip nurodoma Belgijos pateiktame išraše iš įmonių registro, šis susijungimas buvo prijungimas, per kurį bendrovė *Ferry Boats* SA prisijungė bendrovę *Interferry* SA; vėliau prie sujungto vieneto prijungtas *Edmond Depaire* SA geležinkelio departamentas. Taigi IFB yra 1923 m. įsteigtos bendrovės *Ferry Boats* juridinio asmens tąsa.

[1] OL C 159, 2006 7 8, p. 2.

(18) IFB daugiausia veikia dviejose srityse – geležinkelio transporto logistikos ir kombinuotojo transporto (IFB *Logistics*) ir žemyninių kombinuoto transporto terminalų eksploatavimo (IFB *Terminals*). Įmonės veikla išsamiai apibūdinta rašto, kuriuo pradedama oficiali tyrimo procedūra, 16–29 punktuose.

(19) Be šios veiklos dar reikia paminėti IFB turimas arba turėtas akcijas ir filialus Belgijoje arba užsienyje, bendrovėse, eksploatuojančiose jūros ir žemyninius terminalus, taip pat transporto bendrovėse. Šios akcijos ir filialai buvo išsamiai aprašyti rašto, kuriuo pradėta oficiali tyrimo procedūra, 30 ir tolesniuose punktuose. Belgija pranešė Komisijai, kad kai kurie rašte, kuriuo pradėta procedūra, nurodyti faktai yra nevisiškai tikslūs arba nuo to laiko yra pasikeitę. Tolesnėse dalyse nurodomi pokyčiai, įvykę po rašto, kuriuo pradėta procedūra datos. Visa kita išdėstyta sprendime pradėti procedūrą (30–49 punktai).

(20) IFB turimos Belgijos terminalų akcijos. IFB atsisakė Zebriugės (*Zeebrugge)* terminale turėtų akcijų dalies. Rašto, kuriuo pradėta procedūra, 39 punkte buvo rašoma, kad savo akcijas ji pardavė interesų grupei OCHZ. Iš tikrųjų IFB savo akcijas pardavė bendrovei *Hesse-Noord Natie,* su kuria kartu administravo terminalą.

(21) Rašto, kuriuo pradėta procedūra, 41 punkte rašoma, kad IFB valdo 16,76 % bendrovės *Dry Port Mouscron-Lille*. Belgija Komisijai pranešė, kad 2006 m. birželio 29 d. atlikus kapitalo didinimo operaciją, kurioje IFB nedalyvavo, taip pat į bendrovės valdomą kapitalą įtraukus privatų investuotoją DELCATRANS, bendrovės valdomo turto dalis sumažėjo iki 11,07 %.

(22) IFB turimos Prancūzijos terminalų akcijos. 2006 m. rudenį IFB pardavė savo 30 % bendrovės *Nord France Terminal International OU* (toliau NFTI-ou) akcijų bendrovei CMA-CGM. Po šio sandorio IFB Prancūzijoje priklauso tik 2 % bendrovės CNC *transports,* vėliau pervadintos *Naviland Cargo,* akcijų.

2.1.1.2. Susijusios rinkos ir IFB turimos rinkos dalys

(23) Sprendime pradėti procedūrą Komisija nurodė (50–54 punktuose), kad kalbant apie IFB *Logistique* veiklą, išskirtinos dvi atskiros produktų rinkos – ekspedicijos ir logistikos. Šios rinkos apibūdintos kaip nacionalinės, o apskaičiuota IFB *Logistics* priklausanti rinkos dalis apima nuo 2 % iki 5 %.

(24) Terminalų rinkos klausimu sprendime pradėti procedūrą, (55–59 punktuose) išskiriama žemyninių ir jūrinių terminalų. rūšys IFB nuo to laiko atsisakė visų turėtų jūrinių terminalų akcijų. Nei suinteresuotosios šalys, nei Belgija neužginčijo rašte, kuriuo pradėta procedūra, pateiktos apibrėžties.

(25) Krovinių vežimo geležinkeliu rinka yra dvi minėtas rinkų papildanti rinka. Nuo 2003 m. ji buvo atverta tarptautiniam krovinių vežimui iš Belgijos ir į Belgiją, kaip nustatyta 1991 m. liepos 29 d. Tarybos direktyvoje 91/440/EEB dėl Bendrijos geležinkelių plėtros ([2]). Atvėrus tarptautinių krovinių vežimo rinką, 2007 m. sausio 1 d. pagal Direktyvą 91/440/EEB buvo atverta ir nacionalinė krovinių vežimo rinka; Belgijoje tai padaryta 2005 m. gruodžio 13 d. Karaliaus dekretu.

2.1.2. *SNCB*

(26) Bendrovė SNCB įsteigta 1926 m. liepos 23 d. Belgijos įstatymu dėl Belgijos nacionalinės geležinkelių bendrovės įsteigimo. ([3]) Nuo 1992 m. spalio 14 d. ([4]) ji yra savarankiška valstybės įmonė ir valstybės akcinė bendrovė ([5]).

(27) 2005 m. sausio 1 d. Belgija atliko SNCB struktūros reformą. Bendrovė padalinta į tris atskiras bendroves:

— kontroliuojančioji bendrovė SNCB *Holding*, kuri valdo 100 % šių dviejų bendrovių:

— *Infrabel,* valdanti geležinkelio infrastruktūrą, ir

— naujoji SNCB, geležinkelio bendrovė, atsakinga už transporto paslaugas.

Belgijos valstybė valdo visą bendrovės SNCB *Holding* kapitalą.

(28) SNCB valdymo organai yra valdyba, direktorių taryba ir deleguotasis administratorius. Valdybą sudaro dešimt narių, įskaitant deleguotąjį administratorių. Valdybos narius Ministrų Taryboje priimtu nutarimu skiria Karalius.

([2]) OL L 237, 1991 8 24, p. 25.
([3]) *Moniteur Belge*, 1926 7 24.
([4]) 1992 m. rugsėjo 30 d. Karaliaus dekreto, kuriuo patvirtinama pirmoji Belgijos nacionalinės geležinkelių bendrovės valdymo sutartis ir nustatomos su šia bendrove susijusios priemonės, įsigaliojimo data, *Moniteur Belge*, 1992 10 14.
([5]) Kaip apibrėžta 1991 m. kovo 21 d. įstatyme dėl kai kurių valstybės ekonominių įmonių reformos, *Moniteur Belge*, 1991 3 27.

(29) Belgijos vyriausybei valdyboje atstovauja vyriausybės atstovas. Vyriausybės atstovas gali kreiptis į Belgijos valdžios institucijas, kad būtų panaikintas valdybos sprendimas dėl klausimo, nesusijusio su viešosios paslaugos teikimu jei šis sprendimas „*trukdo […] vykdyti viešosios paslaugos uždavinius*“ (įstatymo 23 straipsnio 2 dalis).

2.2. **2001 m. ir 2002 m. IFB patirti finansiniai sunkumai**

(30) Visų pirma analizuojamos finansinių sunkumų priežastys, o vėliau aprašoma, kaip į juos reagavo IFB ir SNCB vadovai.

2.2.1. *Finansiniai sunkumai*

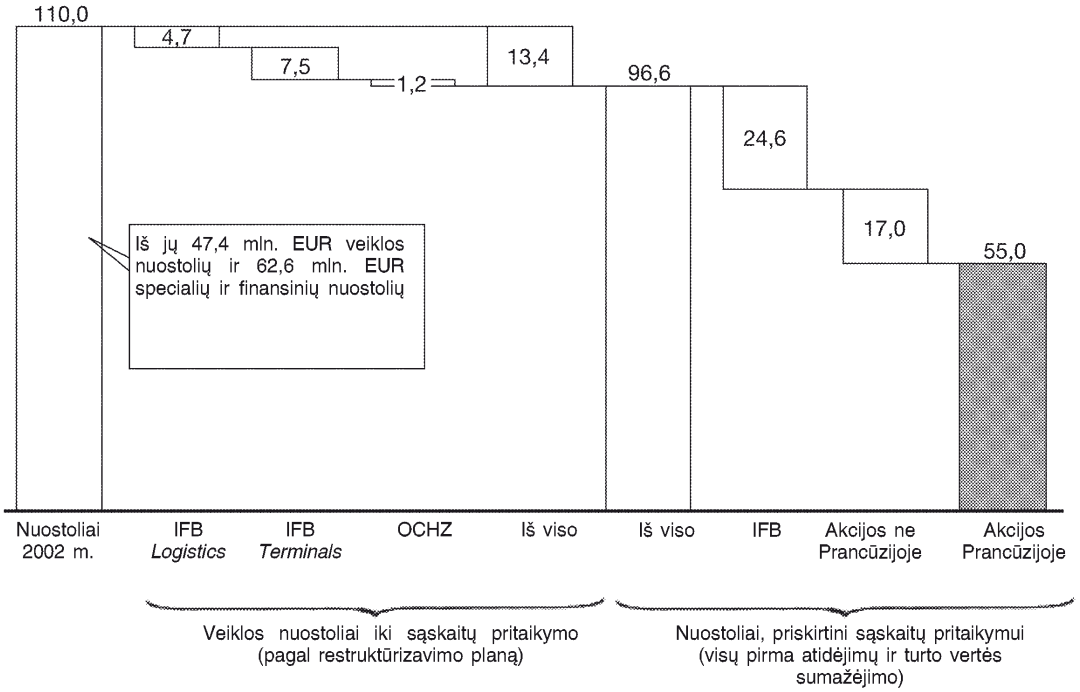
(31) Pagrindinė IFB problemų priežastis yra susijusi su finansiniais sunkumais, iškilusiais dėl Prancūzijos akcijų, susijusių su Dunkerko (*Dunkerque*) uostu. 2001 ir 2002 m. finansiniai sunkumai taip pat paveikė IFB *Logistics* ir IFB *Terminal* – jų veikla 2002 m. buvo nuostolinga.

(32) Kaip nurodyta 1 lentelėje, bendra 2002 m. IFB nuostolių suma siekė 110 milijonų EUR. 12,2 milijonų EUR buvo susiję su veiklos nuostoliais, patirtais iki pritaikant apskaitą IFB *Logistics* (4,7 mln. EUR) ir IFB *Terminals* (7,5 mln. EUR). 1,2 mln. EUR nuostolio patirta dėl veiklos OCHZ. Šie nuostoliai, kurių bendra suma siekia 13,4 mln. EUR, sudarė 12 % visų nuostolių. Likusieji 2002 m. patirti nuostoliai, t. y. 96,6 mln. EUR, atsirado sumažėjus akcijų vertei ir atidėjimams po to, kai buvo atliktas apskaitos pritaikymas, būtinas dėl sunkumų, kuriuos bendrovė patyrė Belgijoje ir Prancūzijoje. 75 % šių akcijų ir atidėjimų sumažėjimo susiję su IFB valdomomis akcijomis. Iš šios dalies 76 % susiję su akcijomis Prancūzijos įmonėse.

1 lentelė

2002 m. nuostoliai

(Mln. EUR)

Šaltinis: IFB restruktūrizavimo planas, 24.3.2003; IFB *Controlling*

2.2.2. *IFB ir SNCB vadovybės reakcija*

(33) Nuo 2000 m. pabaigos IFB nebeapmokėjo SNCB jai pateiktų geležinkelio transporto paslaugų sąskaitų. 2001 m., o ypač 2002 m. IFB toliau tęsė tokią praktiką, o SNCB tai toleravo. Tokiu būdu 2003 m. sausio pabaigoje IFB turėjo 63 mln. EUR neapmokėtų SNCB sąskaitų. IFB, nepaisant didelių finansinių sunkumų, sugebėjo išsilaikyti tik dėl šių neapmokėtų sąskaitų.

(34) 2002 m. gegužės 21 d. IFB valdyba konstatavo, kad dėl nuo 2000 m. pabaigos patiriamų nuostolių nuosavas turtas sumažėjo ir yra mažesnis nei pusė įstatinio kapitalo. Belgijos įmonių kodekso 633 straipsnyje nustatyta tvarka IFB sušaukė specialų visuotinį IFB akcininkų susirinkimą.

(35) Šiame susirinkime SNCB, kaip pagrindinis akcininkas, supažindino su savo įsipareigojimu padengti IFB veiklos išlaidas suteikdama jai 2,5 mln. EUR grynųjų pinigų avansą. Šiam SNCB įsipareigojimui pritarė SNCB valdyba. Atsižvelgdami į šį įsipareigojimą, akcininkai nusprendė laikinai tęsti IFB veiklą ir paprašė IFB valdybos parengti išsamų restruktūrizavimo planą, įskaitant filialų ir terminalų valdymo veiklos pertvarkymą.

(36) SNCB valdyba 2002 m. liepos 19 d. posėdyje apibendrino savo filialo IFB padėtį. IFB deleguotasis administratorius apibūdino grupės padėtį; tuomet valdyba priėmė šį sprendimą: „Valdyba pritaria 2,5 mln. EUR grynųjų pinigų injekcijai, kuri yra reikalinga norint patenkinti grynųjų pinigų poreikį ir užtikrinti IFB veiklos tęstinumą iki 2002 m. spalio pabaigos (ši suma bus avansu, kapitalo didinimo atveju).“

(37) Per 2002 m. antrąjį pusmetį, valdybai pritarus, SNCB skirtas 2 500 000 EUR grynųjų pinigų avansas IFB buvo išmokėtas pagal šį grafiką:

— 2002 8 6: 1 000 000 EUR

— 2002 9 17: 1 000 000 EUR

— 2002 9 30: 500 000 EUR

(38) Avanso palūkanos buvo 3,1 %; visa suma buvo grąžinta 2003 m. liepos mėn. Grąžinimas vyko dviem etapais:

— 2003 m. liepos 15 d. IFB grąžino 1 500 000 EUR iš šios sumos ir 40 422,04 EUR palūkanų,

— 2003 m. liepos 23 d. IFB grąžino SNCB likusią 1 000 000 EUR sumą ir 26 883,35 EUR palūkanų.

(39) 2002 m. rugsėjo 19 d. IFB deleguotasis administratorius įgaliojo du revizorius parengti specialią įmonės finansinės būklės ataskaitą. Atsižvelgdama į šios ataskaitos, kuri 2002 m. gruodžio 4 d. buvo pateikta IFB ir SNCB, išvadas, SNCB valdyba 2002 m. gruodžio 12 d. davė principinį sutikimą dėl IFB kapitalo didinimo. 2002 m. gruodžio 24 d. IFB specialus visuotinis akcininkų susirinkimas šiam pasiūlymui taip pat pritarė.

(40) IFB direktorių taryba, pasitelkusi konsultacinę bendrovę *McKinsey*, sudarė IFB restruktūrizavimo planą. Šiam restruktūrizavimo planui, išsamiai aprašomam šio sprendimo 73–86 dalyse, IFB valdyba pritarė 2003 m. kovo 23 d.

(41) Vėliau abiejų bendrovių (IFB ir SNCB) vadovai nustatė IFB sanavimo ir restruktūrizavimo detales, 2003 m balandžio 7 d. pasirašiusios „pagrindų sutartį dėl IFB restruktūrizavimo“. Antrajame specialiajame visuotiniame akcininkų susirinkime IFB akcininkai pritarė tam, kad IFB veikla būtų tęsiama laikantis tos pagrindų sutarties sąlygų.

2.3. **Sanavimo ir restruktūrizavimo priemonės pagal 2003 m. balandžio 7 d. SNCB ir IFB pagrindų sutartį dėl IFB restruktūrizavimo**

(42) Pagal pagrindų sutarties 2 straipsnį priemonės, dėl kurių šalys susitarė, turi būti įgyvendintos dviem etapais – sanavimo ir restruktūrizavimo.

2.3.1. *Sanavimo priemonių skyrimo sąlygos ir taisyklės*

(43) Pagrindų sutarties 3 straipsnyje numatomos šios sanavimo priemonės:

— 5 mln. EUR grąžinamojo avanso,

— iki 15 mln. EUR lengvatinio kredito ir

— numatytas laikinas 63 mln. EUR, kuriuos IFB yra skolinga bendrovei SNCB, grąžinimo terminas.

(44) Šių priemonių įgyvendinimo terminas numatytas 12 mėn., tačiau bendru šalių susitarimu jų įgyvendinimas automatiškai atidėtas iki kapitalo didinimo datos.

(45) Grąžinamo avanso palūkanų norma ir sumos, skaičiuojamos nuo lengvatinio kredito, atitinka oficialią palūkanų normą, Komisijos taikomą valstybės pagalbos priemonėms. Palūkanos kaupiamos ir sumokamos kartu su pagrindine skolos dalimi.

(46) 63 mln. EUR skolai taikoma 5,4 % sutartinė delspinigių norma. Palūkanos kaupiamos ir sumokamos kartu su pagrindine skolos suma.

(47) Palūkanos, kurias IFB yra skolinga SNCB už skolą ir lengvatinį kreditą, 2002 m. siekė 2,2 mln. EUR, 2003 m. – 3,9 mln. EUR, 2004 m. – 4,7 mln. EUR, 2005 m. – 5,2 mln. EUR, o 2006 m. turėtų būti 4,4 mln. EUR.

(48) Sutarties 7 straipsnyje numatyta, kad IFB atsisako skolų nurašymo SNCB atžvilgiu.

(49) Visos šios priemonės buvo įgyvendintos tuoj pat po sutarties pasirašymo 2003 m. balandžio 7 d. Tačiau IFB grąžinamojo avanso nepanaudojo.

2.3.2. *Restruktūrizavimo priemonių skyrimo sąlygos ir taisyklės*

(50) Pagrindų sutarties 4 straipsnis, antrašte „Pagalbos priemonių skyrimo sąlygos“, yra toks:

„Šalys patvirtina savo ketinimus įgyvendinti šias priemones, jei jos neprieštaraus jų abiejų valdybų, Belgijos valstybės ir, prireikus, Europos Komisijos patvirtintam restruktūrizavimo planui ir jei šioms priemonės pritars IFB akcininkai:

— Į kapitalą perskaičiuoti 5 mln. EUR grąžinamojo avanso

— Į kapitalą perskaičiuoti lengvatinio kredito, kurio visa suma ne didesnė nei 15 mln. EUR […]

— Į kapitalą perskaičiuoti 63 mln. EUR […] skolų

— Prireikus ir jei tam pritaria abi šalys – papildomai didinti kapitalą […]“

(51) Papildomas kapitalo didinimas leidžiamas su viena pagrindų sutarties 5 straipsnyje numatyta išlyga, t. y. kad Komisija jam pritars atsižvelgdama į valstybės pagalbai taikomas taisykles. 5 straipsnis yra toks:

„SNCB prisiimti įsipareigojimai […] vykdomi su šia privaloma išlyga. Šalys turi Belgijos valstybės prašyti kuo greičiau pranešti apie šią pagrindų sutartį Europos Komisijai. Šalys taip pat prašo Belgijos valstybės, jei Komisija iš šio pranešimo pagrįstai nustatytų, kad [pagrindų sutartis] yra valstybės pagalba (nustatyta EB sutarties 87 straipsnyje), pranešti apie [pagrindų sutartį] EB sutarties 88 straipsnio 3 pastraipoje nustatyta tvarka. Kad Europos Komisija galėtų priimti sprendimą, [pagrindų sutartis] bet kuriuo atveju nebus įgyvendinama 15 darbo dienų nuo pranešimo apie ją Europos Komisijai. Jei Europos Komisija [pagrindų sutartį] pagrįstai įvertintų kaip bendrą valstybės pagalbą, sutartis nebūtų įgyvendinama, kol Komisija tiesiogiai ar netiesiogiai nepatvirtintų atitinkamos pagalbos priemonės ir, prireikus, būtų įgyvendinama nepažeidžiant patvirtinimo nuostatose nustatytų ribų ir sąlygų.

Jei Europos Komisija dalį arba visą [pagrindų sutartį] įvertintų kaip valstybės pagalbą ir jei būtų nuspręsta, kad ta valstybės pagalba nesuderinama su bendrąja rinka, Šalys geranoriškai aptartų galimų papildomų IFB taikytinų priemonių galimybę, tačiau neįsipareigotų įgyvendinti šių papildomų ar pritaikytų priemonių, jei sąlygos, kuriomis pagalba būtų teikiama, jų nuomone, būtų visiškai nepagrįstos.“

(52) Pagal Belgijos civilinę teisę, jei privaloma sąlyga įvykdyta, sutartis įsigalioja atgaline data.

(53) Atsakydamos į raštą, kuriuo pradėta procedūra, Belgijos valdžios institucijos informavo Komisiją, kad kapitalas bus didinamas griežtai laikantis šalių susitarimo, nurodyto pagrindų sutartyje, jei Komisija tam pritars. Kapitalas bus didinamas 95,3 mln. EUR suma, kurią sudaro šios dalys:

(Mln. EUR)

Lengvatinio kredito perskaičiavimas į kapitalą	15
IFB įsiskolinimų SNCB perskaičiavimas į kapitalą	63
2002–2006 m. (2006 m. tik iš dalies) palūkanų už lengvatinį kreditą ir skolų perskaičiavimas į kapitalą	17,3
Iš viso	95,3

(54) Belgijos valdžios institucijos pranešė Komisijai, kad kapitalo padidinimas nebus taikomas visai per 2006 m. nesumokėtai palūkanų sumai, nes norima užtikrinti, kad IFB skolų – nuosavo kapitalo santykis atitiktų vidutinį bendrovės konkurentų santykį, ir jo neviršytų. Taip pat nebus įskaičiuojamas grąžinamasis avansas, nes IFB juo nepasinaudojo.

(55) Atsakydamos į raštą, kuriuo pradėta procedūra, Belgijos valdžios institucijos taip pat pranešė Komisijai, kad atsiima 2005 m. sausio 28 d. pranešimą, kurio informavo Komisiją apie SNCB ir IFB ketinimą be pagrindų sutarties 4 straipsnyje numatyto padidinimo kapitalą papildomai padidinti 5 mln. EUR, natūra įnešant 47 % SNCB valdomų bendrovės TRW akcijų. [6]

(56) Apie 4 straipsnyje numatytą restruktūrizavimo planą Komisijai buvo pranešta susitikime su Belgijos valdžios atstovais 2003 m. gruodžio 12 d. Jis pradėtas vykdyti 2003 m. ir baigtas 2005 m. pradžioje.

(57) Restruktūrizavimo planą sudaro dvi dalys, atitinkančios dvi atskiras strategijas: vieną – taikomą grupės turimiems filialams Prancūzijoje, kitą – IFB veiklai Belgijoje. Prancūzijos atveju nuspręsta parduoti visas akcijas, o Belgijos – restruktūrizuoti bendrovę siekiant jos veiklą tęsti.

2.3.2.1. Prancūzijoje terminalus eksploatuojančių filialų akcijų pardavimas

(58) Kaip paaiškinta šiame sprendime ir, išsamiau, 30 ir tolesniuose rašto, kuriuo pradėta procedūra, punktuose, IFB laikėsi Prancūzijos filialų pardavimo strategijos. Ši politika baigta įgyvendinti 2006 m. lapkritį, pardavus turėtas NFTI-OU akcijas.

(59) Bendra IFB Prancūzijos filialų akcijų pardavimo kaina buvo 39,1 mln. EUR. Šioje lentelėje pateikiama kiekvieno iš penkių filialų kaina. Tolesniuose punktuose išsamiau aptariamas finansavimo poreikis ir įvairių bendrovių duomenys.

[6] IFB jau turi 0,9 % akcijų šios bendrovės, kuri eksploatuoja Antverpeno, Zebriugės, Ostendės, Šarlerua, Lježo, Briuselio, Etge, Genko ir Muizeno terminalus ir teikia krovininius traukinius 11 valstybių narių.

Akcijų prancūzijoje pardavimas – patirtos sąnaudos

(Mln. EUR)

	ACIMAR	NFTI-ou	IFB FRANCE	DPD	VISAS TURTAS
Su paskolomis susiję nuostoliai	3,9		0,8	2,8	7,5
Su akcijomis susiję nuostoliai		16,7	0,1	5,1	22,0
Kapitalo didinimas		1,7			1,7
Iš viso sąnaudų	3,9	19,5	0,8	7,9	31,1
2006 6 30 grąžintinų palūkanos					+ 7,7
Einamosios sąskaitos svyravimai 2002 9 – 2002 12					+ 0,5
SSTD pardavimo pelnas					– 0,2
Bendra Prancūzijos filialų akcijų pardavimo kaina					39,1

a) ***Finansavimo poreikis***

(60) Lentelė sudaryta remiantis 2002 m. rugsėjo 27 d. apskaita. Joje išskiriamos šios sumos:

— 31,1 mln. EUR suma – tai su įsiskolinimais susiję nuostoliai, su akcijomis susiję nuostoliai, taip pat NFTI-ou kapitalo didinimas 1,7 mln. EUR,

— 7,7 mln. EUR nesumokėtų palūkanų: tai palūkanos, susikaupusios nuo 2002 m. pabaigos iki 2006 m. birželio 30 d. nuo dalies grąžinamojo avanso ir atidėtus mokėjimus už lėšas, panaudotas akcijų pardavimui finansuoti,

— – 0,2 mln. EUR suma, atitinkanti SSTD pardavimo nuostolį,

— 0,5 mln. EUR suma, atitinkanti, apskaitos skirtumus 2002 m. rugsėjo 27 d. ir faktinę apskaitos nuostolių vertę 2002 m. gruodžio 31 d.

(61) Ši 0,5 mln. EUR suma atitinka finansinius srautus tarp IFB Prancūzijoje turimų akcijų ir IFB nuo 2002 m. rugsėjo 27 d. iki 2002 m. pabaigos, ir turėjo būti pažymėta lentelėje, kad 2002 m. pabaigos faktinės sąskaitybos nuostoliai būtų įtraukti į bendrą finansavimo poreikį, skaičiuojamą pagal 2002 m. rugsėjo 27 d. padėtį. Skaičiuojant IFB finansavimo poreikį į šią sumą atsižvelgti nereikia; taigi su Prancūzijoje turimų akcijų pardavimu susijęs IFB finansavimo poreikis yra 38,6 mln. EUR.

(62) IFB akcijų Prancūzijoje pardavimo poreikį finansavo SNCB. Realiai akcijoms parduoti IFB panaudojo 30,9 mln. EUR iš jai suteiktos finansinės maržos, kurią sudarė 15 mln. EUR laikino lengvatinio kredito ir laikinai neišieškotų 63 mln. EUR turimų įsiskolinimų suma. 7,7 mln. EUR šio finansavimo sudaro palūkanos nuo šios sumos, priklausančios pagal 2003 m. balandžio 7 d. pasirašytą pagrindų sutartį, kurioje nustatyta, jog palūkanos turi būti sumokėtos grąžinant pagrindinį paskolos dalį (arba perskaičiuotos į kapitalą tuo pačiu metu, kaip ir pagrindinė paskolos dalis).

b) ***Acimar***

(63) Visą bendrovės *Acimar* apyvartą sudarė transporto paslaugų sutartis su bendrove *Arcelor*. Šios sutarties galiojimas turėjo baigtis 2005 m. gruodžio 31 d. 2002 m. antroje pusėje bendrovėje IFB atlikus auditą, nustatyta, kad metiniai nuostoliai pagal šią sutartį siekia […] (*). Kadangi pastangos persvarstyti sutartį su *Arcelor* žlugo, SNCB nusprendė paskelbti *Acimar* bankrotą ir pareikalauti pradėti bankroto procedūrą. *Acimar* IFB buvo skolinga 3,9 mln. EUR, ta skola pripažinta beviltiška, tai sudarė akcijų pardavimo sąnaudas.

c) ***NFTI-ou***

(64) SNCB nusprendė parduoti NFTI-ou bendrovėje, kurią kartu kontroliavo IFB ir Dunkerko autonominis uostas, eksploatuojantis terminalus Dunkerko uoste, turėtas akcijas.

(*) Konfidencialūs duomenys

(65) Kadangi IFB turėjo akcijų bendrovėje NFTI-ou, ji patikinimo raštu privalėjo prisiimti finansuoti nuostolių dalį, atitinkančią bendrovėje jos turimų akcijų dalį. Be to, IFB buvo 2,9 mln. EUR vertės bendrovės paskolos […] banke garantu.

(66) Norėdama parduoti šioje bendrovėje turėtas akcijas IFB derėjosi su Dunkerko autonominiu uostu dėl atleidimo nuo patikinimo raštu nustatytų įsipareigojimų. Už tai IFB prisidėjo prie NFTI-ou kapitalo didinimo 1,7 mln. EUR, kurio prireikė norint tęsti įmonės veiklą, ir dalį bendrovės akcijų Autonominiam Dunkerko uostui perleido už simbolinę vieno euro kainą. Atlikus šią operaciją IFB liko 30 % akcijų.

(67) IFB ir Dunkerko autonominis uostas ieškojo ir rado pirkėją, CMA-CGM, IFB turimoms akcijoms pirkti. […]. Atsižvelgiant į pardavimo kainą, bendros IFB akcijų pardavimo sąnaudos buvo 18,5 mln. EUR, iš jų 1,7 mln. EUR kapitalui didinti ir 16,7 mln. EUR akcijų pardavimo nuostolių.

d) ***IFB France***

(68) IFB *France*, vėliau pervadinta AGEP, buvo perleista NFTI-ou […], o tai sudarė 0,1 mln. EUR nuostolių. Kadangi IFB tuo pačiu metu atsisakė ir NFTI-ou turėtų akcijų, tai akcijų perleidimas bendrovei NFTI-ou reiškė bendrovės IFB *France* pardavimą. Iki pardavimo IFB buvo priversta atsisakyti savo 0,8 mln. EUR vertės paskolų IFB *France*. Bendros IFB *France* akcijų pardavimo sąnaudos buvo 0,9 mln. EUR.

e) ***Dry Port Dunkerque***

(69) IFB turimų *Dry Port Dunkerque* akcijų atveju galiojo tokios pat sąlygos kaip ir NFTI-ou atveju: patikinimo raštu IFB buvo įsipareigojusi padengti bendrovės veiklos nuostolius.

(70) IFB atsisakė šių akcijų jas parduodama, taip pat pardavusi dalį įmonės aktyvų, t. y. *Dry Port Dunkerque* valdomų 8,6 % NFTI-ou akcijų. Šiuo atveju, priešingai nei dėl NFTI-ou, IFB partneriai negalėjo reikalauti tęsti bendrovės veiklą.

(71) IFB negalėjo susigrąžinti savo kreditų *Dry Port Dunkerque* (2,8 mln. EUR), ir turėjo sutikti su savo investicijos nuostoliais (5,1 mln. EUR). Taigi bendra likvidavimo kaina buvo 7,9 mln. EUR.

f) ***SSTD***

(72) Bendrovė SSTD yra pelninga. Praradusi pagrindinį savo klientą ir priėmusi strateginį sprendimą išeiti iš Prancūzijos rinkos, IFB nusprendė ją parduoti 2005 m. pradžioje, ir dėl to gavo šiek tiek pelno.

2.3.2.2. Restruktūrizavimo planas Belgijos filialų veiklai pratęsti

(73) IFB su konsultacijų bendrove *McKinsey* sukūrė restruktūrizavimo planą savo filialams Belgijoje. Šiame restruktūrizavimo plane numatomi du etapai:

— IFB *Logistics* veiklos restruktūrizavimas

— IFB *Terminals* veiklos restruktūrizavimas.

Pagrindinė šio plano mintis – apriboti IFB veiklą iki jos pagrindinės veiklos (*core business*), t. y. logistikos ir terminalų eksploatavimo Belgijoje, ir atsisakyti bei parduoti veiklą, kuri nebūtina norint užtikrinti ekonominį *core business* išlikimą. Būtina aprašyti finansinius restruktūrizavimo rezultatus, taip pat įvairias priemones, kurių buvo imtasi siekiant šių rezultatų (bendrąsias priemones, su logistikos veikla susijusias priemones, su terminalų veikla susijusias priemones, investicijas).

a) ***Finansiniai restruktūrizavimo rezultatai***

(74) Pakoregavus rezultatus dėl amortizacijos, sumažinus vertę ir atlikus rizikos ir įsipareigojimų atidėjimus (iš veiklos gauti pinigų srautai), pagal restruktūrizavimo planą buvo planuojami šie finansiniai rezultatai, kuriuos vėliau patvirtino pasiekti faktiniai rezultatai:

(Mln. EUR)

	2004 m.	2005 m.	2006 m. (pirmas pusmetis)	Iš viso per restruktūrizavimo laikotarpį
Planuojami operaciniai pinigų srautai	3,9	4,3	2,35	10,550
Gauti operaciniai pinigų srautai	4,875	3,079	2,475	10,429

(75) Finansinių IFB rezultatų prognozė iš esmės buvo grindžiama šiais duomenimis, kuriuos IFB žinojo rengiant restruktūrizavimo planą:

— *Railbarge* srautų centralizavimas viename terminale ir reikšmingas apimties padidėjimas. *Railbarge* srautų centralizavimas leido patobulinti veiklos modelį ir padidinti pajamas, nes iki tol trečiųjų šalių atliekami krovos darbai buvo integruoti į grupės veiklą. Be to, IFB laimėjo naują svarbų klientą, CSAV, kuris planavo nuo 2004 m. perduoti 50 000 TEU vertės užsakymų,

— Didelis personalo ir priežiūros sąnaudų mažinimas. Šios priemonės išsamiau aprašytos šio sprendimo 78–83 punktuose,

— Naujas susitarimas dėl *Cirkeldyck* geležinkelio terminalo eksploatavimo, kuris leido planuoti svarbius sinerginius veiksmus kartu su kaimyniniu terminalu MSC *Home Terminal*,

— *Muizen* terminalo darbų apimties didėjimas pasirašius naują sutartį su *Unilog*,

— Bendros labai palankios įvairiarūšio transporto rinkos prognozės, rinkai stebėtinai plečiantis nuo 2000 m. pradžios.

b) ***Restruktūrizavimo priemonės***

Bendrosios priemonės

(76) Sudarius naują įmonės kolektyvinę darbo sutartį ir iš dalies pakeitus darbo tvarkos taisykles, buvo pasiekti geresni veiklos rodikliai (nuo 2004 m. sausio 1 d. darbo dienų per metus skaičius padidėjo13 dienų) ir sumažintos išlaidos (nuo 2003 m. spalio 1 d. sumažintas atlyginimas už darbą savaitgaliais ir už komandinį darbą).

(77) Administracinės ir komercinės tarnybos buvo sutelktos Berchemo (*Berchem*) mieste, todėl buvo uždaryta įstaiga Gente (*Gand*) ir sumažinti Zebriugės įstaigos veiklos pajėgumai.

(78) Dėl šių priemonių sumažėjo būtino personalo skaičius ir bendrosios IFB išlaidos sumažėjo iš viso apie 2,55 mln. EUR per metus ([7]). Iš tikrųjų IFB sumažino personalą nuo buvusių 210 ETP ([8]) 2002 m. rugsėjo mėn. iki 175 ETP 2006 m. pradžioje, t. y. 17 %. Išsamiai šis mažinimas atrodo taip:

— tiesiogiai eksploatuojamuose terminaluose (be filialų) darbuotojų sumažėjo nuo 110 ETP 2002 m. rugsėjį iki 96 ETP 2006 m. pradžioje, t. y. 13 %,

— IFB logistikos veiklos sektoriaus personalo sumažėjo nuo 60 ETP 2002 m. rugsėjo mėn. iki 49 ETP 2006 m. pradžioje, t. y. 19 %,

— už rinkodaros ir pardavimo veiklą ir kitas centrines atramines funkcijas (finansus, žmogiškuosius išteklius ir t.t.) atsakingo personalo skaičius sumažėjo nuo 40 ETP 2002 m. rugsėjo mėn. iki 31 ETP 2006 m. pradžioje, t. y. 23 %.

Logistikos verslo restruktūrizavimas

(79) Pagal restruktūrizavimo planą buvo numatytos šios devynios priemonės, kurios turėjo padėti laimėti 5,7 mln. EUR.

Priemonės	Pelnas
1. Sumažėjusi atlyginimų mokėjimo našta	[…]
2. Konsultacijos ir užsakomosios paslaugos	[…]
3. Vertės sumažėjimas ir vienkartinė amortizacija	[…]
4. Nepelningų *North European Network* padalinių perleidimas	[…]
5. Tradicinių krovinių kiekio mažinimas	[…]
6. Atidėjimų vagonų priežiūrai panaikinimas	[…]
7. Įvairiarūšiu transportu vežamų krovinių kiekio didinimas	[…]
8. *Railbarge* sutarties sąlygų keitimas (kainų didinimas ir produkto keitimas [*reengineering*])	[…]
9. Atstovų (agentų) komisinių didinimas	[…]
10. Bendrųjų išlaidų mažinimas	[…]

(80) Vykdant restruktūrizavimo planą, kuris buvo baigtas įgyvendinti 2004 m. pabaigoje, buvo imtasi dviejų papildomų priemonių:

— *Cirkeldijck* terminale buvo padidinta krovimo darbų kaina,

([7]) Padidinus darbo dienų skaičių per metus išlaidos sumažėjo apie 0,6 mln. EUR per metus; centralizavus administracines ir komercines paslaugas Bercheme, išlaidos sumažėjo apie 0,2 mln. EUR per metus, o sumažinus darbuotojų skaičių 35 etatais išlaidos sumažėjo 1,75 mln. EUR per metus.

([8]) Visos darbo dienos ekvivalentas.

— Apskritai, buvo išanalizuoti ir, pasitarus su klientais, perorientuoti krovinių srautai.

IFB *terminal* veiklos restruktūrizavimas

(81) Atliekant IFB *Terminal* restruktūrizavimą, kuris baigtas 2005 m., turėjo būti pritaikytos 7 priemonės, išsamiau aprašytos sprendimo pradėti procedūrą 103–107 punktuose.

(82) Be iš pradžių numatytų priemonių IFB *Logistics* atliko išsamią savo geležinkelio sektoriaus produktų analizę, po kurios paaiškėjo nepelningi produktai ir IFB jų atsisakė.

(83) Dėl kitų produktų, atlikus analizę paaiškėjo, kad būtina techniškai juos patobulinti. Patobulinimas buvo atliktas, visų pirma įvairiarūšio konteinerių transporto sektoriuje.

Pagal restruktūrizavimo planą numatytos investicijos

(84) *Mainhub*, taip pat *Zomerweg* restruktūrizavimas susijęs su naujų investicijų būtinybe […],visų pirma pakaitinių investicijų […], taip pat įvairių kitų investicijų, […].

2.4. **Priežasčių, lėmusių sprendimą 2005 m. gruodžio 7 d. pradėti procedūrą, paaiškinimas**

(85) Belgija savo pranešime pareiškė nelaikanti svarstomų priemonių valstybės pagalba, kadangi jas vykdė ne Belgijos valstybė ir, bet kuriuo atveju dėl to, kad SNCB elgesys atitinka rinkos ekonomikos sąlygomis veikiančio privataus investuotojo elgesį.

(86) Komisija turėjo abejonių dėl to, ar turimų 63 mln. EUR įsiskolinimų grąžinimo termino atidėjimas ir šių įsiskolinimų, taip pat su jais susijusių 11 mln. EUR palūkanų konvertavimas į bendrovės kapitalą nėra valstybės pagalba. Šios abejonės buvo susijusios su tuo, ar SNCB veiksmus galima priskirti bendrovės savininkui – Belgijos valstybei, ir su tuo, ar SNCB veiksmai atitinka rinkos ekonomikos sąlygomis veikiančio privataus investuotojo elgesį.

(87) Komisijai taip pat kilo abejonių dėl to, ar 5 mln. EUR vertės grąžinamo avanso ir 15 mln. EUR vertės lengvatinio kredito skyrimas, 15 mln. EUR lengvatinio kredito ir su juo susijusių 2,5 mln. EUR palūkanų konvertavimas į bendrovės kapitalą, taip pat 5 mln. EUR naujo bendrovės kapitalo investicija natūra, kurią sudarė SNCB nusipirktos TRW akcijos, nėra valstybės pagalba.

(88) Kadangi šios pagalbos priemonės buvo finansinės, Komisija turėjo abejonių dėl to, ar jos gali būti laikomos su bendrąja rinka suderinama sanavimo pagalba, nes jos buvo skirtos ilgesniam nei 12 mėn. laikotarpiui.

(89) Komisijai kilo abejonių dėl to, ar pagalbos priemonių visuma gali būti laikoma su bendrąja rinka suderinama pagalba restruktūrizavimui.

(90) Abejonių kėlė 1999 m. Bendrijos gairių dėl valstybės pagalbos sunkumus patiriančioms įmonėms sanuoti ir restruktūrizuoti (toliau – 1999 m. gairės) ([9]) ir 2004 m. Bendrijos gairių dėl valstybės pagalbos sunkumus patiriančioms įmonėms sanuoti ir restruktūrizuoti ([10]) (toliau – 2004 m. gairės) atitinkamas taikymas laiko požiūriu, priemonių, kurių buvo imtasi siekiant kiek įmanoma sumažinti nepalankų pagalbos poveikį konkurentams, pakankamumas, taip pat pagalbos priemonių apribojimas griežtu minimumu ir pačios IFB bendrovės indėlio į restruktūrizavimo pagalbą pakankamumas.

(91) Belgija savo pastabas perdavė 2006 m. vasario 14 d. raštu, kuris buvo papildytas 2006 m. birželio 29 d., rugsėjo 20 d., lapkričio 16 d. ir lapkričio 21 d. raštais.

(92) Atsakydama Belgija pakartoja savo nuomonę, kad svarstomos priemonės nėra valstybės pagalba, kadangi jos negali būti priskirtos Belgijos valstybei, ir todėl, kad SNCB veikė kaip bet kuris kitas rinkos ekonomikos sąlygomis veikiantis privatus investuotojas.

(93) Toliau Belgija pareiškė, kad jei svarstomos priemonės būtų valstybės pagalba, jas reikėtų nagrinėti vadovaujantis 1999 m., o ne 2004 m. gairėmis dėl valstybės pagalbos sunkumus patiriančioms įmonėms sanuoti ir restruktūrizuoti. Be to, Belgija pažymėjo, kad priemonės yra suderinamos su bendrąja rinka ir kaip sanavimo, ir kaip restruktūrizavimo pagalba.

([9]) OL C 288, 1999 10 9, p. 2.
([10]) OL C 244, 2004 10 1, p. 2.

3. **BELGIJOS PASTABOS**

(94) Belgijos pozicija.

3.1. **Belgijos pastabos dėl procedūros**

(95) Belgijos valdžios institucijos atsakymo rašte informavo Komisiją abejojančios dėl tyrimo trukmės. Jos pareiškė pagrįstai pasitikinčios sprendimo laikinai leisti vykdyti sanavimo priemones kol Komisija priims galutinį sprendimą dėl restruktūrizavimo plano teisėtumu.

(96) Belgijos valdžios institucijos pažymėjo, kad 2003 m. rugpjūčio 12 d. raštu (Komisijos užregistruotu numeriu NN 9/04) ir 2005 m. sausio 28 d. raštu (Komisijos užregistruotu numeriu N 55/05) siekta pateikti Komisijai visus duomenis, leidžiančius patikrinti, ar priemonės, kurias SNCB pritaikė bendrovei IFB yra, ar nėra valstybės pagalba pagal Sutarties 87 straipsnio 1 dalį. Belgijos valdžios institucijų nuomone, tik tuo atveju, jei atitinkamos priemonės būtų pripažintos valstybės pagalba, Komisija būtų buvusi paprašyta laikyti šiuos raštus pranešimais pagal Sutarties 88 straipsnio 3 dalį.

(97) Belgijos valdžios institucijos pažymi, kad visų pirma iš 2003 m. rugpjūčio 12 d. rašto negalima spręsti, kad IFB pritaikytos sanavimo ir restruktūrizavimo priemonės yra valstybės pagalba ir, atitinkamai, kad sanavimo priemones būtų galima laikyti valstybės pagalba, apie kurią nebuvo pranešta. Belgijos valdžios institucijų nuomone, šioms priemonėms negaliojo išankstinio pranešimo reikalavimas ir nevykdymo reikalavimas pagal Sutarties 88 straipsnio 3 dalį.

(98) Belgijos valdžios institucijos analogiškai konstatuoja ir dėl 2005 m. sausio 28 d. rašto, kuriuo Belgija informavo Komisiją apie papildomą kapitalo didinimą 5 mln. EUR.

3.2. **Valstybės pagalbos pobūdžio pagal Sutarties 87 straipsnio 1 dalį nebuvimas**

3.2.1. *Nepanaudotos valstybės lėšos.*

(99) Belgijos manymu, nei sanavimo, nei restruktūrizavimo priemonės, skirtos IFB, nebuvo finansuojamos iš valstybės lėšų. SNCB finansavo šias priemones išimtinai savo lėšomis, jokiais būdais nepasitelkusi valstybės lėšų.

(100) Belgija pažymi, jog tai, kad SNCB yra valstybės įmonė pagal 1980 m. birželio 25 d. Komisijos direktyvos 80/723/EEB dėl finansinių santykių tarp valstybių narių ir valstybės įmonių skaidrumo 2 straipsnį ([11]), nėra pakankama priežastis teigti, kad svarstomos priemonės, kurias finansavo SNCB, buvo finansuotos iš valstybės lėšų. Belgijos manymu, reikia skirti nuosavus SNCB išteklius, kuriuos sudaro iš įmonės veiklos gaunamos pajamos, nuo valstybės dotacijų SNCB atliekamoms viešosioms paslaugoms finansuoti. Kadangi valstybės dotacijų nepakanka finansuoti visų su šių paslaugų teikimu susijusių išlaidų, Belgija daro išvadą, kad neįmanoma, jog SNCB būtų panaudojusi valstybės lėšas IFB skirtoms priemonėms finansuoti.

(101) Belgijos manymu, Belgijos valdžios institucijos nedisponuoja SNCB turtu, kuris yra skirtas SNCB įmonės veiklai vykdyti. Todėl Belgija pažymi, kad jis nėra valdžios institucijų valdomas, kaip nustatyta sprendime byloje *Stardust Marine* ([12]).

(102) Galiausiai, Belgija mano, kad bet koks SNCB nuosavųjų išteklių sumažėjimas dėl IFB skirtų priemonių nebūtų sukėlęs nuostolio valstybei, ([13]) kadangi tai bet kuriuo atveju nebūtų buvusios tos lėšos, kurios būtų turėjusios patekti į valstybės biudžetą.

3.2.2. *Belgijos valstybės nedalyvavimas*

(103) Dėl 2002 m. antrajame pusmetyje paskirto 2,5 mln. EUR vertės grynųjų pinigų avanso, Belgijos vyriausybė mano, kad SNCB sprendimas skirti šį avansą nepriskirtinas Belgijos valstybei.

(104) Valstybės nedalyvavimą Belgija grindžia šiais argumentais:

— Strateginis SMCB sprendimas restruktūrizuoti IFB užuot skelbus jos bankrotą, buvo priimtas savarankiškai SNCB direktorių tarybos. Be to, bendrovės IFB ateitis nebuvo Belgijos vyriausybės 2001 m. pabaigoje ABX bendrovei užsakyto tyrimo objektas, taip pat apie ji nebuvo minima Belgijos ministrų tarybos 2002 m. dėl ABX priimtuose sprendimuose.

([11]) OL L 195, 1980 7 29, p. 35.

([12]) 2002 m. gegužės 16 d. Teismo sprendimas byloje Prancūzija prieš Komisiją (C-482/99, Rink. 2002, p. I-4397), vadinamasis *Stardust Marine* sprendimas.

([13]) 1998 m. sausio 27 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimas byloje T-67/94, *Ladbroke Racing, Rink.* 1998, I-1, 109 punktas, patvirtintas 2000 m. gegužės 16 d. Teismo sprendimu byloje C-83/98 P, *Ladbroke Racing, Rink.* 2000, I-3271, 48 punktas.

— Sprendimą skirti avansą IFB priėmė SNCB direktorių taryba. Belgija pripažįsta, kad direktorių taryba nusprendė pateikti šią priemonę apsvarstyti SNCB valdybai, tačiau pažymi, kad grynųjų pinigų avanso skyrimui nebuvo reikalingas SNCB valdybos pritarimas, nes valdybai savo kompetenciją priskyrus direktorių tarybai, ši buvo įgaliota tvirtinti sumas iki 2,5 mln. EUR vertės.

— Šis avansas nebuvo dalis restruktūrizavimo ar bet kurio kito plano ar priemonės, kuri būtų pateikta Belgijos valstybei arba dėl kurios buvo tartasi su Belgijos valstybe.

— Kiti faktoriai, kaip santykinai nedidelė avanso suma ir jo laikinas pobūdis, taip pat patvirtina išvadą, kad sprendimas dėl šio avanso skyrimo negali būti priskirtas Belgijos valstybei.

(105) Dėl to, kad IFB nemokėjo iš SNCB gaunamų sąskaitų, Belgijos vyriausybė pažymi, kad SNCB valdyba iki 2002 m. gruodžio, t. y. tuomet, kai buvo nuspręsta didinti IFB kapitalą, nežinojo, kad IFB nebemokėjo pagal SNCB pateikiamas sąskaitas.

(106) Be to, Belgijos vyriausybė mano, kad dėl valdybos, direktorių tarybos ar deleguotojo administratoriaus veiksmų arba neveikimo negali būti apkaltinta Belgijos valstybė, nei iki, nei po to, kai buvo pasirašyta pagrindų sutartis. Ji teigia, kad Belgijos valstybė visiškai nesikišo (taip, kaip tai aiškinama *Stardust Marine* byloje) į SNCB sprendimų priėmimo dėl IFB taikytinų priemonių procesą.

(107) Iš tikrųjų anot Belgijos vyriausybės, SNCB priemonės, skirtos IFB, yra priemonės, skirtos SNCB filialui, kuris pats neteikia viešųjų paslaugų ir nėra susietas su SNCB teikiamomis viešosiomis paslaugomis. Taigi IFB veikla yra vien komercinė, visiškai nesusijusi su viešosiomis paslaugomis. Todėl, kaip teigia Belgijos vyriausybė, ji nėra valstybės kontroliuojama, nes veiklos sektoriuose, kurie nėra susiję su viešąja paslauga, Belgijos vyriausybė privalo gerbti SNCB savarankiškumą.

(108) Dėl vyriausybės atstovo vaidmens, Belgijos valdžios institucijos pažymi, kad į jas nebuvo nė kartą kreiptasi dėl IFB ir dėl to jos neturėjo kompetencijos kištis, kadangi, vyriausybės atstovas nė karto nepateikė pastabų dėl IFB taikomų priemonių ir nepateikė jokio skundo. Be to, valdžios institucijų teigimu jos niekaip nedalyvavo SNCB priimant sprendimus dėl IFB – nei per laikotarpį iki pagrindų sutarties sudarymo, nei po to.

(109) Dėl trijų rašte, kuriuo pradėta procedūra, Komisijos nurodytų požymių (143–150 punktuose), t. y. restruktūrizavimo plano pateikimo patvirtinti Belgijos vyriausybei, spaudos straipsnių, rodančių didelę Belgijos vyriausybės įtaką SNCB 2003 m. ir pagrindų sutarties masto, turinio bei sąlygų, Belgijos valdžios institucijos pažymi, kad šių požymių nepakanka norint nustatyti atsakomybę taip, kaip ji aiškinama pagal Teismo sprendimą *Stardust Marine* byloje.

(110) Dėl to, kad restruktūrizavimo planą tvirtina Belgijos valstybė, Belgijos valdžios institucijos pažymi, kad ši pagrindų sutarties nuostata niekaip nereiškė, jog Belgijos valdžios institucijoms priskiriama kokia nors kompetencija spręsti dėl restruktūrizavimo plano turinio, bet buvo susijusi su tuo, kad SNCB norėjo, jog apie restruktūrizavimo planą, kaip ir apie pagrindų sutartį, būtų pranešta Komisijai.

(111) Dėl spaudos straipsnių Belgijos valdžios institucijos mano, kad juose nebuvo jokių įrodymų apie Belgijos valdžios dalyvavimą šiame reikale ir taip dėl šių priežasčių:

— 2003 m. gegužės 19 d. *La Libre Belgique* straipsnyje SNCB spaudos tarnyba aiškina, kad dėl IFB klausimo dar nebuvo kreiptasi leidimo į Komisiją, nes „*dar turi tarti žodį federalinė valdžia*“. Pasak Belgijos valdžios institucijų, šis sakinys susijęs tik su Belgijos valstybės „pranešimu“ Komisijai apie IFB skirtas priemones,

— 2002 m. gruodžio 18 d. *La Libre Belgique* straipsnyje (paskelbtą tinklalapyje www.cheminots.be), p. Karel Vinck minimas taip: „*Jis reikalauja pakankamos bendrovės valdymo veiksmų laisvės*“. Anot Belgijos valdžios institucijų, šis pareiškimas susijęs tik su SNCB vykdomomis viešosios paslaugos užduotimis, ir reiškia tai, kad Belgijos valdžia yra įgaliota susitarti su SNCB dėl siekiamų tikslų įgyvendinant viešosios paslaugos užduotis pasitelkus įstatymo nustatytą priemonę, t. y. valdymo sutartį, tačiau kad šių tikslų įgyvendinimas yra SNCB valdybos galioje ir priklauso jos kompetencijai.

(112) Galiausiai, Belgijos valdžios institucijos pateikė Komisijai raštišką p. Karel Vinck, svarstomų įvykių metu buvusio SNCB deleguotuoju administratoriumi, raštišką pareiškimą, patvirtinantį, kad Belgijos valdžios institucijos visiškai nedalyvavo SNCB skiriant čia svarstomas sanavimo ir restruktūrizavimo priemones bendrovei IFB. Šį p. Vinck 2006 m. lapkričio 17 d. pasirašytą raštą Komisija gavo 2006 m. gruodžio 5 d.

(113) Dėl pagrindų sutarties masto, turinio ir sąlygų, Belgijos valdžios institucijos pakartojo savo teiginį, kad net jei tai būtų IFB ateitį lemiančios restruktūrizavimo priemonės, Belgijos valdžios institucijos neturėjo nei galios pritarti, nei galios kontroliuoti priemonių esmę, nei teisės, kad su jomis būtų konsultuojamasi šiuo klausimu.

3.2.3. *Rinkos ekonomikos sąlygomis veikiančio privataus-investuotojo principas*

(114) Belgija pažymi, kad remiantis Komisijos nuomone, išsakyta sprendime dėl *ABX Logistics*, ([14]) Komisija turi atskirai nagrinėti lėšas, kurias SNCB skyrė IFB, kad ši finansuotų Prancūzijos filialuose turimų akcijų pardavimą ir lėšas, kurias SNCB skyrė IFB, kad ši finansuotų veiklos išsaugojimą Belgijoje.

3.2.3.1. Investicijų Prancūzijos filialuose atsisakymas

(115) Sprendime dėl *ABX Logistics* Komisija patvirtino, kad kadangi ABX *France* nebuvo pajėgi savarankiškai padengti akcijų pardavimo sąnaudų, sutikdama padengti išlaidas SNCB pasielgė taip, kaip būtų pasielgęs „apdairus rinkos ekonomikos sąlygomis veikiantis privatus investuotojas“.

(116) Belgijos manymu ta pati išvada tinka ir dėl IFB atliekamo Prancūzijos filialuose turimų akcijų pardavimo sąnaudų. Ji siekia įrodyti, kad kiekvienos bendrovės atveju IFB rinkosi mažiausiai kainuojantį variantą.

(117) Dėl *Acimar* Belgija pateikė tokią lentelę:

Acimar – Bankroto procedūra su likvidavimu

Finansinė padėtis 2002 m.

(Mln. EUR)

	2001	2002
Apyvarta		
EBT		
Balansas (12 31)		
Nuosavi ištekliai (12 31)		

Alternatyvių sprendimų kaina

(Mln. EUR)

	Sutarties vykdymas	Bankroto procedūra
Grynųjų pinigų naudojimas 2003 01 01 – 2005 12 31		
Paskolų nuostoliai 2002 12 31		
Iš viso	– 14,7	– 3,9

Pastabos

— Bandymai 2002 m. pakeisti sutarties sąlygas žlugo; sutartis galiojo iki 2005 12 31.

— Sutarties įgyvendinimas reikalavo kasmetinio didelio grynųjų pinigų kiekio (*cash drain*).

— Šiomis aplinkybėmis prašymas paskelbti bankroto procedūrą buvo mažiausiai kainuojantis sprendimas.

— Bankroto procedūros laikotarpiu eksploatacinius nuostolius finansavo klientas.

— *Acimar* veikla buvo nutraukta 2003 9 1.

([14]) 2005 m. gruodžio 7 d. sprendimas byloje C(2005) 4447 (OL L 383, 2006 12 28, p. 21).

(118) Dėl NFTI-ou Belgija pateikė tokią lentelę:

NFTIou – Perleidimas

Finansinė padėtis 2002 m.

(Mln. EUR)

	2001 (*)	2002
APYVARTA		
EBT		
Bendras balansas (12 31)		
Nuosavi ištekliai (12 31)		
(*) nuo 2001 5 1 iki 2001 12 31		

Alternatyvių sprendimų kaina

(Mln. EUR)

	Tęsti veiklą	Parduoti dalį verslo
Kapitalo didinimas plius kredito grąžinimas ING		
Veiklos atkūrimo planas		
Aktualizuotas grynųjų pinigų panaudojimas (cash drain) (turimas CH – 3,7 mln. EUR) (100 % patikinimo laiško vertės)		
Akcijų nuostoliai		
Paskolų nuostoliai 2002 12 31		
Pardavimo nuostolis (1 EUR) – 30 % akcijų		
Iš viso	– 36,2	– 18,5

Pastabos

— Pagal patikinimo raštą IFB privalėjo papildyti einamąją sąskaitą.

— IFB garantavo NFTI-ou banko paskolą, kurią ING pareikalavo grąžinti.

— Šiomis aplinkybėmis IFB derėjosi su kitu akcininku, Dunkerko autonominiu uostu (DAU) dėl:

  — NFTI-ou kapitalo didinimo, kurio dalį įsipareigojo sumokėti IFB;

  — IFB aleidimo nuo su patikinimo raštu susijusių įsipareigojimų ir DAU įsipareigojimo ieškoti pirkėjo IFB priklausančiam NFTI-ou akcijų likučiui, už simbolinį mokestį perleidus DAU tiek IFB priklausančių NFTI-ou akcijų, kad jų likutis sudarytų 30 % (įskaitant per DPD valdomas akcijas).

— Likusios 30 % akcijų šiuo metu yra parduodamos.

(119) Belgija informavo Komisiją, kad niekada nebuvo planuojama leisti bankrutuoti bendrovei NFTI-ou, kadangi tęsiama NFTI-ou veikla žadėjo būti pelninga. Pagal Belgiją IFB valdomų 30 % akcijų pardavimas CMA-CGM 2006 m. lapkričio 2 d. […] ir einamosios sąskaitos avanso forma suteiktų paskolų susigrąžinimas įrodo šios bendrovės gyvybingumą.

(120) Dėl IFB *France*, vėliau tapusios AGEP, Belgija pateikė šią lentelę:

IFB France (AGEP) – Perleidimas NFTI-ou

Finansinė padėtis 2002 m.

(Mln. EUR)

	2001	2002
Apyvarta		
EBT		
Bandras balansas (12 31)		
Nuosavi ištekliai (12 31)		

Alternatyvių sprendimų kaina

(Mln. EUR)

	Likvidavimas	Perleidimas NFTIou
Paskolų atsisakymas		
Akcijų dalies nuvertėjimas		
Pelnas iš akcijų perleidimo operacijos		
Bendrovės pasyvas (14 ETP)		
Iš viso	– 1,7	– 0,8

Pastabos

— Kilus priverstinio likvidavimo ar veiklos sustabdymo pavojui, IFB derėjosi su DAU dėl IFB France akcijų perleidimo NFTI-ou mainais siūlydama nereikalauti grąžinti paskolos.

— Bendrovės likvidavimas būtų kainavęs daug daugiau (akcijų dalies nuvertėjimas, kaip steigėjui ir (arba) vieninteliam faktiniam valdytojui kylanti rizika privalėti padengti pasyvą).

(121) Dėl *Dry Port Dunkerque* Belgija pateikė šią lentelę:

Dry Port Dunkerque (DPD) – Likvidavimas ir dalinis pardavimas

Finansinė padėtis 2002 m.

(Mln. EUR)

	2001	2002
Apyvarta		
EBT		
Bendras balansas (12 31)		
Nuosavi ištekliai (12 31)		

Alternatyvių sprendimų kaina

(Mln. EUR)

	Tęsiama veikla	Likvidavimas ir dalies aktyvo pardavimas
Diskontuotas *cash drain* (turimas CH – 0,5 mln. EUR) (100 % patikinimo rašto vertės)		
Paskolų nuostoliai		
Akcijų nuvertėjimas		
Iš viso	– 10,4	– 7,9

Pastabos:

— Pagal patikinimo raštą IFB privalėjo pildyti einamąją sąskaitą, kad padengtų DPD veiklos nuostolius.

— Pardavus investiciją NFTI-ou, buvo ieškoma bet nerasta DPD akcijų pirkėjo.

— IFB derėjosi dėl DPD likvidavimo šalių susitarimu, mainais siūlydama už simbolinę kainą perleisti 8,6 % NFTI-ou akcijų.

(122) Dėl SSTD Belgija pateikė šią lentelę:

SSTD: Perleidimas

Aplinkybės

— IFB valdė 50 % akcijų

— SSTD veikla buvo pelninga ir buvo vykdoma iki 2005 m. pradžios

— 2004 m. pab. SSTD prarado pagrindinį klientą (40 % apyvartos).

— Dėl šio praradimo buvo priimtas sprendimas parduoti SSTD akcijas.

— Akcijos buvo parduotos 2005 m. pradžioje ir buvo gautas nemažas pelnas (teigiamas, tačiau nepakankamas poveikis finansavimo poreikių prasme).

(123) Belgijos valdžios institucijos daro išvadą, kad dėl Prancūzijos filialų IFB priėmė mažiausiai nuostolingą sprendimą.

3.2.3.2. IFB veiklos Belgijoje restruktūrizavimas ir tęsimas

(124) Dėl IFB veiklos Belgijoje restruktūrizavimo ir veiklos pratęsimo finansavimo Belgija pažymi, kad SNCB taip pat veikė taip, kaip būtų elgęsis atsargus rinkos ekonomikos sąlygomis veikiantis kreditorius (investuotojas), kadangi alternatyvaus sprendimo – veiklos Belgijoje sustabdymo – finansinis rezultatas SNCB būtų buvęs ne toks patrauklus, nes brangesnis.

(125) Prognozuojamai IFB veiklos Belgijoje likvidavimo kainai ir veiklos tęsimo padidinus kapitalą kainai paaiškinti Belgija pateikė šiuos skaičius.

a) ***Grynosios SNCB sąnaudos dėl IFB bankroto 2003 m.***

(126) Grynąją diskontuotą IFB vertę Belgija skaičiavo pagal 2002 m. gruodžio 31 d. balansą. Belgijos valdžios institucijos pažymi, kad ilgalaikio turto, kuris galėtų būti realizuotas IFB veiklos sustabdymo 2003 m. sausio mėn. atveju, vertę sudarytų ilgalaikis materialusis turtas ir ilgalaikis finansinis turtas (investicijos).

(127) Dėl ilgalaikio materialiojo turto Belgija nurodo 6,9 mln. EUR sumą. Aiškindama šį skaičių, Belgija remiasi tyrimu „*Bankruptcy auctions: costs, debt recovery, and firm survival*“ ([15]), kuriame teigiama, kad bankroto atveju visų rūšių paskolų susigrąžinama vidutiniškai 33 %. Skaičiuojant atgautą turtą, Belgija pritaikė šį dydį IFB balanse nurodytam materialiam ilgalaikiam turtui, kurio bendra vertė 20,9 mln. EUR (išskyrus 1,9 mln. EUR nebaigto statyti ilgalaikio turto, kuriam buvo pritaikytas nulinis susigrąžinimo koeficientas).

(128) Dėl ilgalaikio finansinio turto (investicijų), Belgija nurodė 1,9 mln. EUR sumą, kuri atitinka visą jų apskaitinę vertę, nurodytą 2002 m. gruodžio 31 d. IFB balanse.

([15]) Karin S. Thorburn, *Tuck School of Business Administration of Dartmouth College*, paskelbtas *Journal of Financial Economics* (#58, 2000), ir atliktas remiantis 263 Švedijos įmonių tyrimu.

(129) Dėl trumpalaikio turto Belgija siūlo tokį skaičiavimą:

— Komerciniai IFB kreditai: iš viso yra 25,6 mln. EUR, iš kurių 18 mln. turėtų būti susigrąžinti, t. y. trumpalaikių paskolų būtų susigrąžinta 70 %. Šis koeficientas apskaičiuotas pagal tyrime *„Liquidation of Ormet Corporation“* ([16]) apibrėžtą vidutinį dydį,

— Kiti IFB kreditai: iš viso yra 7 mln. EUR, iš kurių 4,5 mln. EUR turėtų būti susigrąžinti. 7 mln. EUR sumą galima padalyti į 2,5 mln. paskolų filialuose DPD ir OCHZ, ir 4,5 mln. PVM. PVM įsiskolinimui planuojamas 100 % susigrąžinimo koeficientas, o filialų įsiskolinimams – 0 %,

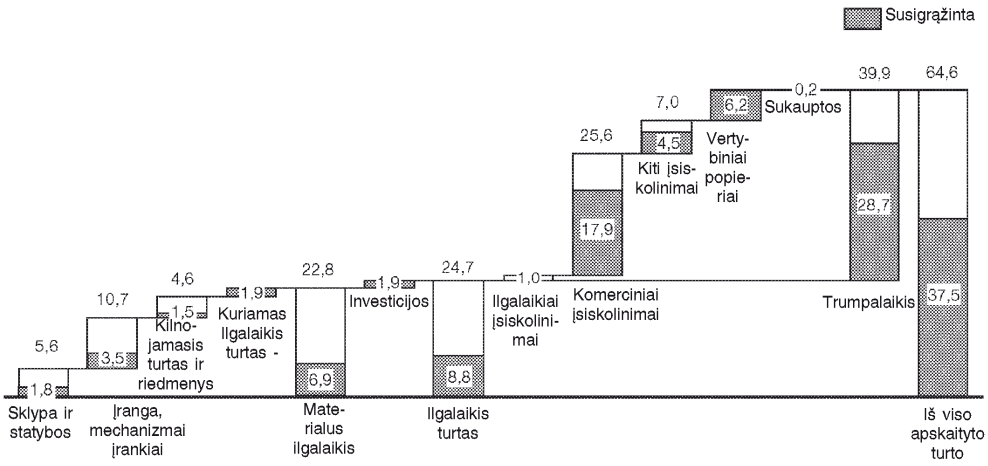
— Vertybiniai popieriai ir sukauptos pajamos: iš viso 6,4 mln. EUR, kurie visi turėtų būti susigrąžinti.

(130) Pritaikius visus šiuos susigrąžinimo koeficientus, IFB bankroto (likvidavimo) atveju skaičiuojama susigrąžintina suma lygi 37,5 mln. EUR, kaip nurodyta 2 grafike.

2 schema

Susigrąžinamas turtas

(Mln. EUR)

Taikomas susigrąžinimo koeficientas (proc.)	33	33	33	0	100	0	70	64	100	100
Referencinis koeficientas (*) (proc.)	33	33	33	—	100	—	55–85	Žr pastabas	—	—
Pastabos	Zebriugė-Berchemas	Terminalų įranga	Vagonai	—	perskaičiuota 2002 m.	Paskola DPD		kreditai DPD ir OCHZ (2,5) + PVM (4,5)	—	—

(*) Remiamasi paskolų susigrąžinimo koeficientu, garantuojamu tam tikroms garantijų rūšims ir K. Thorburn straipsniu

Šaltinis: JAV teismų sprendimai; K. Thorburn (2000), „Bankruptc auction: cost, debt recovery, and fir survival“, Journal of Financial Economics

([16]) (*Ormet Corporation* sustabdė veiklą 2004 m. sausio 30 d. ir 2004 m. rugsėjį atitinkamoms teismo institucijoms pateikė veiklos perorganizavimo planą). Belgijos vyriausybė pažymi, kad šis koeficientas yra daug didesnis nei 33 % koeficientas, kurį profesorė Thorburn nurodo savo tyrime.

(131) Toliau Belgija atima IFB pasyvų sumą iš tikėtinos susigrąžinamos sumos. Šie pasyvai sudaro iš viso 76,9 mln. EUR, neskaičiuojant 63 mln. EUR įsiskolinimo SNCB už neapmokėtas sąskaitas per 2000–2002 m. laikotarpį. Išsamiai jie atrodo taip:

a) socialinis pasyvas: skaičiuojama iš viso 2,9 mln. EUR visiems SNCB darbuotojams, dirbantiems IFB;

b) mokesčiai, atlyginimai ir socialinės apsaugos įmokos: iš viso 1,4 mln. EUR neapmokėtų įsiskolinimų, kurių terminas pasibaigęs (pagal 2003 m. sausio 1 d. balanso ataskaitą);

c) atidėjimai ir atidėti mokesčiai: 34,7 mln. EUR suma iš bendros 40,8 mln. EUR sumos, nurodytos 2002 m. gruodžio 31 d. balanso ataskaitos pasyvo eilutėje. Skirtumas susidaro dėl šių punktų, kuriems neturėtų įtakos IFB likvidavimas:

— terminalų priežiūra: 3,3 mln. EUR,

— priežiūra, susijusi su logistikos veikla: 0,9 mln. EUR,

— atidėjimai, susiję su personalo restruktūrizavimu: 1,9 mln. EUR;

d) 15 mln. EUR finansinis IFB įsiskolinimas. Finansinis 15 mln. EUR įsiskolinimas kredito institucijoms […] buvo garantuotas komercinėmis IFB paskolomis. Dėl šios priežasties ir atsižvelgiant į išlikusį SNCB kreditą bankų rinkoje, akivaizdu, kad ir ši skola būtų grąžinta kredito institucijoms prieš grąžinant SNCB paskolas;

e) komercinis įsiskolinimas kitoms bendrovėms (ne SNCB) – iš viso 22,9 mln. EUR.

Pagal čia pateiktus skaičiavimus aišku, kad SNCB atžvilgiu IFB grynoji turto vertė, neskaičiuojant įsiskolinimų SNCB, yra -39,4 mln. EUR, t. y. susigražinto turto vertė (37,5 mln. EUR) atėmus visų mokėtinų įsiskolinimų (pasyvo) sumą (76,9 mln. EUR), neskaičiuojant įsiskolinimų SNCB.

(132) Belgijos valdžios institucijų nuomone likvidacijos atveju siekdama išvengti didelės žalos savo komercinei reputacijai, SNCB būtų padengusi grynojo neigiamo IFB aktyvo vertę. Belgija pabrėžia, kad didžioji IFB kreditorių dalis taip pat yra ir SNCB klientai, tiekėjai, kreditoriai, skolininkai ar partneriai.

(133) Be to, IFB veiklos sustabdymas, anot Belgijos valdžios institucijų, sukurtų SNCB didelį socialinį pasyvą, galintį siekti 530 ETP (visos darbo dienos ekvivalentų) ([17]). Šie 530 ETP pasiskirsto taip:

— iš vienos pusės, apie 50 SNCB darbuotojų, paskirtų į IFB, kuriuos bankroto atveju tektų vėl sugrąžinti į SNCB,

([17]) Skaičiuojant socialinį pasyvą neatsižvelgta į IFB bankroto galimą poveikį EIG (ekonominių interesų grupei) OCHZ, susijusį su socialiniu IFB pasyvu. Iš tikrųjų dėl vieno EIG nario bankroto teisiškai suyra atitinkamas EIG.

— iš kitos pusės, apie 480 SNCB darbuotojų, kurių veikla priklauso nuo IFB veiklos. Šis skaičius gautas taip: IFB dalis bendroje SNCB Prekių padalinio apyvartoje yra 8,1 %. Šį santykinį dydį padauginus iš viso SNCB personalo, tiesiogiai ir netiesiogiai dirbusio Prekių padalinyje 2002 12 31, skaičiaus, gaunama, kad maždaug 609 ETP priklauso nuo IFB veiklos. Manyta, kad iš šių 609 ETP 129, arba 21 %, galėtų išsaugoti darbo vietą nepaisant IFB bankroto, SNCB specialiai ėmusis iniciatyvos susigrąžinti dalį anksčiau IFB turėto krovinių srauto. Šis 21 % santykinis dydis atitinka darbo vietų, išsaugotų paleidus SN *Brussels Airlines* bendrovės *Sabena* žlugimo laikotarpiu, proporcinį dydį.

(134) Belgijos vyriausybė pažymi, kad tuo laikotarpiu SNCB buvo bebaigianti rengti įmonės planą „MOVE 2007“, pagal kurį buvo planuojama 2003–2007 m. panaikinti 10 000 darbo vietų, t. y. atleisti beveik ketvirtadalį personalo, todėl galimybės perkelti IFB nutraukus veiklą darbo netekusius darbuotojus beveik nebuvo, nesvarbu, ar tai būtų komandiruotieji ir į SNCB sugrąžinti darbuotojai, ar su SNCB Prekių padaliniu susiję darbuotojai.

(135) Dėl to Belgijos vyriausybė siūlo prie tiesioginės neigiamo grynojo IFB aktyvo vertės pridėti darbo vietų pertekliaus sąnaudas, kurias tokiu būdu patiria SNCB per ne trumpesnį nei penkerių metų laikotarpį nuo 2003 m. iki 2007 m. Kadangi bendra vidutinė atlyginimų paketo vertė yra 46 200 EUR už vieną ETP per metus […], bendra šio socialinio pasyvo vertė būtų 122,4 mln. EUR.

(136) Pagrįsdama tokį skaičiavimo metodą, Belgija visų pirma aiškina, kad SNCB darbuotojų, kurie neteko darbo IFB nutraukus veiklą, nebuvo galima atleisti, nes jie turėjo „statutinių tarnautojų“ statusą. ([18])

(137) Po 2006 m. birželio 1 d. susitikimo Belgijos vyriausybė pateikė Komisijai ne tokį pesimistišką grynojo aktyvo ir socialinio pasyvo, kurį IFB likvidavimo atveju būtų tekę padengti SNCB, skaičiavimo scenarijų. Šiame scenarijuje siūlomi šie du pakeitimai:

— SNCB būtų turėjusi apmokėti ne visus įsiskolinimus, o tik tuos, kurių kreditoriai buvo SNCB klientai […], tiekėjai […] arba partneriai […]; šiuo atveju IFB pasyvo suma, kurią būtų tekę apmokėti SNCB, yra 13 mln. EUR […],

— IFB veiklą perimanti bendrovė būtų toliau naudojusis daugiausia SNCB paslaugomis; tokiu atveju 79 % iš 609 ETP, kuriuos SNCB samdo ir skiria netiesiogiai dalyvauti IFB veikloje, išsaugotų darbo vietas; tuomet SNCB tenkanti socialinių nuostolių dalis būtų 41,1 mln. EUR (ši suma atitinka atlyginimus, mokėtinus 50 ETP, kuriuos SNCB perkėlė į IFB, ir 21 % iš minėtų 609 ETP).

([18]) Iš tikrųjų SNCB darbo tvarkos taisyklės nenumato galimybės atleisti statutinių darbuotojų, išskyrus bandomąjį laikotarpį ir atleidimą pagal drausmės procedūrą.

(138) Bendra Belgijos vyriausybės apskaičiuota SNCB mokėtina IFB likvidavimo kaina pagal šiuos du scenarijus nurodoma šioje lentelėje:

	Grynoji vertė – atsakyme nurodytos sumos	Skirtumas pagal „optimistines“ prognozes	Grynoji kaina – pritaikytos sumos
Visas apskaitinis aktyvas	64,6		64,6
Nesusigrąžintas aktyvas	– 27,1		– 27,1
Socialinės išlaidos	– 2,9		– 2,9
Mokesčiai, atlyginimai ir socialinio draudimo įmokos	– 1,4		– 1,4
Atidėjimai ir atidėti mokesčiai	– 34,7		– 34,7
Prioritetiniai įsiskolinimai ir kitos finansinės skolos	– 15		– 15
Komercinis įsiskolinimas ne SNCB	*– 22,9*	*9,9*	*– 13*
Susigrąžinama suma	– 39,4		– 29,5
Socialinis SNCB pasyvas	*– 122,4*	*81,3*	*– 41,1*
Bendroji IFB veiklos sustabdymo kaina, tenkanti SNCB	– 161,8		– 70,6

b) ***IFB įvertinimas pagal veiklos pratęsimo scenarijų***

(139) Belgija siūlo skaičiuoti IFB vertę pagal veiklos pratęsimo scenarijų taikant laisvų diskontuotų pinigų srautų metodą (*discounted cash flows* arba DCF). Toks pasirinkimas grindžiamas šiais kriterijais:

(140) 10 metų DCF analizė grindžiama 2002 m. gruodžio 31 d. balanso ataskaita, taip pat 2003 m. vasario–kovo mėn. parengtu restruktūrizavimo planu, kuriame numatomi veiksmai iki 2005 m. pabaigos. 2006 metais – kai dėl restruktūrizavimo IFB veikla taps stabili – planuojamas 3,2 % apyvartos dydžio veiklos pelnas. Daroma prielaida, kad nuo 2006 m. metinis augimas bus 3 % apyvartos, t. y., esant nekintamai maržai, pelnas iki mokesčių augs 3 %. Tokiu būdu gauti laisvieji pinigų srautai diskontuojami 8 % vidutine svertine kapitalo verte (WACC). Terminalų vertė apskaičiuota remiantis nuolatinio 3 % augimo prognoze.

(141) Pagal šiuos skaičiavimus įmonės vertė yra apie 29,1 mln. EUR (be investicijų ir atidėjimų), kaip parodyta 4 schemoje.

4 schema

IFB vertė pagal diskontuorų pinigų srautų metodą – Hipotezės ir Rezultatai

(Tūkst. EUR)

Prielaidos

— Pinigų srautai skaičiuojami pagal 2003 m. restruktūrizavimo planuose urodytą pelną iki mokesčių, prognozuojamą iki 2005 m. pab.

— Rezultatai pakito taip:

  — 2006 m., grynoji planuojama marža 3,2% (*) (arba 1 800 000 EUR pelno iki mokesčių)

  — Nuo 2006 m. planuojamas 3 % pelno iki mokesčių augimas*

  — Nėra mokesčių

  — 527 000 EUR prognozuojamų stabilių palūkanų, įtrauktų į rezultatą

  — Pagal 2002 m. duomenis planuojama pastovi amortizacija; įtraukiama į rezultatą

  — Pagal amortizaciją planuojamos fiksuotos kapitalo išlaidos; išskaičiuotos atsveriant amortizaciją

  — Pagal nuo 2004 m. planuojamą 3 % augimą apskaičiuotas apyvartinių lėšų kitimas

— Grynųjų pinigų srautai apskaičiuoti 10 metų laikotarpiui - Ir diskontuoti pritaikius 8 % WACC (*)

Pinigų	2003	2004	2005	2006	2012
— Pelnas iki mokesčių	(5 100)	200	1 000	1 800	2 149
— Mokesčiai	—	—	—	—	—
— Palūkanos	527	527	527	527	527
— Pelnas iki palūkanų ir mokesčių	(4 573)	727	1 527	2 327	2 676
— Amortizacija	6 286	6 286	6 286	6 286	6 286
— Eksploatacinis perteklius bruto**	**1 713**	**7 013**	**7 813**	**8 613**	**8 962**
— Investicijos					
— Kapitalo išlaidos	(6 286)	(6 286)	(6 286)	(6 286)	(6 286)
— Apyvartinės lėšos	996	(281)	(290)	(299)	(357)
— Laisvi pinigų srautai	**(3 577)**	**446**	**1 237**	**2 028**	**2 320**
— Pinigų srautų GDV (***)	**6 962**				
— Galutinė diskontuota vertė	**22 135**				
— Įmonės vertė	**29 096**				

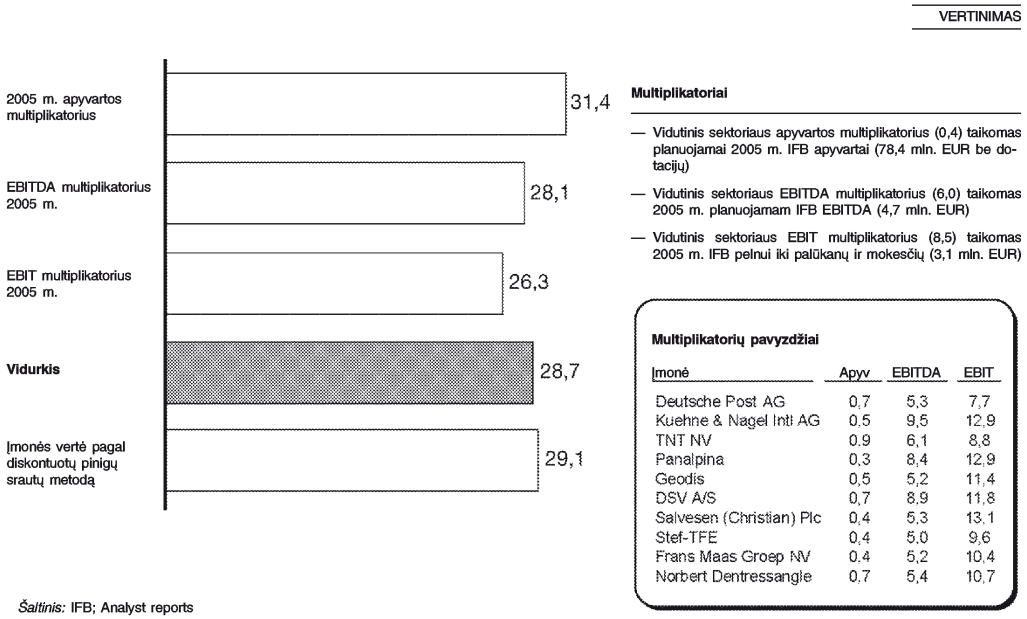
(*) Įprastas sektoriuje
(**) EBITDA
(***) Grynoji diskontuota vertė

(142) Belgijos vyriausybės nuomone, atlikus kartotiniais (dauginiais) pagrįstą analizę (pagal 2005 m. gautą rezultatą), patvirtinta pagal DCF metodą apskaičiuota vertė. Iš tikrųjų, skaičiuojant pagal kartotinius (pasirinkus mažesnius nei sektoriuje įprastus vidutinius dydžius), gaunama įmonės vertė siekia 28,7 mln. EUR, kaip matyti 5 schemoje.

5 schema

Bendrovės IFB vertė

(Mln. EUR)

Šaltinis: IFB; Analyst reports

(143) Belgijos vyriausybės nuomone faktiniai IFB rezultatai 2003, 2004 ir 2005 m. patvirtina, kad vertinimas pagal DCF ir prielaidos, kuriomis jis buvo grindžiamas, buvo realistinis.

(144) Belgijos vyriausybės nuomone prie be investicijų ir atidėjimų apskaičiuotos IFB vertės reikėtų pridėti IFB turimas akcijas, t. y. 1,9 mln. EUR, nurodytų 2002 m. gruodžio 31 d. IFB balanso ataskaitos aktyvo eilutėje.

(145) Taigi bendra IFB bendrovės vertė 2002 m. gruodžio 31 d., įskaitant investicijas, buvo 31 mln. EUR.

(146) Iš šios vertės, pagal Belgijos vyriausybę, reikėtų atimti atidėjimus, siekiančius 34,2 mln. EUR ([19]), taip pat 15 mln. EUR finansinių įsiskolinimų.

(147) Pagal veiklos tęsimo scenarijų gaunama grynoji SNCB akcijų bendrovėje IFB vertė lygi – 18,2 mln. EUR. Skaičiavimas paaiškintas 6 schemoje.

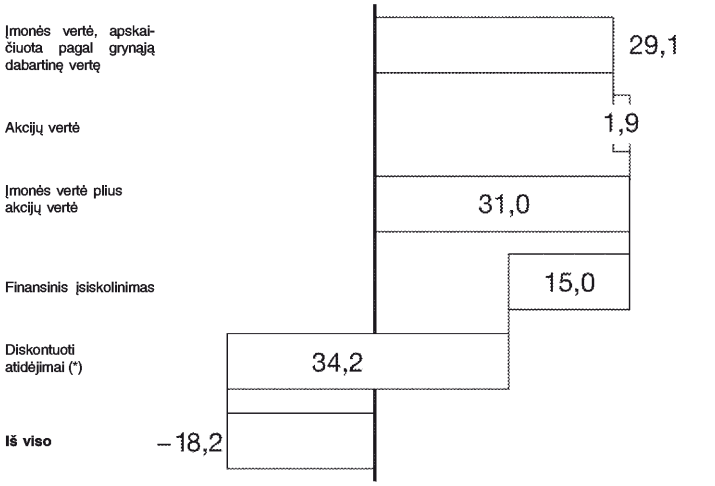
(148) Kaip ir skaičiuojant SNCB sąnaudas IFB likvidavimo atveju, atliekant šiuos skaičiavimus neatsižvelgiama į 63 mln. EUR įsiskolinimų už per 2000–2002 m. laikotarpį neapmokėtas sąskaitas.

([19]) Ši vertė gaunama diskontavus grynųjų pinigų srautus, susijusius su 2002 12 31 balanso ataskaitoje nurodytais 40,8 mln. EUR atidėjimais.

6 schema

Investicijų varianto įvertinimas, 2003 m. sausis

(Mln. EUR)

(*) Visų 2002 m. balanso ataskaitoje numatytų ir 2003–2006 m. išmokėtų atidėjimų grynoji dabartinė vertė

Šaltinis: IFB

c) ***Abiejų scenarijų palyginimas ir išvada***

(149) Remiantis Belgijos vyriausybės aiškinimu, abiejų scenarijų rezultatai būtų tokie:

— SNCB patiriama grynoji IFB bankroto ir likvidavimo kaina būtų grynasis 161,8 mln. EUR nuostolis (sumažintas iki 70,6 mln. EUR patikslinus skaičiavimus),

— Sprendimas investuoti 15 mln. EUR, siekiant suteikti IFB galimybę tęsti veiklą gerokai pristabdė SNCB akcijų vertės, kuri tuo metu siekė tik 18,2 mln. EUR, mažėjimą, todėl palyginti su bankroto ir likvidavimo scenarijumi (52,4 mln. EUR pagal patikslintus skaičiavimus) buvo naudingesnis 143,6 mln. EUR.

(150) Todėl Belgijos vyriausybė pažymi, kad SNCB, skirdama svarstomas priemones, pasielgė kaip rinkos ekonomikos sąlygomis veikiantis privatus investuotojas.

3.2.4. *Konkurencijos neiškraipymas*

(151) Galiausiai, dėl priemonių, skirtų finansuoti Prancūzijos filialų pardavimą, Belgija pažymi kad pagalba, kurios dydis apsiriboja griežtai reikalingu minimumu, sustabdžius veiklą negali būti vertinama kaip iškreipianti konkurenciją. Taigi ir dėl šios priežasties ši finansavimo dalis nepatenka į Sutarties 87 straipsnio 1 dalies taikymo sritį.

3.3. **Sanavimo priemonių suderinamumas su gairių nuostatomis**

3.3.1. *IFB nėra naujai sukurta įmonė*

(152) Belgijos nuomone, kadangi IFB buvo sukurta 1923 m. ir 1998 m. įmonių sujungimo būdu įsigijo bendrovę ir veiklos sektorių, (žr. aprašymą šio sprendimo 2 dalyje), yra neginčijama, kad IFB kaip juridinis asmuo gyvuoja daugiau nei 80 metų ir negali būti laikoma „naujai sukurta įmone“.

3.3.2. *Sanavimo priemonės suderinamos su 1999 m. gairėmis*

(153) Pagal Belgijos vyriausybę dėl to, kad sanavimo priemonės trunka ilgiau nei 12 mėn., negalima teigti, kad jos prieštarauja bendrajai rinkai pagal 1999 m. gaires. Belgijos nuomone, SNCB tęsė sanavimo priemonių įgyvendinimą siekdama vienintelio tikslo – išsilaikyti per laikotarpį, kuris Komisijai buvo reikalingas, kad priimtų galutinį sprendimą šiuo klausimu.

(154) Kadangi 1999 m. gairių 24 dalyje numatyta, kad leidimas dėl sanavimo priemonių galioja tol, kol Komisija priima sprendimą dėl restruktūrizavimo plano, Belgijos vyriausybė prašo Komisiją prieštaraujant dėl priemonių įgyvendinimo pratęsimo nesiremti savo pačios sanavimo priemonių tvirtinimo procedūros trukme, ir pagal 1999 m. gairių 24 dalies nuostatas patvirtinti sanavimo priemones.

(155) Belgijos vyriausybės nuomone sustabdžius kapitalo didinimo operaciją kol Komisija vykdė tyrimą, būtinai reikėjo laikinai pratęsti IFB pagal sanavimo priemones skirtą finansavimą, nes priešingu atveju būtų reikėję sustabdyti veiklą. Galiausiai, Belgijos nuomone, atlikdama tyrimą Komisija nė karto nepareiškė abejonių dėl laikino sanavimo priemonių įgyvendinimo pratęsimo.

3.3.3. *Restruktūrizavimo priemonės suderinamos su 1999 m. gairėmis*

3.3.3.1. 1999 m. gairių galiojimas.

(156) Belgijos nuomone SNCB įsipareigojimas didinti IFB kapitalą turi būti nagrinėjamas pagal 1999 m., o ne pagal 2004 m. gaires.

(157) Pagrįsdama tokį požiūrį, Belgija teigia, kad rašto, kuriuo pradėta procedūra, 240 punkte nurodytos dvi sąlygos dėl 1999 m. gairių galiojimo yra įvykdytos. Priminsime, kad rašto, kuriuo pradėta procedūra, 240 punkte Komisija dėl 2004 m. gairių 102–104 punktų taikymo šios bylos atveju daro išvadą, kad „jei SNCB nuspręs nesuteikti IFB naujo pranašumo, ir jei bus pateikta įrodymų, kad SNCB įsipareigojo konvertuoti savo paskolas į kapitalą prieš paskelbiant 2004 m. gaires, Komisija savo galutiniame sprendime turėtų nagrinėti SNCB bendrovei IFB suteiktas pagalbos priemones pagal 1999 m. gaires“.

(158) Dėl pirmosios sąlygos Belgija pažymi, kad atsakydama į procedūros pradžios pranešimą ji atšaukė papildomą kapitalo didinimą, apie kurį buvo pranešta 2005 m. sausio 28 d., todėl pirmoji sąlyga yra įvykdyta.

(159) Dėl antrosios sąlygos Belgija laikosi nuomonės, kad yra neginčytina, jog dabar siūlomas IFB kapitalo didinimas bus atliktas, kaip šalys susitarė 2003 m. balandžio 7 d. pagrindų sutartimi, galiojant sąlygai dėl Komisijos pritarimo.

(160) Pabrėždama šį dalyką, Belgijos vyriausybė atkreipia Komisijos dėmesį į šiuos aspektus:

— 2003 m. balandžio 7 d. pagrindų sutarties preambulės 4 dalį, kurioje patvirtinama, kad SNCB valdyba yra pritarusi IFB kapitalo didinimui,

— Tos pačios sutarties 4 straipsnį, kuriame nurodomas abipusis šalių siekis padidinti IFB kapitalą.

(161) Dėl antrojo punkto Belgija primena, kad pagal Belgijos teisę (galiojančią pagrindų sutarties atveju) sutartis sudaroma remiantis tik susitariančių šalių valia, ir kad šiuo atveju 4 pagrindų sutarties straipsnis aiškiai ir nedviprasmiškai patvirtina SNCB ir IFB valią didinti IFB kapitalą atliekant SNCB paskolų IFB iki 2003 m. balandžio 7 d. konvertavimą į kapitalą.

(162) Belgijos vyriausybė primena, kad prievolės, kurioms taikoma jų vykdymą galinti sustabdyti sąlyga, lieka privalomos, ir sutartyje, kuri įsigalioja nuo pasirašymo dienos, privalomos sąlygos vykdymas yra atgalinio galiojimo.

3.3.3.2. Priemonės, mažinančios konkurencijos iškraipymus

(163) Belgijos vyriausybė bendrai pažymi, kad IFB rinkos dalis šiuo atveju nagrinėjamuose sektoriuose yra daug mažesnė nei 10 %. Todėl ji mano, kad svarstomos valstybės pagalbos priemonių konkurenciją iškraipantis poveikis negali būti laikomas reikšmingu. Belgija visų pirma primena, kad pagal 1999 m. gairių 36 punktą, „jei įmonės [pagalbos gavėjos] dalis atitinkamoje rinkoje yra menka, turi būti manoma, kad nederamo konkurencijos iškraipymo nėra“ ([20]), ir kad taikydama Sutarties 81 straipsnio 1 dalies nuostatas Komisija įmonių, kurių rinkos dalys mažesnės nei 10 %, sudarytų susitarimų konkurenciją iškraipantį poveikį laiko nereikšmingu ([21]).

(164) Dėl IFB *Logistics* ir IFB *Terminal* veiklos Belgijos vyriausybė pateikė šias pastabas:

(165) *Konkurencijos iškraipymą mažinančios priemonės krovinių perkrovimo rinkoje*. Belgijos vyriausybė pažymi, kad IFB dalis Antverpeno regiono terminalų rinkoje mažesnė nei 7 %, ir kad terminalų rinka šiame regione per 2002–2005 m. laikotarpį augo vidutiniškai po 10,7 % per metus, o IFB pervežamų krovinių apimtys padidėjo vidutiniškai tik 4,1 %.

(166) Belgijos vyriausybė taip pat pažymi, kad įgyvendinus restruktūrizavimo planą IFB stipriai sumažino perkrovimo pajėgumus, kaip aprašyta rašto, kuriuo pradėta procedūra, 2 dalyje (25–29 punktuose). Turint galvoje, kad išskyrus DPD terminalą, visas parduotas turtas iki šiol yra eksploatuojamas, Belgijos vyriausybė mano, kad pardavimus reikėtų laikyti realiomis ir esminėmis kompensavimo priemonėmis. Belgijos vyriausybės nuomone dėl visų pardavimų IFB pajėgumai sumažėjo nuo 1,5 mln. TEU 2002 m. iki 1,1 mln. TEU 2005 m. pabaigoje, t. y. 27 %.

([20]) Žr. 1999 m. gairių 36 punktą.
([21]) Žr. Gaires dėl Sutarties 81 straipsnio 3 dalies taikymo. OL C 101, 2004 4 27, p. 97, visų pirma 24 punktą.

(167) Belgijos vyriausybė priduria, kad įgyvendindama restruktūrizavimo planą IFB nesiėmė priemonių dėl kainų, kuriomis siekiama arba kurių poveikis būtų padidinti IFB rinkos dalį. Ji pažymi, kad IFB padidino kainas vidutiniškai 4,2 % ([22]), tuo tarpu vidutinis metinis sektoriaus infliacijos koeficientas buvo 1,9 %.

(168) *Konkurencijos iškraipymą mažinančios priemonės logistikos rinkoje*. Procedūros pradžios pranešime teigiama (258–260 dalyse), kad siūlomos priemonės nebuvo susijusios su logistikos rinka, ir kad IFB galėjo padidinti savo dalį šioje rinkoje. Belgijos vyriausybė pateikia penkis argumentus, siekdama įrodyti, kad logistikos rinkoje buvo imtasi pakankamų konkurencijos iškraipymą mažinančių priemonių.

(169) Visų pirma, IFB ėmėsi priemonių, dėl kurių sumažėjo jos pajėgumai logistikos rinkoje. Iš tikrųjų, visų IFB priklausančių arba naudojamų pagal ilgalaikės nuomos sutartis vagonų skaičius sumažėjo nuo 744 vienetų 2002 m. ([23]) iki 377 vienetų 2006 m. pradžioje ([24]). Taigi jų sumažėjo 49 %.

(170) IFB logistikos pajėgumų sumažėjimas taip pat susijęs su tuo, kad IFB priklausanti bendrovės CNC (dabar *Naviland Cargo*) dalis sumažėjo nuo 10 % 2002 m. iki 2 % šiuo metu.

(171) Antra, Belgijos vyriausybė pažymi, kad IFB dalis logistikos rinkoje yra daug mažesnė nei 5 %, geografiškai apribojus rinką tik Belgijos teritorija. Todėl pagal gairių 36 punktą reikėtų išsiaiškinti, ar svarstomų valstybės pagalbos priemonių konkurenciją iškraipantis poveikis gali būti laikomas reikšmingu. Pasak Belgijos valdžios institucijų, IFB negali būti laikoma pajėgia daryti svarbų poveikį konkurencijai logistikos rinkoje. Dėl tos pačios priežasties konkurencijos iškraipymas, susijęs su IFB gaunama pagalba, Belgijos vyriausybės nuomone, sunkiai galėtų būti laikomas svarbiu, nes norint sumažinti nepalankų poveikį IFB konkurentams pakaktų labai ribotų priemonių.

(172) Trečia, Belgijos vyriausybė siūlo pažvelgti į IFB logistikos veiklos perspektyvą ir visiškai pakeisti Komisijos teiginį, kad IFB tariamai „*pavyko smarkiai padidinti savo dalį šioje rinkoje*“ per svarstomą laikotarpį. Iš tikrųjų, Belgijos vyriausybės nuomone, reikia atsižvelgti į šiuos faktus:

— Mišriojo (įvairiarūšio) transporto sektoriuje IFB vežamų krovinių dalis per 2002–2005 m. laikotarpį kasmet augo po 9,9 %, t. y. mažiau nei ARA regiono metinis vidutinis 12 % augimas per tą patį laikotarpį;

— Tradicinių krovinių segmente IFB yra visiškai nereikšmingas operatorius, net vertinant tik Belgijos rinką. Iš tikrųjų, IFB dalis tiek kiekio, tiek vertės požiūriu yra mažesnė nei 1 %.

(173) Be to, dalį IFB logistikos veiklos apyvartos, Belgijos vyriausybės nuomone, sudaro vadinamasis „bulk“ sektorius (nepakuotų krovinių vežimas). 2003 m. IFB nepakuotų krovinių vežimo apyvarta tesudarė 3,3 mln. EUR. O 2004 m. IFB pasirašė dvi didelio masto nepakuotų krovinių vežimo sutartis. Visų pirma – anglies vežimo sutartį […], kurios apyvarta 2004 m. buvo […], o 2005 m. […]. Antra – nepakuotų granuliuotų pašarų vežimo sutartį, padidinusią apyvartą […] 2004 m. ir […] 2005 m. Tikėtina, kad IFB iš šių dviejų sutarčių turėjo gauti pelno, tai patvirtina, jog IFB praktikoje nebūta konkurenciją iškraipančios veiklos.

([22]) Kainų didinimo vidurkis buvo apskaičiuotas pasirinkus terminalus pagal jų apyvartos rodiklius.
([23]) IFB turėjo 368 vagonus ir sudarė ilgalaikės nuomos sutartis dėl kitų 376 vagonų.
([24]) 2006 m. pradžioje IFB valdė 204 vagonus ir buvo sudariusi ilgalaikės nuomos sutartis kitiems 173 vagonams.

(174) Ketvirta, Belgijos vyriausybės nuomone, tai, jog IFB atvėrė savo terminalus konkurentams logistikos rinkoje, turi taip pat būti laikoma svarbia konkurencijos iškraipymą mažinančia priemone.

(175) Penkta, Belgijos vyriausybė mano, kad nedideli konkurencijos iškraipymai, kuriuos galima būtų laikyti susijusiais su IFB restruktūrizavimu, dar labiau sumažėjo dėl šių veiksnių:

— Belgijos krovinių vežimo geležinkeliu sektoriaus liberalizavimo. Belgijos vyriausybė, pagal galiojančias Europos Sąjungos taisykles, atvėrė šią rinką konkurencijai (2003 m. kovo 1 d. – tarptautiniams vežimams, o 2007 m. sausio 1 d. – visiems vežimams). ([25]) Šis rinkos atvėrimas turėjo neabejotiną poveikį, kurį įrodo bendrovės DLC, o neseniai – ir Fret SNCF veikla. Sprendime Nr. 386/2004, Fret SNCF, Komisija tokį liberalizavimą yra įvertinusi kaip kompensavimo priemonę konkurentų atžvilgiu,

— Daug kitų SNCB/IFB konkurentų (pavyzdžiui, *Rail4Chem*, *Railion Nederland*, *TrainSport*, DFG, EWS, *Connex* ir ACTS) jau yra gavę arba turi didelę tikimybę gauti veiklos licencijas,

— SNCB (B-Cargo) jau dabar teikia lokomotyvų paslaugas IFB konkurentams – tiek mišriojo (įvairiarūšio) transporto paslaugų teikėjams HUPAC, CNC (*Naviland Cargo*), *Conliner*, *Danzas* / DHL *Express Cargo* ir ICF, tiek ekspedicijos paslaugų teikėjams *Transfesa*, K+N, *Nauta*, NTR, *Panalpina*, *Rail&Sea*, *Railog*, *Chemfreight*, *Rhenania*, TMF, *Gondrand*, RME *Chem*, RME *fret* ir *East Rail Expedition*,

— Kaip Komisija pažymi savo sprendime, byloje N 386/2004, *Fret* SNCF, vežimo geležinkelių sąlygos yra mažiau palankios nei vežimo kelių sąlygos.

(176) Belgijos vyriausybės nuomone, liberalizavimo priemonės iš esmės padidino logistikos rinkos pajėgumus, kaip tai matyti iš IFB konkurentų veiklos per 2003–2005 m. laikotarpį. Belgijos vyriausybės nuomone, konkurencija stipriausia įvairiarūšio transporto sektoriuje, kuriame per minimą laikotarpį penki IFB konkurentai iš viso atidarė 12 naujų maršrutų.

3.3.3.3. Kapitalo didinimo operacijos apribojimas būtinu minimumu

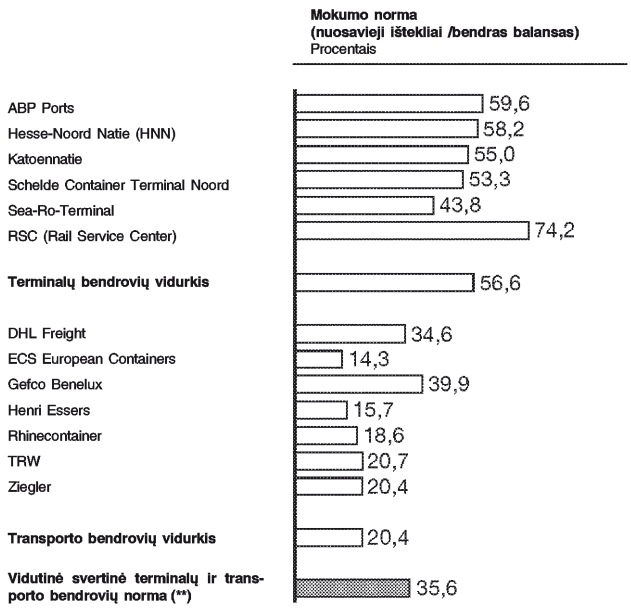
(177) Belgijos vyriausybės teigimu, SNCB ir IFB atliko išsamią IFB kapitalo poreikių analizę pagal 2005 m. gruodžio 31 d. balanso rezultatus ir 2006 m. prognozes. Buvo siekiama IFB sudaryti galimybę tęsti veiklą krovinių perkrovimo ir logistikos sektoriuose taikant panašią į šiose rinkose veikiančių konkurentų mokumo normą.

(178) Palyginti su iki sprendimo pradėti procedūrą perduotais duomenimis (žr. 265–269 punktus), SNCB ir IFB sukaupė papildomų duomenų apie vidutinius mokumo rodiklius, pirma, tų IFB konkurentų, kurie eksploatuoja terminalus, antra – su IFB konkuruojančių transporto bendrovių. Atitinkamų bendrovių mokumo normos (t. y. kaip nuosavųjų išteklių ir bendro balanso santykis) pateikiamos 16 schemoje.

([25]) Visiškas rinkos atvėrimas, numatytas pagal Direktyvą 91/440/EB, buvo įgyvendintas 2005 m. gruodžio 13 d. Karaliaus dekretu.

16 schema

Mokumo norma – Palyginimas su panašiomis bendrovėmis, 2004 m. (*)

(*) ABP, HNN ir Sea-Ro terminalo atveju panaudoti 2003 m. duomenys, nes jų metinės 2004 m. ataskaitos nebuvo paskelbtos.
(**) Paskirstyta pagal IFB išteklių panaudojimą (42 % terminalams, 58 % transportui).

Šaltinis Belfirst; Amadeus; IFB

(179) Iš 16 schemos matoma, kad terminalų operatorių mokumo normos vidurkis yra 56,6 %, o transporto bendrovių mokumo normos vidurkis yra 20,4 %. Kadangi IFB veikia abiejuose sektoriuose, jos mokumo norma, atsižvelgiant į nurodytus dydžius, turėtų būti ne mažesnė nei 35,6 %. Šis dydis apskaičiuotas paskirstant IFB ilgalaikius veiklos aktyvus tokiu būdu:

— 42 % ilgalaikių IFB veiklos aktyvų (vertinant pagal jų grynąją apskaitinę vertę, t. y. išskaičiavus amortizaciją ir vertės sumažėjimą) skiriami terminalų veiklai,

— 58 % ilgalaikių IFB veiklos aktyvų – transporto veiklai (logistikai).

(180) Belgijos vyriausybė pažymi, kad siekiama IFB mokumo norma taip pat atitinka bendrovių *Gosselin* (38,9 %) ir *Hupac* (34,9 %) mokumo normas; šios bendrovės, kaip ir IFB, derina terminalų eksploatavimo ir logistikos veiklą.

(181) Remiantis tiksline IFB mokumo norma (35,6 %) ir bendru 128,1 mln. EUR įsiskolinimu (pagal 2006 m. birželio 30 d. skaičiavimus), IFB kapitalo padidinimas, Belgijos vyriausybės skaičiavimu, turėtų leisti į kapitalą perskaičiuoti ne mažiau nei 95,3 mln. EUR įsiskolinimų.

3.3.3.4. IFB indėlis

(182) Belgijos vyriausybė pažymi, kad bendras SNCB indėlis į IFB restruktūrizavimą siekia 95,3 mln. EUR, t. y. atitinką numatytą kapitalo didinimo sumą. Iš šios sumos reikėtų atimti grupės Prancūzijos filialams skirtus pinigus, t. y. 39,1 mln. EUR. Likusi dalis, 56,2 mln. EUR, ir būtų SNCB indėlis į grupės veiklos ne Prancūzijoje restruktūrizavimą.

(183) Be to, Belgijos vyriausybė pažymi, kad su Prancūzija nesusijusios IFB veiklos finansavimo poreikiai per restruktūrizavimo laikotarpį (nuo 2003 m. sausio 1 d. iki 2006 m. birželio 30 d.) buvo 106,3 mln. EUR. Iš šių poreikių 56,2 mln. padengs SNCB, o 50,1 mln. EUR bus finansuojami iš IFB nuosavųjų išteklių. IFB indėlis į bendras veiklos Belgijoje restruktūrizavimo sąnaudas būtų 47,1 %.

(184) Šioje lentelėje pateikiamos finansavimo detalės.

Finansavimo Poreikiai ir Šaltiniai

(laikantis hipotezės, kad 63 mln. EUR įsiskolinimo konvertavimas įskaitomas į restruktūrizavimo sąnaudas)

(EUR'000)

		Restruktūrizuota dalis	Investicijų atsisakymas Prancūzijoje	Iš viso
Laikotarpis: 2003 1 1–2006 6 30				
A	**FINANSAVIMO POREIKIAI**			
A.1	Restruktūrizavimo sąnaudos			
A.1.1	Bendrasis veiklos nuostolis (cash drain) be produktyvumo padidėjimo	– 27 916		– 27 916
	(atitinka 2002 m. bendrąjį veiklos nuostolį; 2006 m. atitinkamai 6 mėn.)			
A.1.2	Specialūs mokesčiai	– 32		– 32
A.2.	Kapitalo poreikiai restruktūrizavimo laikotarpiu			
A.2.1	Apyvartinių lėšų pokyčiai (didėjimas)	– 7 685	– 8 000	– 16 559
A.2.2	Pakaitinės investicijos į ilgalaikį nefinansinį turtą	– 6 611		– 8 611
A.2.3	Investicijos į ilgalaikį finansinį turtą (akcijas)	– 782	– 1 700	– 2 482
A.3	Skolų grąžinimas ir palūkanų mokėjimai			
A.3.1	Kitiems kreditoriams (ne SNCB)			
A.3.1.1	Palūkanų mokėjimai	– 2 351		– 2 351
A.3.1.2	Finansinių skolų grąžinimas	– 16 559		– 16 559
A.3.2	Mokėjimai SNCB			
A.3.2.1	Skolų iki 2003 m. mokėjimai	– 33 200	– 29 900	– 53 000
A.3.2.2	Palūkanų iki 2006 6 30 mokėjimas už skolas iki 2003 m.	– 5 800	– 5 200	– 11 000
A.3.2.3	Palūkanų iki 2006 6 30 mokėjimas už lengvatinį kreditą	– 2 200	– 300	– 2 500
A.3.2.4	Palūkanos už 2006 m. antrą pusmetį ir 2006 m. pirmą pusmetį	– 3 100	– 2 100	– 6 200
A.4	Mokestiniai įsiskolinimai (už 1999 m. ataskaitinius metus nesumokėti mokesčiai)	– 77		– 77
	Iš viso poreikių (A.1 + A.2 + A.3 + A.4)	***– 106 313***	***– 47 100***	***– 153 413***

(EUR'000)

		Restruktūrizuota dalis	Investicijų atsisakymas Prancūzijoje	Iš viso
B	**FINANSAVIMO ŠALTINIAI**			
B.1.	SNCB finansavimas			
B.1.1	Lengvatinis kreditas (vėliau perskaičiuotas į kapitalą)	13 300	1 700	15 000
B.1.2	Kapitalo didinimas (papildomai prie lengvatinio kredito perskaičiavimo į kapitalą)	42 920	37 380	90 300
	Iš viso SNCB indėlių (B.1)	***56 220***	***39 080***	***95 300***
B.2	Finansavimas iš nuosavų IFB išteklių			
B.2.1	Produktyvumo padidėjimas			
B.2.1.1	Dalies ar viso bendro veiklos nuostolio (A.1.1) padengimas	26 167		26 167
B.2.1.2	Bendras veiklos pelnas 2004, 2005 ir 2006 m.	10 429		10 429
B.2.2	Finansinės pajamos	1 368		1 368
B.2.3	Apyvartinių lėšų poreikio kaita (mažėjimas)	2 687		2 687
B.2.4	Ilgalaikio nefinansinio turto pardavimas (iš esmės OCHZ terminale 2004 m.)	4 771		4 771
B.2.5	Ilgalaikio finansinio turto pardavimas (akcijų)	1 267	8 020	9 287
B.2.6	Finansinis įsiskolinimas kredito įstaigoms	3 300		3 300
B.2.7	Specialiosios pajamos	1 105		1 105
	Visas IFB indėlis (B.2)	***50 093***	***8 020***	***58 113***
	Visi finansavimo šaltiniai (B.1 + B.2)	***106 313***	***47 100***	***153 413***
	SNCB finansavimas, % nuo visos sumos	52,9 %		
	IFB finansavimas, % nuo visos sumos	47,1 %		
		NUOSAVAS INDĖLIS	PRIVATUS INVESTUOTOJAS	

(185) Belgija pateikė šios lentelės aiškinimą.

(186) Finansavimo poreikiai suskirstyti į šias kategorijas:

— Tiesioginės restruktūrizavimo sąnaudos (A.1 dalis): šias sąnaudas daugiausia sudaro susikaupęs bendras veiklos nuostolis (*cash drain*), neatsižvelgiant į padidėjusį produktyvumą. Jei neatsižvelgiama į padidėjusį IFB produktyvumą per restruktūrizavimo plano įgyvendinimo laikotarpį, bendras veiklos nuostolis 2003, 2004 ir 2005 m. lieka toks pat kaip 2002 m., t. y. reikia padengti 8 mln. EUR kasmet, kaip nurodoma toliau pateikiamoje lentelėje. 2006 m. finansavimo poreikis buvo sumažintas per pusę, planuojant padidinti kapitalą 2006 m. birželio 30 d. Susumavus bendrąjį veiklos nuostolį per visą restruktūrizavimo laikotarpį, gaunama suma, kurią IFB būtų reikėję padengti, jei nebūtų didėjęs jos produktyvumas, siekia 27,9 mln. EUR.

(Tūkst. EUR)

	2002 m.	2003 m.	2004 m.	2005 m prognozė	2006 m. biudžetas (iki 6 30)	Laikotarpis nuo 2003 m. iki 2006 6 30
Veiklos rezultatas	(47 357)	(2 960)	5 740	3 007	1 213	
+ Amortizacija ir ilgalaikio turto nuvertėjimas	6 286	5 139	2 585	1 605	802	
+ Trumpalaikio turto nuvertėjimas	6 433	(258)	(1 851)	(554)	0	
+ Atidėjimai	26 662	(4 670)	(1 599)	(980)	460	
Bendras veiklos pelnas	(7 976)	(2 749)	4 875	3 079	2 475	7 680
Bendras veiklos nuostolis (*cash drain*) be padidėjusio produktyvumo poveikio		(7 976)	(7 976)	(7 976)	(3 988)	(27 916)

— Kapitalo poreikis restruktūrizavimo laikotarpiu (apyvartinių lėšų ir investicijų poreikio kaita per restruktūrizaciją, A.2 dalis): šios sąnaudos – tai būtinos investicijos restruktūrizavimo laikotarpiu. Reikėjo daugiau apyvartinių lėšų vykdomiems darbams finansuoti, komercinių įsiskolinimų ir paskolų skirtumui amortizuoti ir pakankamam grynųjų pinigų kiekiui išlaikyti. Būtinai reikėjo pakaitinių investicijų į ilgalaikį materialųjį turtą, kad IFB galėtų toliau vykdyti savo veiklą restruktūrizavimo plano įgyvendinimo laikotarpiu. Jomis buvo siekiama ne išplėsti IFB pajėgumus, o greičiau pakeisti beveik nusidėvėjusį turtą, kuris buvo visiškai amortizuotas, taip pat atlikti kitas investicijas, pavyzdžiui, pirkti automobilių, kompiuterių, atlikti smulkų pastatų remontą ir pan. 0,6 mln. EUR investicija 2004 m. į finansinį ilgalaikį turtą buvo susijusi su filialu IFB *Maritime Germany*: IFB *Maritime Germany* buvo sujungta su *Haeger & Schmidt International*, o *Haeger & Schmidt International* valdoma RKE akcijų dalis buvo perkelta į IFB.

— Skolų grąžinimas ir palūkanų mokėjimas (A.3 dalis): be palūkanų ir finansinių įsiskolinimų kredito įstaigoms, šioje kategorijoje nurodomos bendrovei SNCB grąžinamos palūkanos ir skolos. 33,2 mln. EUR įsiskolinimas yra dalis 63 mln. EUR skolų, nesusijusių su Prancūzijos filialais. 2006 m. mokėtina 1,4 mln. EUR palūkanų suma – tai palūkanos, kurios nebus įtrauktos į kapitalo didinimo operaciją (siekiant apriboti kapitalo didinimą iki būtiniausio minimumo). Kita palūkanų dalis (iš viso 9,7 mln. EUR) bus kapitalo didinimo dalis. Visos šios palūkanos yra dėl įsiskolinimų, susijusių su IFB veikla ne Prancūzijoje.

— mokesčiai (A.4 dalis): 2004 m. sumokant mokesčius, buvo padegtas 1999 m. mokestinio laikotarpio mokestinis įsiskolinimas.

(187) Belgijos nuomone, šiuos finansavimo poreikius iš dalies finansavo IFB, iš dalies – SNCB. Dėl IFB indėlio (B.2 dalis) Belgija pateikia papildomos informacijos:

— Per restruktūrizavimą IFB labai padidino produktyvumą (žr. B.2.1 dalį). Tai pagerino bendrą veiklos pelningumą ir 2002 m. nuostolių faktiškai neliko 2003 m., o 2004, 2005 ir 2006 m. jo nebebuvo visai. Be to, 2004 ir 2005 m. buvo sukurtas perteklius, taip turėtų būti ir 2006 m. Šie rezultatai patvirtina prognozes, padarytas remiantis informacija, kuria IFB disponavo rengiant restruktūrizavimo planą (žr. šio sprendimo 74 ir 75 dalis),

— Įvairios finansinės pajamos (B.2.2): jos sudaro 1,4 mln. EUR. Šios finansinės pajamos yra gautos iš palūkanų, kurias IFB sukaupė už banko sąskaitose turimas lėšas. Šios pajamos buvo planuojamos kuriant restruktūrizavimo planą, nes jos atitinka EURIBOR palūkanų normą ir IFB galėjo pagrįstai tikėtis jas gauti iš savo sąskaitų dar kurdama restruktūrizavimo planą,

— Specialios pajamos (B.2.8): 1,1 mln. EUR. Šias specialias pajamas sudaro pelnas, kurį IFB gavo pardavusi 263 EAOS vagonus […]. 2003 m., kai buvo rengiamas restruktūrizavimo planas, šį pelną galima buvo numatyti, nes rinkoje EAOS vagonai buvo labai paklausūs dėl padidėjusio šios rūšies vagonų poreikio Rytų Europoje,

— 2004 ir 2005 m. sumažinusi apyvartinių lėšų poreikį (B.2.3) IFB papildomai gavo 2,7 mln. EUR,

— IFB dalį restruktūrizavimo sąnaudų padengė parduodama savo aktyvus (B.2.4 ir B.2.5). Be pajamų iš įvairaus santykinai nedidelės svarbos turto pardavimo, šį indėlį daugiausia sudarė pajamos, gautos pardavus OCHZ terminalo akijas 2004 m. Bendros nuosavybės teisės (50 %) į OCHZ naudojamą turtą buvo perleistos […] (žr. B.2.4 eilutę 2004 m.), ir IFB susigrąžino papildomai 0,9 mln. EUR OCHZ apyvartinio kapitalo (žr. B.2.5 eilutę 2004 m.),

— 2003 m. IFB gavo 2 mln. EUR banko paskolą iš ING *Bank* (eilutė B.2.6). 2006 m. IFB finansavo *reach stackers* pirkimą pasiskolinusi 1,3 mln. EUR.

(188) Belgijos nuomone, restruktūrizavimo planas buvo finansuojamas iš nuosavų išteklių, kaip to reikalaujama 1999 m. gairėse.

4. VERTINIMAS

4.1. Sanavimo ir restruktūrizavimo priemonių vertinimas valstybės pagalbos požiūriu

(189) Pagal Sutarties 87 straipsnio 1 dalį „valstybės narės arba iš jos valstybinių išteklių bet kokia forma suteikta pagalba, kuri, palaikydama tam tikras įmones arba tam tikrų prekių gamybą, iškraipo konkurenciją arba gali ją iškraipyti, yra nesuderinama su bendrąja rinka, kai ji daro įtaką valstybių narių tarpusavio prekybai“.

4.1.1. *Valstybės skirta arba valstybės lėšomis suteikta pagalba*

(190) Visų pirma reikia išsiaiškinti, ar finansinė SNCB parama IFB buvo *„suteikta valstybės ar valstybės lėšomis“*. Pagal Europos Bendrijų Teisingumo Teismo (Teismo) sprendimą *Stardust Marine* byloje ([26]), šis kriterijus laikomas įvykdytu, jei, viena, yra panaudota valstybės lėšų ir, kita, jų už jų paskyrimą atsakingu galima laikyti valstybę, t. y. Belgiją.

4.1.1.1. Valstybės lėšos

(191) Komisija konstatuoja, kad SNCB yra valstybinė įmonė pagal Direktyvos 80/723/EEB 2 straipsnio nuostatas: Belgijos valstybei priklauso 100 % SNCB deklaruoto kapitalo, o valdyba bei deleguotasis administratorius Ministrų tarybai apsvarsčius, skiriami Karalius nutarimu. Taigi šios direktyvos 2 straipsnio 2 dalies a ir c punktuose nurodyti kriterijai yra įvykdyti.

(192) Esant šioms aplinkybėms „pažymėtina, kad pagal teismo sprendimų praktiką EB sutarties 87 straipsnio 1 dalies nuostatos apima visus piniginius išteklius, kuriuos valstybės institucijos gali realiai panaudoti įmonėms paremti […]. Todėl, net jei sumos, skirtos atitinkamai pagalbos priemonei, ne visuomet priklausė valstybės iždui, tai, jog jos buvo nuolatos valstybės kontroliuojamos, taigi atitinkamų valstybės institucijų dispozicijoje, yra pakankama priežastis jas laikyti valstybės lėšomis.“ ([27])

(193) Dėl šios priežasties Komisija rašte, kuriuo pradėta procedūra (136–138 punktuose) pažymėjo, kad IFB skirtos lėšos laikytinos valstybės pagalba.

([26]) 13 išnašoje nurodytas 2002 m. gegužės 16 d. Teismo sprendimas (Prancūzija prieš Komisiją), 37 punktas.

([27]) 13 išnašoje nurodytas 2002 m. gegužės 16 d. Teismo sprendimas (Prancūzija prieš Komisiją), 37 punktas.

(194) Belgija nesutinka su tuo, kad visos SNCB turimos lėšos yra valstybės lėšos. Komisijos atsakymas į tris Belgijos pateiktus argumentus yra toks:

(195) Atsižvelgiant į Teismo sprendimą *Stardust Marine* byloje, siūlymas atskirti SNCB išteklius, naudojamus viešosios paslaugos užduotims atlikti, ir komercinei veiklai skirtus išteklius, nėra tinkamas. Iš tikrųjų šis Teismo sprendimas susijęs su valstybinio banko lėšomis, ir puikiai įrodo, kad valstybinės įmonės lėšos, naudojamos komercinei veiklai, gali taip pat būti laikomos valstybinėmis lėšomis.

(196) Argumentas, kad Belgija nedisponuoja SNCB turtu, nes jis yra skirtas SNCB bendrovės pagrindinei veiklai vykdyti, taip pat nepriimtinas. Iš tikrųjų tai, jog Belgija valdo 100 % SNCB kapitalo, kuris yra nuolatos valstybės kontroliuojamas, ir kad valstybė gali bet kuriuo metu nuspręsti privatizuoti SNCB įrodo, kad Belgijos valstybė bendrovės turtu disponuoja. Be to, Komisija pažymi, kad Belgija skiria priežiūros tarybos administratorius, taip pat deleguotąjį administratorių, tad turi tam tikrą įmonės kontrolės galią.

(197) Argumentas, kad bendrovei IFB SNCB skirtos priemonės nesumažino Belgijos valstybės turto, faktų požiūriu yra klaidingas: kadangi Belgija yra SNCB savininkė, bet kuri netinkama, SNCB turtą mažinanti investicija taip pat mažina Belgijos valstybės turtą.

(198) Todėl Komisija daro išvadą, kad nagrinėjamos priemonės buvo finansuotos valstybės lėšomis.

4.1.1.2. Pagalbos priemonių priskyrimas valstybei

(199) Dėl būtinybės priskirti pagalbos teikimą atitinkamai valstybei, *Stardust Marine* sprendime nurodoma: „*vien tai, kad valstybės įmonė yra kontroliuojama valstybės, nėra pakankama priežastis priskirti įmonės vykdomų priemonių, pavyzdžiui, nagrinėjamos finansinės paramos priemonės, autorystę valstybei. Dar reikia išnagrinėti, ar valdžios institucijos turi būti laikomos vienaip ar kitaip dalyvavusios tvirtinant šias priemones. …*“ ([28])

(200) Taigi pagal Teisingumo Teismo sprendimų praktiką reikėtų laikyti, kad Komisija kiekvienu atveju turi atskirai nagrinėti, ar valstybės autorystės kriterijus yra įvykdytas. Teisingumo Teismas bendrai pripažįsta, kad „trečiajai šaliai bus labai sudėtinga, visų pirma dėl valstybės ir valstybės įmonės privilegijuotų santykių, konkrečiu atveju įrodyti, kad tokios įmonės pagalbos priemonės iš tikrųjų buvo patvirtintos valdžios institucijų nurodymu.“ Pagal tą patį sprendimą: „*pažymėtina, kad įmonės patvirtintos pagalbos priemonės priskirtinumas valstybei gali būti konstatuojamas pagal visumą požymių, susijusių su nagrinėjamo atvejo aplinkybėmis ir aplinkybėmis, kuriomis ši priemonė buvo paskirta*.“ ([29])

(201) Teisingumo Teismas toliau aiškina, kokiais kriterijais remiantis galima įrodyti autorystę:

„Valstybės įmonės patvirtintos pagalbos priemonės priskirtinumas valstybei gali būti konstatuojamas pagal visumą požymių, susijusių su nagrinėjamo atvejo aplinkybėmis ir aplinkybėmis, kuriomis ši priemonė buvo paskirta. Šiuo požiūriu Teismas jau yra atsižvelgęs į tai, jog atitinkama organizacija negalėjo priimti ginčijamo sprendimo neatsižvelgdama į valstybinės valdžios reikalavimus (žr. būtent sprendimą Van der Kooy /Komisija, 37 punktą) arba kad, šalia organiško valstybės įmonių ryšio su valstybe, tos įmonės, per kurias buvo skirtos pagalbos priemonės, turėjo atsižvelgti į Comitato interministeriale per la programmazione economica (CIPE) nurodymus (1991 m. kovo 21 d. sprendimai, Italija/Komisija, C-303/88, 11 ir 12 punktai, taip pat Italija/Komisija, C-305/89,13 ir 14 punktai).

Kiti požymiai prireikus taip pat gali būti reikšmingi priimant sprendimą dėl valstybės įmonės vykdomos pagalbos priemonės priskirtinumo valstybei, pavyzdžiui įmonės integravimas į valstybės valdžios struktūras, jos veiklos pobūdis ir tos veiklos vykdymas rinkoje įprastomis konkurencijos sąlygomis kartu su privačiais operatoriais, teisinis įmonės statusas (pavaldumas viešajai teisei ar bendrajai įmonių teisei), valstybinės valdžios vykdomos įmonės valdymo kontrolės mastas ar bet kuris kitas požymis, konkrečiu atveju leidžiantis spėti apie valstybinių institucijų dalyvavimą arba tai, jog yra neįmanoma, jog jos nedalyvautų priimant sprendimą dėl pagalbos priemonės, tuo pačiu atsižvelgiant į šios priemonės apimtį, turinį ir su ja susijusias sąlygas.“ ([30])

(202) Rašte, kuriuo pradėta procedūra (140–150 punktuose) Komisija, turėdama galvoje pagalbos priemonės autorystę, išskiria laikotarpį iki 2003 m. balandžio 7 d. pagrindų sutarties pasirašymo ir laikotarpį po šios sutarties. Atsižvelgiant į Belgijos pastabas, būtų geriau išskirti tris laikotarpius:

([28]) 13 išnašoje nurodytas 2002 m. gegužės 16 d. Teismo sprendimas (Prancūzija prieš Komisiją), 52 ir 55 punktai.

([29]) 13 išnašoje nurodytas 2002 m. gegužės 16 d. Teismo sprendimas (Prancūzija prieš Komisiją), 53 ir 54 punktai.

([30]) 2002 m. gegužės 16 d. sprendimas byloje Prancūzija prieš Komisiją, nurodytas 13 išnašoje, 55–57 punktas.

— Laikotarpį iki 2002 m. liepos 19 d. (SNCB valdybos sprendimo skirti grynųjų pinigų avansą ir sutikti, kad IFB kapitalo didinimo operacija yra „galima“, priėmimo diena),

— Laikotarpis nuo 2002 m. liepos 19 d. iki 2002 m. gruodžio 20 d. (SNCB valdybos sprendimo iš principo pritarti IFB kapitalo didinimui ir įgalioti direktorių tarybą derėtis dėl 2003 m. balandžio 7 d. sutarties priėmimo diena),

— Laikotarpis po 2002 m. gruodžio 20 d.

Laikotarpis iki 2002 m. liepos 19 d. valdybos sprendimo

(203) Dėl laikotarpio iki šio valdybos sprendimo, svarbu išsiaiškinti, ar SNCB vadovybės (direktorių tarybos) parodyta tolerancija nereikalaujant, kad IFB sumokėtų už nuo 2000 m. gautas transporto paslaugas, yra priskirtina Belgijos valstybei. Rašte, kuriuo pradėta procedūra, (141–142 punktai) Komisija pareiškė abejojanti, ar sprendimas taikstytis su sistemingu sąskaitų neapmokėjimu per laikotarpį nuo 2000 m. pabaigos iki 2003 m. pradžios nebuvo priimtas įsikišus Belgijos vyriausybei.

(204) Belgijos vyriausybės atsakyme nurodoma, kad SNCB valdyba apie nemokėjimo faktą buvo informuota tik 2002 m. liepos 19 d.; vyriausybės atstovas informuotas tuo pačiu metu. Komisija negavo pastabų iš trečiųjų šalių.

(205) 2002 m. kovo 6 d., 2002 m. sausio 24 d. ir 2002 m. vasario 28 d. Senato ir Atstovų rūmų posėdžių protokoluose Komisija aptiko pastabų apie IFB, pareikštų platesnėje deputatų ir senatorių diskusijoje dėl geležinkelių rinkos atvėrimo ir ABX atvejo. Todėl ji paprašė Belgijos vyriausybės pateikti jai *Boston Consulting Group* ir *Team Consult* tyrimus, minėtus tose diskusijose, taip pat Belgijos vyriausybės 2002 m. vasario 22 d. sprendimą, apie kurį taip pat buvo diskutuojama.

(206) Išanalizavus šiuos dokumentus nerasta Belgijos vyriausybės įtakos SNCB sprendimams dėl IFB perspektyvos požymių.

(207) Tuomet kyla klausimas, ar valstybės įmonės vadovybės taikstymasis, aprašytas šio sprendimo 203 punkte, gali būti priskirtas Belgijos valstybei, jei nėra požymių, rodančių specialų valdžios kišimąsi į besiklostančią padėtį.

(208) Pagal 1993 m. įstatymą, kuriuo įsteigiama SNCB kaip pagal viešąją teisę veikianti akcinė bendrovė, SNCB vadovybė, t. y. deleguotasis administratorius ir direktorių tarybos nariai, valdo įmonę savarankiškai, be valstybinių institucijų kišimosi. Todėl, nesant konkrečių požymių dėl valstybės kišimosi į IFB reikalų sprendimą, Komisija daro išvadą, kad SNCB vadovybės sprendimas taikstytis su IFB sąskaitų neapmokėjimu per laikotarpį nuo 2000 m. pabaigos iki 2002 m. liepos mėn. nėra priskirtinas Belgijos valstybei.

Laikotarpis nuo 2002 m. liepos 19 d. valdybos sprendimo iki 2002 m. gruodžio 20 d. valdybos sprendimo

(209) 2002 m. liepos 19 d. SNCB valdyba ir joje dalyvaujantis vyriausybės atstovas, atstovaujantis Belgijos interesams SNCB valdyboje, sužinojo, kad IFB neapmokėjo sąskaitų nuo 2000 m. pabaigos, ir patvirtino 2,5 mln. EUR avanso IFB mokėjimą antrajame 2002 m. pusmetyje.

(210) Komisija šiuo atveju privalo patikrinti, ar kriterijai, nustatyti *Stardust Marine* sprendime, leidžia priskirti šį SNCB valdybos sprendimą Belgijai. Kitaip tariant, reikia patikrinti, ar vyriausybės atstovo dalyvavimas valdybos darbe, net jei jis konkrečiai į svarstomas priemones nesikišo, leidžia vis dėlto priskirti šį sprendimą Belgijos valstybei. Pagal Komisijos turimą informaciją nei klausimo nagrinėjimas, nei trečiųjų šalių pastabos neatskleidė požymių, leidžiančių spėti, kad Belgijos vyriausybė siekė paveikti 2002 m. liepos 19 d. sprendimą. Kadangi SNCB yra savarankiška valstybės įmonė, turinti pagal viešąją teisę veikiančios akcinės bendrovės statusą, Belgijos valstybės atžvilgiu jai suteikta valdymo autonomija. Dėl vyriausybės atstovo dalyvavimo SNCB valdybos darbe Komisija pažymi, kad atstovo vaidmuo buvo ribotas (žr. taip pat Audito rūmų pranešimą šiuo klausimu ([31]): vyriausybės atstovas būtų galėjęs įsikišti į 2002 m. liepos 19 d. sprendimo tik tuo atveju, jei dėl sprendimo kiltų pavojus SNCB teikiamoms viešosioms paslaugoms. Turint galvoje pagalbos dydį (2,5 mln. EUR) ir formą (grynųjų pinigų avansas su palūkanomis), darytina išvada, kad sprendimas negalėjo kelti pavojaus SNCB teikiamoms viešosioms paslaugoms.

([31]) Teisingumo Teismas: Tinkamas valstybės lėšų naudojimas SNCB; auditas, atliktas vykdant 2000 m. gegužės 11 d. Atstovų rūmų rezoliuciją; Briuselis, 2001 m. gegužės mėn.

(211) Komisija daro išvadą, kad, atsižvelgiant į šiuos faktus, 2,5 mln. EUR avansas, kurį SNCB skyrė IFB siekdama išsaugoti komercinę jokio ryšio su viešosiomis paslaugomis neturinčią veiklą, nėra priskirtinas Belgijos valstybei.

(212) Komisija daro išvadą, kad nagrinėjamu atveju nėra požymių, susijusių su integravimu į valstybės valdžios struktūras, veiklos pobūdžiu ir statusu, dėl kurių galima būtų 2002 m. liepos 19 d. valdybos sprendimą IFB suteikti 2,5 mln. EUR avansą priskirti Belgijos valstybei.

Laikotarpis po 2002 m. gruodžio 20 d. valdybos sprendimo

(213) 2002 m. gruodžio 20 d. valdyba nutarė sudaryti su IFB pagrindų sutartį, kurioje turėjo būti numatytos sanavimo ir restruktūrizavimo priemonės, ir susitarta dėl IFB kapitalo didinimo.

(214) Rašte, kuriuo pradėta procedūra (143–150 punktuose), Komisijos pateikiamame padėties aiškinime nurodomi trys konkretūs požymiai, leidžiantys priskirti Belgijos valstybei šias IFB suteiktas sanavimo ir restruktūrizavimo priemones. Šie požymiai yra tokie:

— restruktūrizavimo planas Belgijos valstybei buvo pateiktas patvirtinti,

— spaudos straipsniai atspindi didelę Belgijos vyriausybės įtaką SNCB 2003 m.,

— 2003 m. balandžio 7 d. pagrindų sutarties mastas, turinys ir sąlygos.

(215) Atsakydamos į raštą, kuriuo pradedama procedūra, Belgijos valdžios institucijos nesutinka, kad šių trijų požymių pakanka konstatuoti pagalbos priemonių priskirtinumą *Stardust Marine* sprendimo prasme. Komisija toliau dar kartą nurodo požymių turinį ir paaiškina, kodėl Belgijos vyriausybės argumentai yra nepriimtini.

a) *Valdžios institucijų pritarimas (Stardust Marine sprendimo 56 punktas)*

(216) Sprendimuose *Van der Kooy*, ([32]) *Italija prieš Komisiją* ([33]) ir *Komisija prieš Prancūziją* ([34]) Teisingumo Teismas pagalbos priskyrimą valstybei nustatė pagal tai, kad pagalbos skyrimas priklausė nuo valdžios institucijų pritarimo. Byloje *Van der Kooy* priskyrimui pakako šio vieno fakto; bylose *Italija prieš Komisiją* ir *Komisija prieš Prancūziją* patvirtinimo sąlyga derinama kartu su kitais valdžios institucijų įtaką rodančiais elementais. ([35]) Sprendime dėl *Space Park Development GmbH*, pirmajame, kurį priimdama Komisija rėmėsi *Stardust Marine* sprendimu, pagalba buvo priskirta valstybei pagal tai, kad nagrinėjama paskola turėjo būti suteikta gavus Brėmeno žemės valdžios institucijų leidimą. ([36]) Todėl pagalbos priemonės pateikimas valstybei narei patvirtinti yra tos pagalbos priskirtinumo valstybei požymis.

(217) Aptariamu atveju pagal pagrindų sutarties 2 straipsnį SNCB ir IFB valdybos privalo pateikti restruktūrizavimo planą patvirtinti Belgijos valstybei. ([37]) Tai yra pirmasis SNCB sprendimo restruktūrizuoti IFB priskyrimo valstybei požymis.

(218) Belgijos vyriausybė pažymi, kad skirtingai nei buvo numatyta pagrindų sutartyje, SNCB ir IFB galiausiai nepateikė restruktūrizavimo plano Belgijos vyriausybei patvirtinti, nes tai būtų SNCB komercinės autonomijos pažeidimas.

([32]) 1988 m. vasario 2 d. Teismo sprendimas, *Kwekerij Gebroeders van der Kooy BV* prieš Komisiją (C-67/85, C-68/85 ir 70/85, Rink. 1988, p. 219).

([33]) 1991 m. kovo 21 d. Teismo sprendimai, Italija prieš Komisiją (C-303/88, Rink. 1991, p. I-1433, ir C-305/89, Rink. 1991, p. I-1603).

([34]) 1985 m. sausio 30 d. Teismo sprendimas, Komisija prieš Prancūziją (290/83, Rink. 1985, p. 439).

([35]) Pavyzdžiui: valstybės skiriama įmonės vadovybė – sprendimai *Komisija prieš Italiją*; valstybės įmonės skirtas finansavimas; skyrimo sąlygos, atitinkančios įprastos valstybės pagalbos skyrimo sąlygas; vyriausybė pateikia pagalbą kaip sudedamąją valstybės priemonių dalį – sprendimas *Komisija prieš Prancūziją*.

([36]) 2003 m. rugsėjo 17 d. Komisijos sprendimas dėl valstybės pagalbos, kurią Vokietija suteikė *Space Park Development GmbH*, OL L 61, 2004 2 27, p. 66, 30 konstatuojamoji dalis.

([37]) 4 straipsnis yra toks: *Šalys patvirtina norinčios įgyvendinti šias priemones, jei jos neprieštarauja jų abiejų valdybų, Belgijos valstybės ir, prireikus, Europos Komisijos patvirtintam restruktūrizavimo planu, taip pat jei šioms priemonės pritars IFB akcininkai.*

(219) Kaip jau buvo aiškinta rašte, kuriuo pradėta procedūra (146 ir 147 punktuose), dėl tokios faktinės padėties šis pagalbos priskyrimo valstybei požymis neišnyksta: neįmanoma, kad abi susitariančiosios šalys – SNCB ir IFB – būtų įtraukusios tokią sąlygą į sutartį, jei šiuo klausimu nebūtų buvę Belgijos vyriausybės įtakos.

(220) Tai, jog Belgijos vyriausybė teigia, kad formaliai dėl restruktūrizavimo į ją nebuvo kreiptasi, nėra pakankamas pagrindas manyti, kad rengiant 2003 m. balandžio 7 d. pagrindų sutartį Belgijos vyriausybė nedarė netiesioginės įtakos, nei kad ji nedavė savo pritarimo. Iš tikrųjų, kaip Teisingumo Teismas konstatavo *Stardust Marine* sprendime, *„…trečiajai šaliai bus labai sudėtinga, visų pirma dėl valstybės ir valstybės įmonės privilegijuotų santykių, konkrečiu atveju įrodyti, kad tokios įmonės pagalbos priemonės iš tikrųjų buvo patvirtintos valdžios institucijų nurodymu.*“ Todėl vien tai, kad šalių pasirašytoje sutartyje yra numatoma prašyti Belgijos valstybės patvirtinimo, yra tvirtas požymis, rodantis Belgijos vyriausybės dalyvavimą.

(221) Komisijos nuomone, šis aiškinimas nėra įtikinantis: jei pagrindų sutarties šalys būtų turėjusios galvoje tik Belgijos pranešimą Komisijai, jos taip būtų ir parašiusios Sutarties 2 straipsnyje. Belgijos vyriausybės siūlomas aiškinimas su sutarties tekstu nesutampa.

(222) Komisijos nuomone, šis aiškinimas nėra įtikinantis: jei pagrindų sutarties šalys būtų turėjusios galvoje tik Belgijos pranešimą Komisijai, jos taip būtų ir parašiusios Sutarties 2 straipsnyje. Belgijos vyriausybės siūlomas aiškinimas su sutarties tekstu nesutampa.

(223) Todėl Komisija daro išvadą, kad sutarties 2 straipsnis nustato, jog pagalbos priemones turi patvirtinti Belgijos valdžios institucijos, ir tai yra šių priemonių priskyrimo Belgijos valstybei požymis.

b) *Spaudos straipsniai*

(224) Papildomi požymiai, rodantys Belgijos vyriausybės dalyvavimą šioje byloje, taip pat randami spaudos straipsniuose. ([38]) Pavyzdžiui, 2003 m. gegužės 19 d. *La libre Belgique* ([39]) straipsnyje cituojama SNCB spaudos tarnyba, kuri aiškina, kad nors pagrindų sutartis buvo pasirašyta 2003 m. balandžio 7 d., Belgija 2003 m. gegužės 19 d. dar nėra pranešusi Komisijai apie sanavimo priemones, nes *„dar turi tarti žodį federalinė valdžia“*. 2003 m. kovo mėn. tinklalapyje www.cheminots.be paskelbtame straipsnyje cituojamas Karel Vinck, tuometinis SNCB deleguotasis administratorius, pasisakantis apie ABX ir IFB: *„Jis reikalauja pakankamos bendrovės valdymo veiksmų laisvės“*. Tai leidžia spėti, kad, SNCB vadovybės nuomone, valstybė per daug kišosi į jos reikalus.

(225) Belgija šio požymio nepripažįsta. Dėl straipsnio *La libre Belgique*, ji pabrėžia, kaip ir dėl pagrindų sutarties 2 straipsnio, kad federalinė valdžia turėjo pasisakyti tik dėl Belgijos vyriausybės pranešimo Komisijai apie pagrindų sutartį. Tačiau spaudos straipsnio ir SNCB spaudos pranešimo tekstai yra aiškūs. Jei SNCB spaudos tarnyba būtų norėjusi pasakyti, kad Belgijos vyriausybė turėjo tik patvirtinti pranešimo Komisijai tekstą, ji būtų nurodžiusi, kad problema kyla dėl formos, o ne dėl reikalo esmės.

(226) Dėl Karel Vinck pasisakymo Belgijos vyriausybė mano, kad jo žodžiai buvo skirti viešosios paslaugos užduočių valdymui nusakyti. Tai mažai tikėtina, nes jis buvo klausinėjamas kaip tik apie ABX ir IFB, kurios, kaip pripažįsta ir Belgijos vyriausybė, yra susijusios su komercine SNCB veikla, o nes su viešosiomis paslaugomis.

c) *Pagrindų sutarties mastas, turinys ir sąlygos*

(227) Komisija bendra tvarka primena, kad pagal *Stardust Marine* sprendimo 56 straipsnį, kuriame sakoma, kad nustatant pagalbos priemonės priskirtinumą valstybei gali būti svarbus *„bet kuris kitas požymis, konkrečiu atveju leidžiantis spėti apie valstybinių institucijų dalyvavimą arba tai, jog yra neįmanoma, jog jos nedalyvautų priimant sprendimą dėl pagalbos priemonės, tuo pačiu atsižvelgiant į šios priemonės mastą, turinį ir su ja susijusias sąlygas“*, reiškia, kad pagrindų sutarties mastas, turinys ir sąlygos yra papildomi jos priskirtinumo valstybei požymiai.

(228) Belgija nesutinka su šiuo trečiuoju požymiu, pakartodama, kad SNCB yra visiškai savarankiška priimdama visus sprendimus, išskyrus susijusius su viešosiomis paslaugomis.

([38]) Spaudos straipsniai gali būti priskirtinumo požymis – žr. šiuos sprendimus: *ABX Logistics*, OL C 9, 2004 1 14, p. 12; *Sniace SA*, OL L 108, 2003 4 30, p. 35.

([39]) „*Inter Ferry Boats* padalyta į dvi dalis“, paskelbtas 2003 m. gegužės 19 d. tinklalapyje www.lalibre.be.

(229) Komisijos manymu 1993 m. įstatymas, kuriuo SNCB gauna akcinės pagal viešąją teisę veikiančios bendrovės statusą, be abejonės suteikia SNCB autonomiją spręsti komercinės veiklos klausimus. Tačiau Komisija primena, kad vyriausybės atstovas dalyvauja kiekviename valdybos posėdyje ir gali kreiptis į Belgijos vyriausybę, kad ši panaikintų valdybos sprendimą, susijusį su viešosios paslaugos sričiai nepriklausančiu klausimu, jei tas sprendimas *„gali trukdyti vykdyti viešosios paslaugos užduotis“*.

(230) Kaip jau buvo aiškinta, Komisija mano, kad sprendimo skirti 2,5 mln. EUR grynųjų pinigų avansą vyriausybės atstovas negalėjo apskųsti, nes skiriama suma ir avanso forma buvo tokia, kad negalėjo kelti pavojaus viešųjų paslaugų užduočių vykdymui.

(231) Tačiau visiškai kitaip reikėtų vertinti sprendimą beveik 100 mln. EUR investuoti į bebankrutuojančią bendrovę. Šis sprendimas turėjo paskatinti vyriausybės atstovą įsikišti, arba bent jau informuoti Belgijos vyriausybę, kad ši oficialiai ar neoficialiai įsikištų, kaip tai buvo padaryta 2000 m. dėl investicijos į ABX Italijos padalinį.

(232) Todėl Komisija mano, kad pagrindų sutarties mastas, turinys ir sąlygos, vertinant kartu su vyriausybės atstovo dalyvavimu ir galiomis, taip pat yra pagalbos priskirtinumo valstybei požymis.

d) *Išvada*

(233) Komisija daro išvadą, kad kalbant apie laikotarpį po 2002 m. gruodžio 20 d. SNCB valdybos sprendimo, svarstomos priemonės yra priskirtinos Belgijos valstybei.

(234) Todėl reikia išnagrinėti, ar SNCB priemonės, kurių ji ėmėsi dėl IFB po 2002 m. gruodžio 20 d., suteikė pranašumą pagalbos gavėjui ar, priešingai, SNCB veikė kaip privatus rinkos ekonomikos sąlygomis veikiantis investuotojas.

4.1.2. *Pranašumo suteikimas pagalbos gavėjui pagal rinkos ekonomikos sąlygomis veikiančio privataus investuotojo principą*

(235) Reikia išnagrinėti, ar 2002 m. gruodžio 20 d. SNCB valdybos sprendimas didinti IFB kapitalą grąžintiną paskolos dalį perskaičiuojant į kapitalą, bei skirti sanavimo priemones, kurį vykdydama SNCB 2003 m. balandžio 7 d. pasirašė su IFB pagrindų sutartį, suteikė ekonominį pranašumą IFB, ar buvo priimtas pagal rinkos ekonomikos sąlygomis veikiančio privataus investuotojo principą.

(236) Kadangi SNCB sprendimas nebereikalauti, kad IFB apmokėtų sąskaitas nuo 2002 m. pabaigos iki 2002 m. gruodžio mėn., taip pat SNCB sprendimas skirti 2,5 mln. EUR avansą nėra priskirtini Belgijos valstybei, šių sprendimų išsamiai nagrinėti nebereikia.

(237) Primenama, kad sanavimo priemonės buvo šios:

— atidėtas 63 mln. EUR įsiskolinimų mokėjimo terminas,

— suteiktas 15 mln. EUR lengvatinis kreditas,

— skirtas 5 mln. EUR grąžinamasis avansas.

(238) Restruktūrizavimo priemonės buvo akcijų Prancūzijos filialuose pardavimas ir veiklos Belgijoje restruktūrizavimas bei tęsimas. Šios priemonės visų pirma buvo finansuojamos iš sanavimo pagalbos, o restruktūrizavimo plane buvo numatyta, kad šis finansavimas bus tęsiamas į kapitalą perskaičiavus šiuos įsiskolinimus:

— 63 mln. EUR įsiskolinimų, kurių mokėjimo terminas atidėtas, perskaičiavimas į įmonės kapitalą,

— 15 mln. EUR lengvatinio kredito perskaičiavimas į įmonės kapitalą,

— palūkanų nuo atidėtų įsiskolinimų ir lengvatinio kredito perskaičiavimas į įmonės kapitalą.

(239) Siekiant nustatyti, ar SNCB veikė kaip rinkos ekonomikos sąlygomis veikiantis privatus investuotojas, reikia įvertinti, ar panašiomis aplinkybėmis panašaus dydžio ir panašioje padėtyje kaip SNCB atsidūręs privatus investuotojas būtų buvęs priverstas pasielgti taip pat. ([40])

([40]) 1991 m. kovo 21 d. sprendimas, *Italija prieš Komisiją*, C-305/89, 19 ir 20 punktai.

(240) Teisingumo Teismas pažymi, kad nors privataus investuotojo elgesys ne visai atitinka įprastinį investuotojo, siekiančio gauti pelno iš įdedamo kapitalo per daugiau ar mažiau trumpą laikotarpį, elgesį, jis visgi turi atitikti bent privataus holdingo ar privačios įmonių grupės, vykdančios bendrą ar sektorinę struktūrinę politiką ir siekiančią ilgalaikiškesnio rentabilumo ([41]) elgesį. Pirmosios instancijos teismas pažymi, kad Komisija privalo „*išsamiai išnagrinėti visus svarbius ginčytinos operacijos elementus ir jos kontekstą*“, kad išsiaiškintų, ar valstybė veikė taip, kaip rinkos ekonomikos sąlygomis būtų veikęs atsargus privatus investuotojas. ([42])

(241) Atsakydama į raštą, kuriuo pradėta procedūra, Belgija pažymi, kad SNCB sprendimas pareikalauti, kad IFB parduotų grupei priklausančius filialus Prancūzijoje, taip pat SNCB sprendimas reikalauti IFB restruktūrizuoti ir tęsti veiklą Belgijoje atitinka sprendimus, kuriuos būtų priėmęs rinkos ekonomikos sąlygomis veikiantis privatus investuotojas.

(242) Tačiau Komisija mano, kad svarbu išsiaiškinti ne tai, ar IFB, parduodama filialus Prancūzijoje ir restruktūrizuodama bei pratęsusi savo veiklą Belgijoje, pasielgė kaip rinkos ekonomikos sąlygomis veikiantis privatus investuotojas, bet ar SNCB sprendimas finansuoti šias dvi priemones yra toks, kokį būtų priėmęs privatus investuotojas.

(243) 2002–2003 m. SNCB turėjo nuspręsti, ar apskritai būtų pigiau finansuoti IFB restruktūrizavimą (filialų Prancūzijoje pardavimą ir veiklos tęsimą Belgijoje), ar pigiau paskelbti IFB bankrotą. Komisija pagal nusistovėjusią praktiką paprastai laikosi nuomonės, kad privatus investuotojas būtų tęsęs filialo veiklą, jei palyginus filialo likvidavimo kainą su filialo restruktūrizavimo kaina paaiškėtų, kad likvidacijos sąnaudos didesnės nei restruktūrizavimo. ([43])

(244) Taigi visų pirma reikia apskaičiuoti, kiek SNCB kainuotų abu – IFB restruktūrizavimo ir likvidavimo – scenarijai.

4.1.2.1. IFB restruktūrizavimo kaina

(245) Pagal pirmąjį scenarijų SNCB skiria 95,3 mln. EUR IFB restruktūrizavimui finansuoti, atsisakydama susigrąžinti įsiskolinimus, kuriuos perskaičiuoja į kapitalą. Po restruktūrizavimo jai priklauso 100 % bendrovės, kurios vertė lygi 31 mln. EUR, tačiau kuri turi 34,2 mln. EUR atidėjimų ir 15 mln. EUR finansinių įsiskolinimų (be įsiskolinimų SNCB), taigi kurios grynoji vertė yra -18 mln. EUR. Komisija mano, kad šie pagal pripažintus metodus atlikti skaičiavimai atitinka tikrovę.

(246) Taigi Komisija konstatuoja, kad parduodama IFB SNCB būtų pasiekusi neigiamą rezultatą.

4.1.2.2. Tikėtina IFB likvidavimo kaina

(247) Pagal antrąjį scenarijų SNCB taip pat atsisako susigrąžinti savo 95 mln. įsiskolinimų. Belgija be to pažymi, kad pagal pasirašant 2003 m. balandžio 7 d. sutartį turėtą informaciją IFB veiklos Belgijoje pardavimas būtų SNCB kainavęs papildomai nuo 70,6 iki 161,8 mln. EUR. Šią sumą sudaro sumos, kurios paprastai būtų susigrąžintos likvidavus aktyvus (37,5 mln. EUR), iš kurių reikėtų atimti IFB pasyvo likvidavimo sąnaudas (67–76,9 mln. EUR) ir išlaidas pertekliniam SNCB personalui (41,1–122,4 mln. EUR), atsiradusiam sustabdžius IFB veiklą.

(248) Komisija su tokiu aiškinimu nesutinka. Visų pirma, ji nesutinka, kad SNCB būtų tekę padengti visus IFB pasyvus. Be to, ji nesutinka su Belgijos apskaičiuota socialinių nuostolių suma.

SNCB atsakomybė už IFB pasyvą

(249) Priešingai nei pažymi Belgija, tai, jog IFB grynasis aktyvas (aktyvo pardavimo vertė minus mokėtinų pasyvų suma) yra neigiamas, nereiškia, kad bankroto atveju SNCB būtų tekę padengti atitinkamą pasyvo likutį. Iš tikrųjų, Komisija primena, kad iš principo tokia bendrovė kaip IFB atsako už savo įsipareigojimus savo bendrovės turtu. Akcininkų atsakomybė dėl bendrovės įsipareigojimų paprastai neviršija bendrovės įstatinio kapitalo ir todėl neturi įtakos įvairiems akcininkams priklausančiam turtui. Tik išimtiniais atvejais ir labai griežtai ribotomis sąlygomis kai kurių šalių įstatymuose numatoma galimybė trečiosioms šalims pareikalauti akcininkų turto. ([44])

([41]) 1991 m. kovo 21 d. sprendimas, *Italija prieš Komisiją*, C-305/89, 19 ir 20 punktai.

([42]) 2003 m. kovo 6 d. sprendimas, *WestLB Girozentrale prieš Komisiją* (T-228/99 ir T-233/99, Rink. 2003, p. II-435). 2251 punktas.

([43]) 2005 m. gruodžio 7 d. Komisijos sprendimas, byla C 53/2003, Belgija, Bendrovės *ABX Logistics* restruktūrizavimas, 196 ir kiti punktai.

([44]) Žr. sprendimą išplėsti procedūrą C 53/03, Belgija, *ABX Logistics*, 61 punktas.

(250) Taigi IFB bankrutavus, SNCB būtų praradusi jos įstatinį kapitalą, tačiau jai nebūtų reikėtų atlyginti kitiems IFB kreditoriams. *A priori*, IFB bankroto kaina SNCB, kaip akcininkei, būtų lygi nuliui, o ne nuo 29,5 iki 39,4 mln. EUR, kaip teigia Belgijos valdžios institucijos.

(251) Remdamasi savo sprendimų praktika Komisija vis dėlto pripažįsta, kad įmonei, atsidūrusiai SNCB padėtyje, būtų galėję tekti padengti sąnaudas ne tik kaip akcininkei. ([45]) Tokiu atveju, tai būtų šios sąnaudos:

— Kaip kreditorė, SNCB prarastų savo paskolas IFB, bent jau proporcingai pagal savo aktyvais nepadengtų IFB pasyvų dalį; Komisija gali sutikti su tuo, kad turint galvoje SNCB vaidmenį likviduojant IFB, ši rizika galėjo atitikti visų bendrovės IFB įsiskolinimų SNCB sumą, t. y. 95 mln. EUR,

— Komisija galėtų pripažinti, kad kaip pagrindinei bendrovei, SNCB būtų buvę racionalu perimti dalį IFB nesumokėtų skolų tiekėjams, kurie taip pat yra ir SNCB tiekėjai.

(252) Taigi lieka apskaičiuoti didžiausią sumą, kurią tokiu atveju būtų tekę sumokėti SNCB. Čia Belgija nurodo, kad šiuo atveju SNCB tenkanti suma neturėtų būti didesnė nei 13 mln. EUR. Reali kaina galėtų būti dar mažesnė, nes IFB kreditoriai visų pirma dalį įsiskolinimų būtų susigrąžinę likvidavus IFB, ir SNCB būtų pareikalavę padengti tik jų likutį. Taigi 13 mln. suma reikia laikyti didžiausia galima riba.

SNCB socialinių nuostolių suma

(253) Komisija mano, kad iš principo privatus rinkos ekonomikos sąlygomis veikiantis investuotojas, turintis apsispręsti, ar finansuoti filialo restruktūrizavimą, ar jo bankrotą, gali būti priverstas atsižvelgti į personalo mažinimo sąnaudas, jei toks mažinimas būtų tiesioginis ir neišvengiama filialo bankroto padarinys.

(254) Belgija daro išvadą, kad bankrutavus IFB, SNCB darbo neliktų 530 darbuotojų, iš kurių 50 buvo komandiruoti į IFB, o 480 dirbo SNCB tose veiklos srityse, kurios buvo tiesiogiai priklausomos nuo IFB. SNCB personalo mažinimas 530 darbo vietų būtų kainavęs 122,4 mln. EUR, arba 230 000 EUR už darbo vietą. Skaičiavimas išsamiai paaiškintas šio sprendimo 3 dalyje.

(255) Komisija mano, kad nerealistiška manyti, kad SNCB sugebėtų perimti tik 21 % anksčiau IFB priklausiusių krovinių srautų. Visų pirma, kaip Belgija pripažįsta atsakydama į procedūros pradžios pranešimą, rinkos, kuriose veikė IFB, sparčiai plečiasi (11 % augimas krovinių perkrovimo sektoriuje, 12 % augimas mišriojo transporto sektoriuje). Taigi tikėtina, kad IFB konkurentai būtų nusipirkę IFB turtą savo veiklai tęsti.

(256) Pagal šią hipotezę IFB pirkėjui taip pat būtų reikalingos krovinių vežimo geležinkeliu paslaugos. Kadangi SNCB padėtis tarptautinių krovinių vežimo iš Belgijos rinkoje yra labai tvirta, ir kad ji (iki 2007 m. sausio 1 d.) turėjo nacionalinių krovinių vežimo Belgijoje monopolį, Komisija mano, kad IFB pirkėjas bent jau daliai savo poreikių patenkinti kaip geležinkelių transporto vežėją būtų pasirinkęs SNCB. Taigi net bankrutavus IFB, SNCB būtų galėjusi perimti didelę dalį IFB turėtų krovinių vežimo geležinkeliais srautų.

(257) Be to, Komisija pažymi, kad geležinkelių transporto rinkos auga. Todėl būtų pagrįsta manyti, kad SNCB būtų augusi taip pat sparčiai kaip ir rinka, dėl to pamažu būtų galėjusi palaipsniui integruoto 50 į IFB komandiruotų darbuotojų.

(258) Išvadoje Komisija pažymi, kad Belgija nesugebėjo įtikinamai įrodyti, kad IFB bankroto atveju SNCB būtų likęs 480 darbuotojų perteklius ir kad nebūtų sugebėjusi integruoti 50 į IFB komandiruotų darbuotojų.

(259) Remdamasi Belgijos pateikta informacija, Komisija priėjo prie nuomonės, kad pagal antrąjį scenarijų SNCB taip pat atsisako (kaip ir pagal pirmąjį scenarijų) susigrąžinti ne daugiau nei 95,3 mln. EUR įsiskolinimų ir finansuoja daugiau nei didžiausia 13 mln. EUR suma.

4.1.2.3. I š v a d a

(260) Kadangi SNCB pagal abu scenarijus atsisako susigrąžinti 95,3 mln. EUR IFB nesumokėtų įsiskolinimų, Belgija

([45]) Žr. 2005 m. gruodžio 7 d. Komisijos sprendimas, byla C 53/03, Belgija, bendrovės *ABX Logistics* restruktūrizavimas, 204 ir tolesni punktai.

neįrodė, kad pasirinkdama pirmąjį scenarijų (finansuoti restruktūrizavimą), pagal kurį SNCB privalėjo išlaikyti įmonę, kurios vertė yra neigiama ir siekia -18 mln. EUR, SNCB priėmė ekonomiškai pagrįstą sprendimą palyginti su antruoju, likvidavimo, scenarijumi, pagal kurį vieninteliai pagal šią procedūrą įrodyti nuostoliai būtų ne didesni nei 13 mln. EUR.

(261) Komisija daro išvadą, kad Belgija neįrodė, jog SNCB veikė kaip rinkos ekonomikos sąlygomis veikiantis privatus investuotojas, priimdama Belgijos valstybei priskirtiną sprendimą finansuoti IFB veiklos Belgijoje restruktūrizavimą ir tęsimą bei IFB Prancūzijos filialų pardavimą.

4.1.3. *Konkurencijos iškraipymas ir poveikis valstybių narių tarpusavio prekybai*

(262) Komisija turi išnagrinėti padėtį atitinkamoje rinkoje ir pagalbos gavėjų dalis šioje rinkoje, taip pat finansinės paramos poveikį konkurencijai. ([46])

(263) Aptariamu atveju finansinė parama buvo suteikta įmonei, veikiančiai konkurencijai atvirose rinkose, kuri konkuruoja su kitais kelių valstybių narių operatoriais, kaip nurodyta šio sprendimo 2 dalyje. Taigi finansinė parama iškreipia konkurenciją ir gali paveikti arba veikia valstybių narių tarpusavio prekybą.

(264) Atsakydama į procedūros pradžios pranešimą Belgija nesutinka, kad šie du Sutarties 87 straipsnio 1 dalies kriterijai yra įvykdyti, nes Komisija nepateikė jokių konkurencijos iškraipymo įrodymų.

(265) Komisija atkreipia Belgijos vyriausybės dėmesį į tai, kad 87 straipsnio 1 dalyje kalbama apie pavojų, kad gali būti iškreipta konkurencija. Todėl Komisija neturi pateikti konkurencijos iškraipymo įrodymų, o tik įtikinamai paaiškinti tokio iškraipymo pavojų, kaip ir buvo padaryta pranešime apie pradedamą procedūrą (212 ir 213 punktuose) bei šiame sprendime.

4.1.4. *Išvada: valstybės pagalba*

(266) Komisija daro išvadą, kad IFB restruktūrizuoti (Belgijoje) ir veiklai nutraukti Prancūzijoje skirtas SNCB finansavimas, suteiktas 95,3 mln. EUR įsiskolinimų kapitalizavimo forma, yra valstybės pagalba.

([46]) 1985 m. kovo 13 d. Teismo sprendimas, *Nyderlandų Karalystė ir Leeuwarder Papierwarenfabriek prieš Komisiją,* (sujungta byla 296/82 ir 318/82, Rink. 1985, p. 809), 24 punktas.

4.2. **Pagalbos dydis**

(267) Pagal Sutarties 87 straipsnio 3 dalies c punktą „*Bendrajai rinkai neprieštaraujančia gali būtų laikoma pagalba, skirta tam tikros ekonominės veiklos rūšių arba tam tikrų regionų ekonomikos sričių plėtrai skatinti, jei ji netrikdo prekybos sąlygų taip, kad prieštarautų bendram interesui.*“

(268) Belgijos per SNCB skirta pagalba gali būti suderinama su bendrąja rinka pagal Sutarties 87 straipsnio 3 dalies c punktą, Komisijos išaiškintą 1999 m. ir 2004 m. gairėse.

4.2.1. *Sanavimo pagalbos suderinamumas*

(269) Tik priemonės, skirtos kaip pagalba gali būti suderinamos kaip pagalba sanavimui. Šiuo atveju pagalba apyvartinėmis lėšomis– tai suteiktas mokėjimo laikotarpio atidėjimas, lengvatinis kreditas ir grąžinamasis avansas.

(270) Visų pirma kyla klausimas, kuris gairių variantas čia taikytinas. Naujausioji gairių redakcija įsigaliojo 2004 m. spalio 10 d. Jos 7 punkte „įsigaliojimo data ir trukmė“ skelbiama:

„(102) *Šias gaires Komisija taikys nuo 2004 m. spalio 10 d. iki 2009 m. spalio 9 d.*

(103) *Iki 2004 m. spalio 10 d. Komisijos užregistruoti pranešimai bus išnagrinėti atsižvelgiant į pranešimo metu galiojančius kriterijus.*

(104) *Komisija, remdamasi šiomis gairėmis, išnagrinės bet kokios sanavimo arba restruktūrizavimo pagalbos, suteiktos be jos leidimo ir dėl to pažeidžiančios Sutarties 88 straipsnio 3 dalį, suderinamumą su bendrąja rinka, jei po šių gairių paskelbimo Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje bus suteikta dalis pagalbos arba visa pagalba.*“

(271) Pagalbos apyvartinėmis lėšomis priemonės buvo skirtos 2003 m. balandžio 7 d., SNCB ir IFB pasirašius pagrindų sutartį. Jos buvo paskirtos iš anksto nepranešus Komisijai, taigi pažeidžiant Sutarties 88 straipsnio 3 dalies nuostatas. Taigi jų suderinamumas pagalbos sanavimui požiūriu turi būti nagrinėjamas pagal 1999 m. gaires.

(272) 1999 m. gairių 23 punkte apibrėžiamos šios 5 sąlygos, reikalingos, kad pagalba sanavimui būtų suderinama su bendrąja rinka:

„*Sanavimo pagalba:*

a) turi būti apyvartinių lėšų parama, teikiama paskolų garantijų arba paskolų forma. Abiem atvejais paskola turi būti suteikta taikant palūkanų normą, kuri bent prilygsta sunkumų nepatiriančioms įmonėms teikiamų paskolų palūkanų normoms, ypač Komisijos patvirtintoms oficialiosiomis normoms;

b) turi būti susieta su paskolomis, grąžintinomis per ne ilgesnį kaip dvylikos mėnesių laikotarpį nuo tos dienos, kai įmonei buvo išmokėta paskutinė dalis; su sanavimo pagalba susieta paskola prireikus gali būti grąžinta iš vėliau Komisijos patvirtintos restruktūrizavimo pagalbos.

c) turi būti pagrįsta rimtais socialiniais sunkumais ir nedaryti nepagrįstai neigiamo poveikio kitoms valstybėms narėms;

d) apie ją turi būti pranešta Komisijai kartu su atitinkamos valstybės narės vardu duotu įsipareigojimu ne vėliau kaip per šešis mėnesius nuo tos dienos, kai pagalba sanavimui bus patvirtinta, Komisijai taip pat pateikti restruktūrizavimo planą arba likvidavimo planą, arba įrodymus, kad paskola visiškai grąžinta ir (arba) kad garantija nutraukta;

e) turi apsiriboti tokia suma, būtina, kad įmonė galėtų plėtoti verslą tuo laikotarpiu, kuriam pagalba skirta (pavyzdžiui, algoms ar einamosioms išlaidoms).“

(273) Pagrindų sutartyje numatytas grąžinimo terminas yra 12 mėnesių. Tačiau Belgijos vyriausybė pranešė Komisijai, kad šis terminas buvo automatiškai pratęstas šalių susitarimu iki kapitalo didinimo datos.

(274) Atsižvelgdama į šį faktą Komisija sprendime pradėti procedūrą (232 ir 233 punktuose) pažymėjo, kad 23 punkto b papunkčio kriterijus nėra įvykdytas, ir kad pagalba apyvartinėmis lėšomis negali būti teikiama kaip sanavimo pagalba.

(275) Belgija nesutinka su tokiu teisiniu aiškinimu ir pateikia tris argumentus. Visų pirma ji pažymi, kad SNCB pratęsė sanavimo pagalbos priemones tik dėl to, kad Komisija galėtų baigti tyrimą byloje NN 9/2004. Ji rėmėsi gairių 24 punktu, pagal kurį leidimas vykdyti sanavimo priemones galioja tol, kol Komisija priima sprendimą dėl restruktūrizavimo plano. Todėl Belgijos vyriausybė prašo Komisiją prieštaraujant dėl priemonių įgyvendinimo pratęsimo nesiremti savo pačios sanavimo priemonių tvirtinimo procedūros trukme, ir pagal 1999 m. gairių 24 dalies nuostatas patvirtinti sanavimo priemones, kol ji priims sprendimą dėl restruktūrizavimo plano.

(276) Komisijos nuomone šis argumentas nėra pagrįstas. Iš tikrųjų 1999 m. gairių 24 punkte sakoma, kad „Pagalba sanavimui iš pradžių leidžiama ne ilgesniam kaip šešių mėnesių laikotarpiui arba, kai atitinkama valstybė narė per tą laikotarpį pateikia restruktūrizavimo planą, – kol Komisija priims dėl to plano sprendimą. Deramai pagrįstomis išimtinėmis aplinkybėmis atitinkamos valstybės narės prašymu Komisija gali pradinį šešių mėnesių laikotarpį pratęsti.“

(277) Komisija pažymi, kad Belgija skyrė pagalbos priemones 2003 m. balandžio 7 d., taigi 6 mėnesių terminas, skirtas restruktūrizavimo planui pateikti, baigėsi 2003 m. spalio 6 d. Kadangi Belgijos vyriausybė restruktūrizavimo planą Komisijai pateikė 2003 m. gruodžio 12 d. susitikime, ji pažeidė gairių 24 punkte nurodytą terminą.

(278) Antrasis Belgijos vyriausybės argumentas, kad visą informaciją, reikalingą priimant sprendimą dėl sanavimo pagalbos ji Komisijai pateikė 2003 m. rugpjūčio 12 d. pranešime, taip pat nepriimtinas. Iš tikrųjų Komisijai teko ne vieną kartą prašyti papildomos informacijos, taigi Belgijos pateikta informacija nebuvo išsami.

(279) Dėl Belgijos vyriausybės argumento, kad Komisija nė karto nėra pareiškusi abejonės dėl laikino pagalbos priemonių pratęsimo, užtenka priminti, kad Komisijos 2003 m. spalio 13 d. ir 2005 m. sausio 26 d. raštuose buvo toks įspėjimas: Komisija atkreipia „Belgijos vyriausybės dėmesį į EB sutarties 88 straipsnio 3 dalies sąlygą, numatytą Tarybos reglamento (EB) 659/99 3 straipsnyje,

pagal kurią yra draudžiama skirti bet kurią naują pagalbos priemonę, kol Komisija nepriima tokią pagalbą patvirtinančio sprendimo, arba kol nelaikoma, kad Komisija tokį sprendimą priėmė. Be to, leiskite priminti Belgijos vyriausybei, kad pagal minėto reglamento 14 straipsnį iš pagalbos gavėjo gali būti pareikalauta grąžinti pagalbą, suteiktą pažeidžiant šią sąlygą".

(280) Taigi Komisija daro išvadą, kad SNCB bendrovei IFB skirta pagalba apyvartinėmis lėšomis buvo teikiama ilgiau nei 1999 m. gairių 23 punkto b papunktyje numatytas 12 mėnesių laikotarpis, ir kad Belgijos vyriausybė per 6 mėnesių laikotarpį, numatytą 1999 m. gairių 24 punkte, Komisijai restruktūrizavimo plano nepateikė. Todėl SNCB vykdomos pagalbos priemonės negali būti leidžiamos kaip sanavimo pagalba. Tačiau jos gali būti suderinamos su bendrąja rinka kaip restruktūrizavimo pagalba.

4.2.2. *Pagalbos restruktūrizavimui suderinamumas*

(281) Kyla klausimas, kuri gairių redakcija turi būti taikoma. Pranešdama apie procedūrą (240 punkte) Komisija pažymėjo, kad jeigu SNCB nuspręs daugiau pagalbos IFB neteikti ir jei bus įrodyta, kad SNCB įsipareigojo į kapitalą perskaičiuoti įsiskolinimus iki 2004 m. gairių paskelbimo, Komisija SNCB bendrovei IFB suteiktos pagalbos priemones nagrinės pagal 1999 m. gairių nuostatas.

(282) Belgijos vyriausybė, atsakydama į raštą, kuriuo pradėta procedūra, informavo Komisiją, kad SNCB atsisakė natūra į bendrovės IFB kapitalą įnešti turimas TRW akcijas, ir atsiima 2005 m. vasario 28 d. pranešimą. Dėl to Komisija konstatuoja, kad SNCB nusprendė daugiau pagalbos IFB neteikti, ir apsiriboti įsiskolinimų perskaičiavimu į kapitalą.

(283) Reikėtų nustatyti, ar SNCB įsipareigojo į kapitalą įsiskolinimus perskaičiuoti iki 2004 m. gairių paskelbimo. Belgijos vyriausybė, atsakydama į raštą, kuriuo pradėta pradėti procedūra, nurodė, kad pagal Belgijos įstatymus SNCB įsipareigojimas įsiskolinimus perskaičiuoti į kapitalą laikomas duotu nuo 2003 m. balandžio 7 d., kai buvo pasirašyta pa sutartis, ir tai, jog šiam įsipareigojimui buvo taikoma suspenduojanti sąlyga, t. y. reikalavimas pranešti Komisijai ir gauti Komisijos patvirtinimą, neturėjo įtakos šio įsipareigojimo tvirtumui ir galutiniam pobūdžiui. Iš tikrųjų, kaip nurodė Belgijos vyriausybė, jei suspenduojanti sąlyga įgyvendinama, ji galioja atgaline data. Taigi SNCB įsipareigojimas įsiskolinimus perskaičiuoti į kapitalą galutinai duotas 2003 m. balandžio 7 d.

(284) Kadangi abi sąlygos yra įvykdytos, Komisija daro išvadą, kad šiuo atveju galioja 1999 m. gairės. Ši išvada taip pat atitinka pranešime apie pradedamą procedūrą pateiktą aiškinimą (240 punkte), kuriame Komisija daro tokią išvadą:

„[…] jei SNCB nutars pagalbos IFB daugiau neteikti ir jei bus įrodyta, kad SNCB įsipareigojo savo paskolas kapitalą perskaičiuoti iki 2004 m. gairių paskelbimo, Komisija SNCB bendrovei IFB suteiktos pagalbos priemones nagrinės pagal 1999 m. gairių nuostatas." ([47])

(285) Kad bendrovė galėtų gauti restruktūrizavimo pagalbą, ji turi visų pirma atitikti gairėse nurodytas sąlygas. Kad įmonei būtų taikomos gairių nuostatos, ji turi būti sunkumus patirianti įmonė. Šiuo klausimu 1999 m. gairėse skelbiama (4 ir 5 punktuose):

„(4) […] šiose gairėse Komisija laiko, kad įmonė patiria sunkumus, kai savo pačios ištekliais arba iš savo savininkų/akcininkų ar kreditorių gautomis lėšomis negali padengti nuostolių, kurie be išorinio valdžios institucijų įsikišimo per trumpą ar vidutinės trukmės laikotarpį beveik garantuotai pasmerktų ją žlugti.

(5) Šiose gairėse bet kuriuo atveju ir neatsižvelgiant į įmonės dydį įmonė laikoma patirianti sunkumus:

a) kai netekta daugiau kaip pusės ribotos turtinės atsakomybės bendrovės įstatinio kapitalo ir daugiau nei ketvirčio to kapitalo netekta per pastaruosius 12 mėnesių."

([47]) Sprendimas pradėti oficialią tyrimo procedūrą – Valstybės pagalba C 46/05, 240 punktas.

(286) Kaip išaiškinta pranešime apie pradedamą procedūrą (255 punkte), 2002 m. IFB metinėje ataskaitoje deklaruotas 48 mln. EUR kapitalas ir 50 mln. EUR veiklos nuostolis iki mokesčių. Todėl kai 2003 m. balandžio mėn. SNCB nusprendė skirti pagalbą, bendrovė kapitalo nebeturėjo. Kadangi tuomet jau buvo netekta daugiau nei pusės deklaruoto kapitalo, iš jo daugiau nei ketvirtadalio netekta per 12 paskutinių mėnesių, IFB yra sunkumus patirianti įmonė pagal Gairių 4 ir 5 punktų nuostatas.

(287) Be to, tai negali būti naujai įsteigta įmonė. Šiuo klausimu 1999 m. gairėse nurodoma (7 punktas).

„(7) Šiose gairėse naujai įsteigta įmonė neturi teisės gauti pagalbos sanavimui ir restruktūrizavimui net jei jos pradinė finansinė padėtis yra nesaugi. Taip būna, pavyzdžiui, kai nauja įmonė atsiranda likvidavus ankstesnę įmonę, arba ji tiesiog perima tokios įmonės turtą“

(288) Kaip nurodyta šio sprendimo 2 dalyje, IFB įsteigta 1998 m. balandžio 1 d., sujungus bendrovę FerryBoats SA su bendrove InterFerry SA, ir prie jau sukurtos bendrovės prijungus Edmond Depaire SA geležinkelio padalinį. Pranešime apie pradedamą procedūrą (218–223 punktuose) Komisija išreiškė abejones dėl to, ar naujoji įmonė IFB perėmė vienos iš šių trijų bendrovių juridinį asmenį, ar buvo naujai įsteigta 1998 m.

(289) Atsakydama į raštą, kuriuo pradėta procedūra, Belgijos vyriausybė nurodė, kad IFB perėmė 1923 m. įsteigtos bendrovės FerryBoats SA juridinį asmenį. Todėl komisija daro išvadą, kad IFB nėra naujai įsteigta įmonė pagal 1999 m. gairių 7 punkto nuostatas.

(290) 1999 m. gairių 3.2.2 punkte nustatomos sąlygos restruktūrizavimo pagalbos patvirtinimui gauti. Šios sąlygos yra tokios:

— Restruktūrizavimo planas turi padėti per protingai pagrįstą terminą atkurti ilgalaikį įmonės gyvybingumą,

— Turi būti imtasi priemonių kiek įmanoma sumažinti neigiamus pagalbos padarinius konkurentams,

— Pagalba turi būti ne didesnė nei būtinai reikia restruktūrizavimui įgyvendinti,

— Komisijai turi būti sudaryta galimybė įsitikinti tinkamu restruktūrizavimo plano įgyvendinimu, t. y. gauti reguliarias ir išsamias ataskaitas,

— Restruktūrizavimo pagalba gali būti suteikta tik vieną kartą.

4.2.2.1. Įmonės ekonominį gyvybingumą atkuriantis restruktūrizavimo planas

(291) Dėl ekonominį įmonės gyvybingumą atkuriančio restruktūrizavimo plano 1999 m. gairėse yra nurodyta:

„(31) Pagalbos suteikimas priklauso nuo restruktūrizavimo plano, kuriam turi pritarti Komisija visais atskiros pagalbos priemonių atvejais, įgyvendinimo.

(32) Restruktūrizavimo planas, kuris turi būti sudaromas kuo trumpesniam laikotarpiui, per pagrįstai nustatytos trukmės laiką, remiantis realiomis prielaidomis apie būsimas veiklos sąlygas, turi atkurti ilgalaikį įmonės gyvybingumą. Todėl pagalba restruktūrizavimui turi būti siejama su gyvybingu restruktūrizavimo planu, kuriuo atitinkama valstybė narė pareiškia savo įsipareigojimus. Planas ir visa išsami informacija turi būti pateikti Komisijai, ir svarbiausia jame turi būti rinkos tyrimas. Gyvybingumo pagerėjimo turi būti iš esmės siekiama restruktūrizavimo plane nurodytomis vidaus priemonėmis, taip pat galima remtis išoriniais veiksniais, tokiais kaip kainų ir paklausos svyravimai, kuriems įmonė neturi didelės įtakos, jei apie rinką daromoms prielaidoms iš esmės pritarta. Įmonę restruktūrizuojant turi būti atsisakyta veiklos, kuri struktūriškai liktų nuostolinga net ir po restruktūrizavimo.

(33) Restruktūrizavimo plane turėtų būti apibūdintos įmonės sunkumus sąlygojusios aplinkybės, nes tik tada galima spręsti, ar siūlomos priemonės yra tikslingos. Jame turėtų būti atsižvelgta, inter alia, į atitinkamo produkto rinkoje esamą ir būsimą pasiūlą bei paklausą ir turėtų būti pateikti geriausių, blogiausių ir vidutinių prielaidų scenarijai bei įmonei būdingos stipriosios ir silpnosios pusės. Restruktūrizavimo planas turėtų padėti įmonei žengti link naujos struktūros, kuri įmonei gali teikti ilgalaikio gyvybingumo galimybių ir padėti jai pasiekti stabilumo.

(34) Planas turėtų numatyti radikalius pokyčius, kurie, užbaigus restruktūrizavimą, bendrovei suteiktų galimybę padengti visas savo sąnaudas, įskaitant nusidėvėjimą ir finansines išlaidas. Tikėtinas kapitalo pajamingumas turėtų būti pakankamas, kad restruktūrizuota įmonė galėtų konkuruoti rinkoje savo pačios jėgomis."

(292) Komisija sprendime pradėti procedūrą (242–247 punktuose) konstatavo, kad Belgijos pateiktas restruktūrizavimo planas atitinka gairėse nustatytus kriterijus, ir dėl šio kriterijaus abejonių nepareiškė. Pradėjusi procedūrą, Komisija negavo suinteresuotų šalių pastabų, prieštaraujančių šiai išvadai.

(293) Komisija pažymi, kad bendrovė IFB sugebėjo įrodyti savo ekonominį gyvybingumą ir 2003 m. pateiktame restruktūrizavimo plane, ir vėliau pasiektais rezultatais. Todėl Komisija, kaip ir sprendime pradėti procedūrą (271 punkte) daro išvadą, kad ekonominį įmonės gyvybingumą atkuriančio restruktūrizavimo plano kriterijus yra įvykdytas.

(294) Tačiau, kaip matyti šio sprendimo 290 punkte, ekonominį įmonės gyvybingumą atkuriantis restruktūrizavimo planas nėra pakankama sąlyga; reikia taip pat įrodyti, kad pagalba nederamai neiškraipo konkurencijos.

4.2.2.2. Nederamo konkurencijos iškraipymo prevencija

(295) Dėl nederamo konkurencijos iškraipymo prevencijos 1999 m. gairėse (35–39 punktuose) nustatyta:

„(35) Turi būti imtasi priemonių kuo labiau švelninti neigiamą pagalbos poveikį konkurentams. Kitu atveju pagalba turėtų būti laikoma „prieštaraujančia bendram interesui" ir todėl nesuderinama su bendrąja rinka.

(36) Ši sąlyga paprastai išreiškiama tam tikru įmonės dalyvavimo rinkoje ar rinkose apribojimu pasibaigus restruktūrizavimo laikotarpiui. Jei atitinkamos rinkos (rinkų) dydis Bendrijos ar EEE lygiu yra menkas arba jei įmonės dalis atitinkamoje rinkoje (rinkose) yra menka, turėtų būti manoma, kad nederamo konkurencijos iškraipymo nėra. Ši sąlyga paprastai neturėtų būti taikoma mažosioms ar vidutinėms įmonėms, išskyrus atvejus, kai tam tikro sektoriaus taisyklės dėl valstybės pagalbos numato kitaip.

(37) Priverstinis įmonės dalyvavimo atitinkamoje rinkoje (rinkose) apribojimas ar sumažinimas yra tam tikra kompensacijos priemonė jos konkurentų naudai. Ji turėtų būti proporcinga iškraipančiam pagalbos poveikiui, ypač įmonės santykinei svarbai rinkoje ar rinkose. Komisija nustato apribojimo ar sumažinimo mastą remdamasi rinkos tyrimu, pridedamu prie restruktūrizavimo plano, o jei pradėta taikyti atitinkama procedūra, remdamasi suinteresuotų šalių pateikta informacija. Įmonės dalyvavimo rinkoje sumažinimas įgyvendinamas pagal restruktūrizavimo planą ir jame nustatytas sąlygas.

(38) Jei tikėtina, kad toks sumažinimas ar apribojimas gali ryškiai pabloginti rinkos struktūrą, pavyzdžiui, netiesiogiai sukurti monopoliją arba įtemptą oligopolinę padėtį, galima svarstyti, ar nevertėtų kompensacines priemones sušvelninti.

(39) Kompensacinės priemonės gali būti įvairių formų, priklausomai nuo to, ar įmonė veikia rinkoje, kurioje yra pajėgumų perteklius, ar kurioje tokio pertekliaus nėra. […]"

(296) Iki rašto, kuriuo pradėta procedūra, Belgijos vyriausybė aiškino, kad siekdama sumažinti kiek įmanoma nepalankų pagalbos poveikį konkurentams, IFB ėmėsi dviejų priemonių:

— pasitraukė iš krovinių perkrovimo sektoriaus Prancūzijoje,

— uždarė Bressoux terminalą Belgijoje ir pardavė Belgijos Briuselio ir Zebriugės terminalų akcijas.

(297) Sprendime pradėti procedūrą (252–265 punktuose) Komisija pareiškė abejojanti, ar šios priemonės pakankamai sumažino nepalankius pagalbos padarinius konkurentams. Abejonės buvo susijusios su dviem sektoriais, kuriuose IFB tęsė veiklą, t. y. krovinių perkrovimo rinka Belgijoje ir Belgijos logistikos rinka.

a) ***Belgijos krovinių perkrovimo rinka***

(298) Dvi rašte, kuriuo pradėta procedūrą (260 punkte), nurodytos priemonės susijusios su Belgijos krovinių perkrovimo rinka. Rašte, kuriuo pradėta procedūra (262–264 punktuose), Komisija pareiškė abejojanti, ar šios priemonės yra pakankamos, visų pirma turint omenyje, kad bendrovei TRW, dėl kurios buvo numatyta, kad SNCB investuos į IFB, priklausė dideli akcijų paketai Briuselyje ir Zebriugėje, ir kad IFB priklausė nedideli akcijų paketai daugumoje Belgijos terminalų.

(299) Atsakydama į raštą, kuriuo pradėta procedūra, Belgijos vyriausybė pateikia keletą argumentų, siekdama išsklaidyti Komisijos abejones. Visų pirma ji pažymi, kad IFB augimas buvo mažesnis nei rinkos (IFB augimas 4,1 %, Antverpeno uosto terminalų augimas 10,7 %, ARA regiono terminalų augimas 12 %). Komisijos nuomone, ši papildoma informacija leidžia daryti išvadą, kad IFB pozicija rinkoje susilpnėjo įgyvendinus restruktūrizavimo planą.

(300) Be to, Belgija nurodė, kad IFB sumažino savo pajėgumus krovinių perkrovimo rinkoje nuo 1,5 mln. TEU 2002 m. iki 1,1 mln. TEU 2005 m. pabaigoje. Komisijos nuomone šis pajėgumų sumažinimas yra svarbi kompensavimo priemonė.

(301) Galiausiai, Belgija pranešė Komisijai, kad TRW indėlis į IFB nebus įdėtas. Komisija mano, kad šis pokytis yra svarbus, nes dėl jo, po to, kai buvo uždarytas Bressout ir parduotos Briuselio ir Zebriugės terminalų akcijos, IFB dalis Belgijos krovinių perkrovimo rinkoje labai sumažėjo.

(302) Atsižvelgdama į šiuos argumentus ir į tai, kad IFB rinkos dalis buvo sumažinta, Komisija daro išvadą, kad Belgija įrodė, jog buvo imtasi pakankamai priemonių, kad kiek įmanoma būtų sumažintas nepalankus pagalbos priemonių poveikis konkurentams Belgijos krovinių perkrovimo rinkoje.

b) ***Belgijos logistikos rinka***

(303) Rašte, kuriuo pradėta procedūra (257–259 punktuose), Komisija pažymėjo, kad siūlomos priemonės nesusijusios su logistikos rinka. Komisijos nuomone, dėl to, kad logistikos rinkai priemonių nepasiūlyta, ši rinka smarkiai plečiasi, o IFB galėjo labai padidinti savo dalį joje, kyla abejonių, ar Belgija kiek įmanoma sumažino nepalankius IFB logistikos veiklos padarinius konkurencijai.

(304) Belgijos vyriausybė, atsakydama į raštą, kuriuo pradėta procedūra, pateikė penkis argumentus, kuriais siekiama įrodyti, kad priešingai nei sprendime pradėti procedūrą teigia Komisija, IFB ėmėsi pakankamų priemonių, kad sumažintų konkurencijos iškraipymus (išsamesnis aprašymas pateikiamas šio sprendimo 3 dalies 177–187 punktuose). Šie argumentai trumpai atrodo taip:

— 49 % sumažėjo IFB naudojamų vagonų skaičius,

— IFB rinkos dalis mažesnė nei 5 %,

— Lėtesnis nei rinkos augimas (9,9 % IFB augimas palyginti su 12 % vidutiniu rinkos augimu),

— Augimą daugiausia lemia nepakuotų krovinių pervežimo veikla – rinkos segmentas, kuriame IFB rinkos dalis iki 2002 m. buvo labai maža,

— Krovinių vežimo geležinkeliais rinkos liberalizavimas nuo 2007 m. dar labiau padidins konkurencinį spaudimą.

(305) Komisija konstatuoja, kad penki Belgijos vyriausybės pateikti argumentai yra įtikinantys. Dėl pirmojo argumento, Komisijos nuomone Belgijos vyriausybė įrodė, kad IFB sumažino logistikos pajėgumus 49 % sumažinusi eksploatuojamų vagonų skaičių, todėl buvo sušvelnintas dėl svarstomų priemonių atsiradęs konkurencijos iškraipymas. Dėl antrojo argumento Komisija sutinka su Belgijos vyriausybe, kad IFB logistikos rinkos dalis sumažėjo, kaip reikalaujama 1999 m. gairių 36 punkte. Dėl trečiojo argumento Komisija mano, kad pagal Belgijos pateiktą aiškinimą dėl IFB apyvartos augimo, IFB Logistics augo lėčiau nei jos konkurentai, o didžiausias augimas susijęs su sektoriaus segmentu, kuriame IFB veikla mažai įtakinga. Dėl ketvirto argumento, Komisijos nuomone, net jei sprendimas įsileisti į terminalus konkurentus taip pat buvo priimtas dėl ekonominių paskatų, tačiau jis sustiprino rinkų, kuriose veikia IFB, atvėrimą, ir tokiu būdu gali riboti neigiamus pagalbos priemonių padarinius. Dėl penktojo argumento Komisija pripažįsta, kad IFB padėtis panaši į SNCF krovinių padalinio (SNCF fret) padėtį, kadangi IFB, kaip ir SNCB fret veikia geležinkelių transporto ir kombinuoto transporto sektoriuose, kurie nuo 2007 m. sausio 1 d. yra visiškai liberalizuoti. ([48])

(306) Komisija daro išvadą, kad Belgija pateikė pakankamų įrodymų, kad buvo imtasi priemonių siekiant kiek įmanoma sumažinti nepalankius pagalbos priemonių padarinius logistikos rinkos konkurentams.

([48]) Pagal Direktyvą 91/440/EB numatytas rinkos atvėrimas buvo įteisintas 2005 m. gruodžio 13 d. Karaliaus dekretu.

c) ***Išvada***

(307) Komisija daro išvadą, kad Belgijos vyriausybė įrodė, jog buvo imtasi pakankamų priemonių, kad kiek įmanoma būtų sumažintos neigiamos pagalbos priemonių pasekmės konkurencijai abiejose svarstomose rinkose.

4.2.2.3. Iki minimumo apribota pagalba

(308) Dėl pagalbos apribojimo iki minimumo 1999 m. gairėse (40 ir 41 punktuose) nurodoma:

„40) Pagalbos suma ir intensyvumas turi būti apribotas iki visiško minimumo, kurio reikia, kad būtų galima imtis restruktūrizavimo atsižvelgiant į bendrovės, jos akcininkų ar verslo grupės, kuriai ji priklauso, finansinius išteklius. Tikimasi, kad pagalbos gavėjai žymiai prisidės prie restruktūrizavimo plano iš savo išteklių, įskaitant lėšas, gautas pardavus įmonės išlikimui reikšmės neturintį turtą, arba lėšas, gautas rinkos sąlygomis iš išorinių finansavimo šaltinių. Siekiant sumažinti konkurenciją iškraipantį poveikį, reikia vengti, kad pagalbos suma arba forma, kuria ji teikiama, neleistų įmonei turėti grynųjų pinigų pertekliaus, kurį ji galėtų panaudoti rinką iškraipančiai agresyviai veiklai, nesusijusiai su restruktūrizavimo procesu. Komisija atitinkamai išnagrinėja įmonės įsipareigojimų dydį po restruktūrizavimo, įskaitant padėtį po to, kai atidedamos arba sumažinamos jos skolos, ypač tais atvejais, kai įmonei pradėta bankroto procedūra pagal nacionalinius teisės aktus, o ji ir toliau vykdo veiklą. Jokia pagalbos dalis negali būti panaudota naujoms investicijoms, kurios nėra svarbios įmonės gyvybingumui atkurti.

41) Bet kuriuo atveju būtina Komisijai įrodyti, kad pagalba bus panaudota tik įmonės gyvybingumui atkurti ir kad restruktūrizavimo plano įgyvendinimo laikotarpiu pagalbos gavėjas negalės didinti gamybos pajėgumų, išskyrus atvejus, kai tai būtina įmonės gyvybingumui atkurti per daug neiškraipant konkurencijos.“

(309) Todėl visų pirma reikia ištirti, ar pagalba yra apribota iki minimumo, o po to, ar IFB indėlis buvo pakankamas.

a) **Iki minimumo apribota pagalba**

(310) Siekdama įrodyti, kad pagalba buvo apribota iki griežtai reikalingo minimumo, Belgijos vyriausybė aiškina, kad kapitalas didinamas tik tiek, kad IFB įstatinis kapitalas, kuris tapo neigiamas dėl 2001 m. ir 2002 m. patirtų nuostolių, būtų atkurtas tiek, kad užtikrintų ekonominį įmonės gyvybingumą. Kaip aiškinama šio sprendimo 2 dalyje, IFB mokumo norma, t. y. nuosavų išteklių ir įsiskolinimų santykis po kapitalo didinimo bus 35,6 %.

(311) Sprendime pradėti procedūrą (268 punkte) Komisija pažymėjo, kad kapitalas didinamas 20 mln. EUR mažesne suma, nei restruktūrizavimo plane siūlė konsultacinė bendrovė McKinsey; be to, Komisija pažymėjo (268 punkte), kad prognozuojama IFB mokumo norma buvo mažesnė nei terminalų bendrovių ir, nors ir ne tiek daug, mažesnė nei mišrią veiklą vykdančių bendrovių.

(312) Tačiau Komisija konstatavo, kad ši norma didesnė nei vidutinė transporto bendrovių norma. Atsižvelgdama į tai, ji daro išvadą, kad neturi pakankamai duomenų, leidžiančių galutinai nuspręsti, kad pagalba buvo apribota griežtai reikalingu minimumu.

(313) Komisijos nuomone, siekiant įrodyti, kad pagalba apribota iki minimumo, reikia patikrinti, ar išsaugojusios veiklą Belgijoje IFB mokumo norma neviršija vidutinės konkurentų normos, o tada, ar IFB pardavė Prancūzijoje turėtas akcijas mažiausiomis įmanomomis sąnaudomis.

i) *Vidutinės konkurentų mokumo normos neviršijanti norma*

(314) Atsakydama į raštą, kuriuo pradėta procedūra, Belgija pateikė papildomos informacijos. Visų pirma ji apskaičiavo šešių labiausiai į IFB panašių terminalų bendrovių mokumo normas ir šešių labiausiai į IFB panašių logistikos bendrovių mokumo normas. Tada ji apskaičiavo vidutinę normą, paskirsčiusi terminalų ir logistikos bendrovių vidutines mokumo normas pagal santykinį kiekvienos iš šių veiklų svarbą IFB. Tokiu būdu gauta 35,6 % vidutinė mokumo norma, kuri atitinka IFB mokumo normą po planuojamo kapitalo didinimo.

(315) Be to, Belgija įrodė, kad dviejų labiausiai tiesioginių IFB konkurentų – bendrovės Gosselin ir Hupac, mokumo normos labai panašios (atitinkamai 38,9 % ir 34,9 %).

(316) Atsižvelgdama į Belgijos papildomai pateiktą informaciją, ir į tai, kad, palyginti su 2003 m. gruodžio mėn. McKinsey restruktūrizavimo plane iš pradžių rekomenduota 120 mln. EUR suma, kapitalo didinimo suma buvo sumažinta iki 95,3 mln. EUR, Komisija pažymi, kad kapitalo didinimas apribotas iki būtinai reikalingos sumos.

ii) *Prancūzijoje turėtų akcijų pardavimas mažiausiomis sąnaudomis*

(317) Dėl IFB filialų Prancūzijoje pardavimo Komisija papildomai patikrino, ar parduodama IFB rinkosi mažiausiai kainuojantį variantą, kad akcijų pardavimo, taigi ir pagalbos, sąnaudas apribotų iki minimumo.

a) ***Acimar***

(318) Acimar akcijų atsisakymas bankroto procedūros būdu kainavo 3,9 mln. EUR (žr. šio sprendimo 2 dalį). Komisija konstatuoja, kad Belgija įrodė, jog pasirinkus alternatyvų sprendimą, t. y. tęsti veiklą, IFB būtų turėjusi kasmet iki 2005 m. pabaigos finansuoti cash-drain, t. y. turėtų iš viso 10,8 mln. EUR nuostolio, ir vis tiek neturėtų garantijų, kad pavyks susigrąžinti 3,9 mln. EUR įsiskolinimą, kurio teko atsisakyti vykstant bankroto procedūrai.

(319) Todėl Komisija daro išvadą, kad dėl Acimar IFB pasirinko mažiausiai kainuojantį sprendimą.

b) ***NFTI-ou***

(320) Dėl NFTI-ou, bendrovės, kurią IFB valdė kartu su Dunkerko autonominiu uostu, eksploatuojančiu terminalus Dunkerko uoste, IFB išnagrinėjo dvi galimybes: tęsti veiklą arba atsisakyti akcijų ir jas parduoti. Akcijų pardavimo sąnaudos buvo 18,5 mln. EUR (išsamiai aprašyta šio sprendimo 2 dalyje).

(321) Dėl alternatyvaus sprendimo, t. y. veiklos tęsimo, Belgija savo atsakyme įrodė, kad jo sukelti nuostoliai būtų siekę 36,2 mln. EUR (išsamiai aprašyta šio sprendimo 3 dalyje).

(322) Atsižvelgdama į abiejų variantų sąnaudas, Komisija mano, kad IFB pasirinko mažiausiai kainuojantį sprendimą.

c) ***IFB France***

(323) IFB France, tapusios AGEP, perleidimas bendrovei NFTI-ou kainavo 0,9 mln. EUR (išsamiai aprašyta šio sprendimo 2 dalyje). Reikia išsiaiškinti, ar IFB France bankrotas IFB nebūtų kainavęs mažiau.

(324) Kaip ir pardavimo atveju, IFB būtų turėjusi atsisakyti 0,8 mln. EUR IFB France įsiskolinimų susigrąžinimo. Tačiau Belgija teigia, kad dėl bankroto būtų atsiradę papildomų sąnaudų: IFB nebūtų gavusi 0,1 mln. EUR pardavimo kainos, dėl to jos akcijų vertė būtų mažesnė, ir pagal Prancūzijos socialinę teisę IFB iš viso būtų turėjusi išmokėti 0,8 mln. EUR išmokų 14 darbuotojų, kurie būtų praradę darbo vietas dėl įmonės bankroto.

(325) Komisijos nuomone, Belgija nepateikė įrodymo dėl pasyvo finansavimo rizikos. Todėl Komisija nepripažįsta šio argumento. ([49]) Komisija daro išvadą, kad IFB France perleidimo sąnaudos buvo ne mažesnės nei veiklos pratęsimo sąnaudos.

(326) Todėl Komisija daro išvadą, kad IFB pasirinko vieną iš dviejų mažiausiai kainuojančių sprendimų.

d) ***Dry Port Dunkerque***

(327) Dry Port de Dunkerque atveju buvo nuspręsta likviduoti bendrovę, iš pradžių pardavus dalį jos turto, t. y. 8,6 % NFTI-ou akcijų. Tai kainavo 7,9 mln. EUR (išsamiai aprašyta šio sprendimo 2 dalyje).

(328) Pagal alternatyvų scenarijų, t. y. tęsiant įmonės veiklą, IFB būtų tekę kasmet finansuoti cash drain, atsirandantį dėl nuostolingos įmonės veiklos, t. y. tai papildomai būtų kainavę 2,6 mln. EUR.

(329) Todėl likvidavimas buvo mažiausiai kainuojantis sprendimas.

e) ***SSTD***

(330) Priėmus strateginį sprendimą pasitraukti iš Prancūzijos rinkos, sprendimas parduoti SSTD už 0,2 mln. EUR (išsamiai aprašyta šio sprendimo 2 dalyje) buvo palankiausias IFB sprendimas.

([49]) 1994 m. rugsėjo 14 d. Teismo sprendimas, Ispanija prieš Komisiją, vadinamasis Hytasa sprendimas (C-278/92, C-279/92 ir C 208/92, Rink. 1999, p. I-4103), 22 punktas, ir 1998 m. liepos 22 d. Komisijos sprendimas byloje SDBO.

f) ***Išvada***

(331) Komisija daro išvadą, kad IFB pardavė Prancūzijoje turėtas akcijas patirdama kiek įmanoma mažiausiai sąnaudų, todėl SNCB skirtas finansavimas šiai likusios IFB dalies gyvybingumą užtikrinančiai operacijai buvo apribotas iki minimumo.

b) **Pagalbos gavėjo indėlis**

(332) 1999 m. gairių 40 punkte nustatyta:

„Tikimasi, kad pagalbos gavėjai žymiai prisidės prie restruktūrizavimo plano iš savo išteklių, įskaitant lėšas, gautas pardavus įmonės išlikimui reikšmės neturintį turtą, arba lėšas, gautas rinkos sąlygomis iš išorinių finansavimo šaltinių."

(333) Rašte, kuriuo pradėta procedūra (270 punkte) Komisija pažymi, kad pagal restruktūrizavimo planą nebuvo numatytas didelis IFB indėlis į restruktūrizavimą, ir todėl Komisijai buvo kilę abejonių dėl to, ar IFB pakankamai prisidėjo prie savo pačios restruktūrizavimo.

(334) Atsakydama į raštą, kuriuo pradėta procedūra, Belgija išsamiai paaiškino, koks jos manymu yra IFB indėlis į restruktūrizavimą (žr. šios sprendimo 3 dalies 194–201 punktus).

(335) Komisija pateikia tokį Belgijos paaiškinimų vertinimą:

i) *Restruktūrizavimo sąnaudos*

(336) Komisija ėmėsi įvertinti bendrą restruktūrizavimo kainą, grynąjį produktyvumo augimą ir apyvartinių lėšų poreikio sumažėjimą.

Grynosios restruktūrizavimo sąnaudos	
Grynasis veiklos nuostolis	2,749
Specialūs mokesčiai	0,032
Apyvartinių lėšų poreikio padidėjimas	12,998
Pakaitinės investicijos į ilgalaikį nefinansinį turtą	6,611
Investicijos į ilgalaikį finansinį turtą	1,882
Palūkanos, mokamos ne SNCB	2,351
Finansinių skolų grąžinimas	16,599
Dalies skolos grąžinimas ir palūkanų mokėjimas SNCB	81,7
Mokestiniai įsiskolinimai	0,077
Iš viso	125,56

(337) Komisijos nuomone, remiantis sprendimų praktika, ([50]) labiau derėtų atsižvelgti į šioje lentelėje nurodytas sąnaudas, o ne į Belgijos pateiktąsias (žr. lentelę 184 punkte), būtent dėl šių priežasčių:

— Veiklos nuostolis (cash drain). Belgija į restruktūrizavimo sąnaudas buvo įtraukusi 27,916 mln. EUR bendrojo veiklos nuostolio. Komisijos nuomone, pagal nusistovėjusią sprendimų praktiką, ([51]) į restruktūrizavimo sąnaudas reikia įtraukti tik grynąjį veiklos nuostolį. Šias sąnaudas galima apskaičiuoti iš bendro veiklos nuostolio per restruktūrizavimo laikotarpį (27,916 mln. EUR) atėmus produktyvumo padidėjimą per restruktūrizavimo laikotarpį (25,167 mln. EUR). Todėl grynasis veiklos nuostolis yra 2,749 mln. EUR;

— Apyvartinių lėšų pokyčiai. Belgija sąnaudų dalyje ir nuosavo indėlio dalyje nurodo apyvartinių lėšų pokyčius. ([52]) Pagal nusistovėjusią Komisijos sprendimų praktiką ([53]) į restruktūrizavimo sąnaudas reikia įtraukti tik grynąjį apyvartinių lėšų poreikio padidėjimą, t. y. 12,998 mln. EUR ([54]);

— Transakcijos grupės viduje. Belgija į restruktūrizavimo sąnaudų investicijų į ilgalaikį finansinį turtą kategoriją įtraukė grupės viduje įvykusias transakcijas, susijusias su įmonės veiklos Belgijoje centralizavimu. Šios transakcijos buvo tokios: RKE (Belgijos įmonė, išsamiai aprašyta rašto, kuriuo pradėta procedūra, 2 dalies 47 punkte) akcijos, priklausiusios Haeger & Schmidt International (100 % IFB valomas filialas

([50]) 2005 m. gruodžio 5 d. Komisijos sprendimas, ABX Logistics, byla C 53/03, 247 punktas.

([51]) 2005 m. gruodžio 5 d. Komisijos sprendimas, ABX Logistics, byla C 53/03, 247 punktas.

([52]) Poreikio didėjimas reiškia būtinybę finansuoti vykdomus darbus ir padengti skolų ir komercinių įsiskolinimų skirtumą bei turėti pakankamai grynųjų pinigų restruktūrizavimo laikotarpio pradžioje. Poreikis sumažėjo restruktūrizavimo viduryje ir pabaigoje. Pavyzdžiui, 2004 m. ir 2005 m. IFB atlaisvino beveik 2,7 mln. EUR sumažinusi apyvartinių lėšų poreikį. Tai tapo įmanoma susigrąžinus 0,9 mln. EUR apyvartinių lėšų iš 'OCHZ pardavus 50 % šios bendrovės akcijų paketą, taip pat 2004 m. palyginti su 2003 m. sutrumpinus klientams nustatytą mokėjimo terminą, kartu tęsiant nepakitusią tiekėjams taikomą politiką.

([53]) 2005 m. gruodžio 5 d. Komisijos sprendimas, ABX Logistics, byla C 53/03, 247 punktas.

([54]) Šis rezultatas gautas tokiu būdu: 7,685 mln. EUR (padidėjimas Belgijoje) + 8 000 (padidėjimas Prancūzijoje) – 2,687 mln. EUR (sumažėjimas), žr. lentelę 3 dalies 184 punkte.

Vokietijoje, išsamiai aprašytas rašto, kuriuo pradėta procedūra, 2 dalies 47 punkte), buvo perleistos IFB, kuri nuo šiol jas valdo tiesiogiai, o ne netiesiogiai per Haeger & Schmidt International. Šios transakcijos kaina buvo 1,6 mln. EUR, sumokėta 0,6 mln. EUR grynaisiais ir 1 mln. EUR sumažinus IFB kreditų (einamosios sąskaitos) Haeger & Schmidt International.

Komisijos nuomone, ši transakcija, IFB grupės vidaus operacija, negali būti įtraukta skaičiuojant restruktūrizavimo sąnaudas, nes grupės požiūriu tai neutralus finansavimas. Iš tikrųjų IFB sumokėta 0,6 mln. kaina atitinka 0,6 mln. EUR padidėjusį Haeger & Schmidt International pelną, kuris konsoliduotoje grupės ataskaitoje atsispindi kaip pelno padidėjimas.

ii) *SNCB finansavimas ir IFB indėlis*

(338) SNCB finansuoja restruktūrizavimą 95,3 mln. EUR suma. Kaip paaiškinta 199–237 punktuose, šis finansavimas priskirtinas Belgijai. Jis įvykdytas į kapitalą perskaičiuojant lengvatinį kreditą ir įsiskolinimus, kurių mokėjimas buvo atidėtas, bei su jais susijusias palūkanas.

(339) Priešingai nei 2004 m. gairių 43 punkte, 1999 m. gairėse nepripažįstama, kad įmonės indėlis yra jos būsimas pelnas. Komisija mano, kad pagal 1999 m. gairių nuostatas būsimas pelnas gali būti laikomas įmonės indėliu, jei būsimą pelną galima buvo numatyti rengiant restruktūrizavimo planą.

(340) IFB indėlis į restruktūrizavimą visų pirma yra 2004, 2005 ir 2006 m. planuojamas pelnas, kuris iš viso turėtų būti 10,5 mln. EUR. Kaip buvo aiškinta, pelno prognozė buvo grindžiama faktiniais duomenimis, kuriuos IFB žinojo rengiant restruktūrizavimo planą, pavyzdžiui, pasirašytomis naujomis svarbiomis sutartimis, sumažėjusia atlyginimų našta sumažėjus darbo vietų, ir planuojant sinergiją pagal restruktūrizavimo planą. Todėl Komisija daro išvadą, kad šį būsimą pelną galima buvo numatyti rengiant restruktūrizavimo planą.

(341) Be to, IFB prisideda savo finansinėmis pajamomis, gautomis iš IFB banko sąskaitų palūkanų, siekiančiomis 1,4 mln. EUR. Kaip nurodyta 187 punkte, šios būsimos pajamos buvo numatytos rengiant restruktūrizavimo planą.

(342) Pardavusi ilgalaikį nefinansinį turtą privačioms bendrovėms, IFB prisideda 4,771 mln. EUR. Be įvairaus nedidelės vertės turto pardavimo pajamų, iš viso 0,271 mln. EUR, šią indėlio dalį daugiausia sudaro 2004 m. parduotos OCHZ terminalo akcijos. Šio OCHZ naudojamo turto bendros nuosavybės teisės (50 %) buvo perleistos už 4,5 mln. EUR sumą.

(343) Pardavusi ilgalaikį finansinį turtą, t. y. nedidelius privačių įmonių akcijų paketus, IFB sukaupė 9,287 mln. EUR. Šios pajamos buvo gautos atsisakius tokių akcijų:

— Autocare Europe ir IFB France, 2003 m.,

— GIE OCHZ, Brussels Port Invest SA ir Brussels Terminal Intermodal SA 2004 m., ir

— CNC Ferry Boats Intermodal, 2005 m.

Kaip nurodyta 187 punkte, šias pajamas galima buvo numatyti rengiant restruktūrizavimo planą.

(344) Komisijos nuomone, Belgija įrodė, kad IFB, pardavusi čia nurodytoms privačioms bendrovėms, sutelkė verslą į pagrindines veiklos sritis (core business).

(345) Iš privačių kredito įstaigų gavusi kreditų IFB 2003 m. ir 2006 m. sukaupė 3,3 mln. EUR. Šie kreditai išsamiai buvo aprašyti sprendimo pradėti procedūrą 75–79 punktuose. Jie buvo gauti rinkos sąlygomis, be SNCB ar Belgijos valstybės garantijos bankams.

(346) Galiausiai, IFB prisideda 1,105 mln. EUR suma, gauta iš specialių pajamų. Šios specialios pajamos – tai pelnas, gautas pardavus ilgalaikį nefinansinį turtą (daugiausia EAOS vagonus ir terminalų riedmenis).

(347) Komisija daro išvadą, kad nuosavas IFB indėlis į restruktūrizavimo finansavimą sudaro 24,927 mln. EUR. Šioje lentelėje pateikiami visi IFB indėliai:

Pelnas 2004–2006 m.	10,429
Finansinės pajamos	1,368
Ilgalaikio nefinansinio turto pardavimas	4,771
Ilgalaikio finansinio turto pardavimas	9,287
Privačių bankų kreditai	3,300
Specialiosios pajamos	1,105
Iš viso	30,26

Išvados dėl nuosavo indėlio

(348) Taigi bendros IFB restruktūrizavimo sąnaudos siekia 125,56 mln. EUR, iš kurių 95,3 mln. EUR, t. y. 76 %, finansavo SNCB. Šis finansavimas priskiriamas Belgijos valstybei. IFB pati finansuoja 30,26 mln. EUR, t. y. 24 % šių sąnaudų.

(349) Šiuo atveju Komisija primena, kad 1999 m. gairės nenustato mažiausio nuosavo indėlio dydžio, jose minimas tik žymus indėlis. Tačiau kadangi 2004 m. gairėse, kurios šiuo atveju negalioja, reikalaujama didesnio nei 50 % indėlio nuosavomis lėšomis, Komisijai atrodo esant tinkama priminti ypatingus sunkumus, susijusius su restruktūrizavimu (nuo kurio priklauso 250 darbo vietų likimas), pajėgumų sumažinimo svarbą (49 % sumažėjo geležinkelio vagonų skaičius; parduoti keli terminalai) ir mišriojo transporto – rinkos, kurioje IFB veikia daugiausia – svarbą Europos Sąjungos transporto politikai.

(350) Komisija daro išvadą, kad 24 % dydžio indėlis šiomis aplinkybėmis yra didelis, taip pat atsižvelgiant į bendrovės IFB dydį ir katastrofišką finansinę jos padėtį iki restruktūrizavimo.

4.2.2.4. Metinė ataskaita ir principas „pirmą ir paskutinį kartą“

(351) 1999 m. 45 ir 48 punktai yra tokie:

„(45) Valstybių narių reguliarios ir išsamios ataskaitos Komisiją turi įtikinti, kad restruktūrizavimo planas įgyvendinamas tinkamai.

(48) Kad įmonėms nebūtų nepelnytai padedama, pagalba restruktūrizavimui turėtų būti suteikiama tik vieną kartą. Pranešdama Komisijai apie planuojamą pagalbą restruktūrizavimui, valstybė narė privalo nurodyti, ar atitinkama įmonė praeityje yra gavusi pagalbą restruktūrizavimui, įskaitant pagalbą, suteiktą prieš įsigaliojant šioms gairėms, ir bet kurią pagalbą, apie kurią nepranešta. Jei taip yra ir jei nuo restruktūrizavimo laikotarpio pabaigos yra praėję mažiau nei 10 metų arba jei plano įgyvendinimas nutrauktas, Komisija paprastai leidžia tolesnę pagalbą restruktūrizavimui tik išimtinėmis ir nenumatytomis aplinkybėmis, už kurias įmonė neatsako. Nenumatyta aplinkybė – tai aplinkybė, kurios nebuvo tikėtasi rengiant restruktūrizavimo planą.“

(352) Kaip išdėstyta sprendime pradėti procedūrą (271 punkte), Belgijos vyriausybė sutiko teikti Komisijai metines ataskaitas, kad Komisija galėtų įvertinti, ar restruktūrizavimo planas įgyvendinamas laikantis Belgijos vyriausybės įsipareigojimų.

(353) Taip pat, kaip pažymėta pranešime apie pradedamą procedūrą (271 punkte), principas „pirmą ir paskutinį kartą“ buvo įvykdytas.

5. **IŠVADOS**

(354) Komisija konstatuoja, kad Belgija dalį svarstomų priemonių įgyvendino neteisėtai, pažeisdama Sutarties 88 straipsnio 3 dalies nuostatas. Tačiau, išnagrinėjus priemones, nustatyta, kad dalis jų nėra pagalbos priemonės, o likusios yra suderinamos su bendrąja rinka,

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

Belgijai priskiriamas ir jos patvirtintas 95,3 mln. EUR dydžio finansavimas, kurį Belgijos nacionalinė geležinkelių bendrovė skyrė InterFerryBoats SA veiklos Belgijoje restruktūrizavimui ir Prancūzijoje turėtų InterFerryBoats SA akcijų pardavimui, yra su bendrąja rinka suderinama valstybės pagalba restruktūrizavimui.

2 straipsnis

Šis sprendimas skirtas Belgijos Karalystei.

Priimta Briuselyje 2007 m. balandžio 24 d.

Komisijos vardu

Jacques BARROT

Pirmininko pavaduotojas